

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
IX kadencja

Odpowiedzi

na oświadczenia złożone przez senatorów
na 79. posiedzeniu Senatu

Warszawa
2020 r.

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
IX kadencja

Odpowiedzi

na oświadczenia złożone przez senatorów
na 79. posiedzeniu Senatu

Warszawa
2020 r.

SPIS TREŚCI

ODPOWIEDZI NA OŚWIADCZENIA

złożone na 79. posiedzeniu Senatu:

senatora Ryszarda Bonisławskiego.....	7
senatora Bogdana Borusewicza	9
senatora Jana Marii Jackowskiego	10
senatora Jana Marii Jackowskiego	12
senatora Jana Marii Jackowskiego	13
senatora Kazimierza Kleiny	15
senatora Stanisława Koguta.....	17
senatora Władysława Komarnickiego	20
senator Małgorzaty Kopiczko.....	24
senator Małgorzaty Kopiczko.....	28
senator Małgorzaty Kopiczko.....	30
senator Małgorzaty Kopiczko.....	32
senator Małgorzaty Kopiczko.....	35
senator Małgorzaty Kopiczko.....	38
senator Małgorzaty Kopiczko.....	40
senatorów Macieja Łuczaka, Przemysława Błaszczyka, Czesława Ryszki, Jana Dobrzyńskiego, Roberta Gawła, Jacka Włosowicza, Krzysztofa Słonia, Jana Żaryna, Krzysztofa Mroza, Andrzeja Mioduszewskiego, Rafała Ambrozika, Jana Hamerskiego i Łukasza Mikołajczyka..	42
senatora Andrzeja Misiółka	46
senatora Grzegorza Peczkisa	49
senatora Aleksandra Pocięja	56
senatora Mariana Poślednika	58
senatora Sławomira Rybickiego.....	60
senatora Sławomira Rybickiego.....	65
senatora Sławomira Rybickiego.....	69
senatora Czesława Ryszki	72
senatora Czesława Ryszki	74
senatora Czesława Ryszki	76
senatora Czesława Ryszki	84
senatora Czesława Ryszki	90
senatorów Rafała Ślusarza, Bogusławy Orzechowskiej, Małgorzaty Kopiczko, Jarosława Rusieckiego, Krzysztofa Słonia, Andrzeja Pajaka, Roberta Gawła, Alicji Zajac, Doroty Czudowskiej, Zdzisława Pupy, Jana Marii Jackowskiego, Grzegorza Peczkisa, Kazimierza Wiatra, Grzegorza Biereckiego, Roberta Mamałowa, Jerzego Czerwińskiego, Andrzeja Kamińskiego, Jana Hamerskiego, Rafała Ambrozika, Czesława Ryszki, Artura Warzochy, Aleksandra Bobki, Janiny Sagatowskiej, Konstantego Radziwiłła, Wiesława	

Dobkowskiego, Jana Żaryna, Michała Seweryńskiego, Zbigniewa Cichonia i Waldemara Kraski.....	92
senatora Jerzego Wcisły.....	94
senatora Jerzego Wcisły.....	96
senatora Jerzego Wcisły.....	98

79. POSIEDZENIE SENATU

(28 maja 2019 r.)

Oświadczenie senatora Ryszarda Bonisławskiego*skierowane do ministra środowiska Henryka Kowalczyka**Szanowny Panie!*

W trosce o zabytkowy Park Belzacki w Piotrkowie Trybunalskim oraz przyległy teren ochronny, stanowiący jego otulinę (w dolinie rzeki Strawki), zwracam się z prośbą o podjęcie działań w celu właściwego zewidencjonowania i ochrony cieków wodnych Strawka oraz terenów do niego przyległych.

Obecnie rzeka Strawka błędnie oznaczona jest na mapach sytuacyjnych jako kanalizacja deszczowa, sanitarna. Z uwagi na jej rolę i znaczenie odpowiednich warunków wodnych dla zabytkowego Parku Belzackiego oraz znajdujących się na jego terenie pomników przyrody, należy podjąć działania wynikające z art. 10 pkt 3 i pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. Należy zagwarantować otoczenie parku z maksymalnie dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej.

W załączeniu dokumentacja zdjęciowa rzeki Strawki.

*Z wyrazami szacunku
Ryszard Bonisławski*

**STANOWISKO
MINISTRA ŚRODOWISKA**

Warszawa, 6 czerwca 2019 r.

Pan
Marek Gróbarczyk
Minister Gospodarki Morskiej
i Żeglugi Śródlądowej

Szanowny Panie Ministrze,

w załączeniu przekazuję, według właściwości, oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Bonisławskiego podczas 79. posiedzenia Senatu RP, w dniu 28 maja 2019 r., w sprawie podjęcia stosownych działań w celu właściwego zewidencjonowania i ochrony cieków wodnych Strawka oraz terenów do niego przyległych, znak: BPS/043-79-2254/19, przesłanego przez Marszałka Senatu RP, pismem z dnia 29.05.2019 r., w celu udzielenia odpowiedzi przez Ministra Środowiska.

Uprzejmie informuję, że zagadnienia poruszane w oświadczeniu wykraczają poza kompetencje Ministra Środowiska. Zgodnie z art. 11 pkt 1, ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. 1997 Nr 141 poz. 943 z późn. zm.), sprawy ochrony przeciwpowodziowej, w tym budowy, modernizacji oraz utrzymania urządzeń wodnych zabezpieczających przed powodzią oraz koordynacji przedsięwzięć służących osłonie i ochronie przeciwpowodziowej państwa, należą do działu gospodarka wodna, którego obsługą zajmuje się Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. W tej sytuacji uznać należy, że Minister Środowiska nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na ww. oświadczenie.

Z poważaniem

Henryk Kowalczyk
MINISTER ŚRODOWISKA

**Odpowiedź
MINISTRA
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ**

Warszawa, 25 czerwca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Bonisławskiego podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r., w sprawie *podjęcia stosownych działań w celu właściwego zewidencjonowania i ochrony ciek w wodnego Strawka oraz terenów do niego przyległych*, przekazanego następnie zgodnie z właściwością do MG MiŻŚ przez MŚ w dniu 10 czerwca 2019 r., niniejszym przedstawiam stosowne informacje.

Ciek Strawka jest ciek naturalnym, płynącym po terenie miasta Piotrków Trybunalski. Literalnie ciek ten jest wymieniony w opracowaniu Komisji Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych pt. *Nazewnictwo geograficzne Polski*¹. Istnienie rzeki Strawki w tej lokalizacji i naturalny charakter ciek potwierdzają mapy historyczne z lat 30. poprzedniego wieku. Obecnie, na skutek działań antropogenicznych, przebieg rzeki Strawki jest zróżnicowany. W górnym biegu Strawka płynie w uregulowanym korycie, w tym przez Park Belzacki. W środkowym i dolnym odcinku wody ciek Strawka zostały ujęte w rurociąg mający ujście do rzeki Strawy.

W związku z uzyskaną w maju 2019 r. informacją o nieprawidłowym zapisie w operacie ewidencyjnym gruntów i budynków prowadzonym przez Starostę Piotrkowskiego w zakresie oznaczenia użytku gruntowego dla działki ewidencyjnej oznaczonej numerem 122, obręb 29, jedn. ewid. Miasto Piotrków Trybunalski, stanowiącej fragment rzeki Strawki przepływającej przez Park Belzacki, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, jako wykonujący prawa właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa, w tym śródlądowych wód płynących (art. 258 *ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne*) wystąpił z wnioskiem do Starosty o dokonanie zmiany w tymże operacie, polegającej na ujawnieniu, zgodnie ze stanem faktycznym, użytku gruntowego – grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi (rzeki Strawki) „Wp” w miejsce dotychczasowego użytku „W”.

Aktualnie na polecenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie trwa inwentaryzacja kartograficzna przebiegu ciek celem podjęcia dalszych stosownych działań zmierzających do ujawnienia w ewidencji gruntów i na mapach stanu faktycznego w zakresie granic ciek Strawka, jak również regulacji stanu prawnego gruntów pokrytych wodami płynącymi na rzecz Skarbu Państwa.

Z poważaniem

z upoważnienia MINISTRA
Anna Moskwa
Podsekretarz Stanu

¹ *Nazewnictwo geograficzne Polski*. Tom 1. Hydronimy. Część 1. *Wody płynące, źródła, wodospady*, Wydawnictwo GUGiK, Warszawa 2006 r.

Oświadczenie senatora Bogdana Borusewicza

skierowane do prezesa Rady Ministrów Mateusza Morawieckiego

W związku z doniesieniami prasowymi dotyczącymi wydania przez komendanta KWP w Gdańsku polecenia niezwłocznego informowania o wszelkich mających się odbyć w miejscach publicznych, klubach i restauracjach projekcjach filmu braci Tomasza i Marka Sekielskich „Tylko nie mów nikomu” pytam, kto wydał polecenie, aby monitorować publiczne pokazy filmu na terenie całego kraju, oraz kto i w jaki sposób miał realizować to polecenie.

Bogdan Borusewicz

**Odpowiedź
MINISTRA
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Warszawa, 12.06.2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do oświadczenia Senatora RP Pana Bogdana Borusewicza, złożonego podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2018 roku w sprawie *publicznych projekcji filmu braci Sekielskich pt. Tylko nie mów nikomu*, przekazanego przy piśmie Sekretarza Stanu – Sekretarza do Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Pana Łukasza Schreibera sygn. DSP.INT.4813.25.2018), z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów informuję, że jednym z podstawowych zadań Policji – określonym w art. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o *Policji*¹ – obok ochrony życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami, jest ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym spokoju w miejscach publicznych.

Funkcjonariusze Policji są ustawowo zobowiązani do podjęcia działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń, a prezentowanie różnego rodzaju treści w miejscu publicznym do tego nieprzeznaczonym lub w innym miejscu bez zgody zarządzającego tym miejscem, stanowi wykroczenie, o którym mowa w art. 63a ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń².

Z wyrazami szacunku
MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
z up. Jarosław Zieliński
Sekretarz Stanu

¹ Dz.U. z 2019 r. poz. 161, z późn. zm.

² Dz.U. z 2019 r. poz. 821.

Oświadczenie senatora Jana Marii Jackowskiego

skierowane do ministra obrony narodowej Mariusza Błaszczaka

Wyrażając uznanie dla Wojsk Obrony Terytorialnej, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o informację, jaki był całościowy udział Wojska Polskiego, w tym również jednostek Wojsk Obrony Terytorialnej, w działaniach na rzecz przeciwdziałania negatywnym skutkom powodzi i podtopień, jakie w maju się pojawiły w naszym kraju.

Jan Maria Jackowski

**Odpowiedź
SEKRETARZA STANU
w MINISTERSTWIE
OBRONY NARODOWEJ**

Warszawa, 19 lipca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając, z upoważnienia Ministra Obrony Narodowej, na oświadczenie Pana Senatora Jana Marii Jackowskiego, złożone na 79. posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 28 maja 2019 r., w sprawie udziału wojska, w tym Wojsk Obrony Terytorialnej, w działaniach na rzecz przeciwdziałania negatywnym skutkom powodzi w maju br. (nr BPS/043-79-2256/19), proszę przyjąć następujące informacje.

W dniach 21–28.05.2019 r. Centrum Zarządzania Kryzysowego Ministerstwa Obrony Narodowej (CZK MON)/Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych (DO RSZ) aktywowało siły i środki wojsk operacyjnych oraz obrony terytorialnej, ujęte w „Planie Zarządzania Kryzysowego Resortu Obrony Narodowej” (PZK RON), na podstawie decyzji Ministra Obrony Narodowej. Na podkreślenie zasługuje zaangażowanie pododdziałów Wojsk Obrony Terytorialnej (WOT), które w praktyce potwierdziły zdolność do skutecznej realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego w Stałych Rejonach Odpowiedzialności (SRO), w bardzo krótkim czasie. Zostało utworzonych 9 Wojskowych Zgrupowań Zadaniowych (WZZ), z czego 8 udzieliło wsparcia przy zagrożeniach powodziowych i podtopieniach oraz jedno skierowano do pomocy ludności poszkodowanej w wyniku przejścia nawałnicy i trąby powietrznej. Dodatkowo, w rejon zagrożonych powodzią w województwie podkarpackim wysłano Grupę Operacyjną z 3. Podkarpackiej Brygady OT, która została odwołana po przybyciu na miejsce, ze względu na niski stopień zagrożenia powodziowego.

W realizacji zadań w obszarze zarządzania kryzysowego uczestniczyło 1420 żołnierzy oraz 142 jednostki sprzętu, w tym 318 żołnierzy i 45 jednostek sprzętu z wojsk operacyjnych oraz 1102 żołnierzy i 97 jednostek sprzętu WOT.

Niezależnie od powyższego, w jednostkach wojskowych podległych Dowódcy Generalnemu RSZ, dyslokowanych w południowej części kraju, utrzymywano w gotowości do użycia (do 5 godzin) około 1750 żołnierzy i 350 jednostek sprzętu.

Ponadto, terenowe organy administracji wojskowej z wojewódzkich sztabów wojskowych i wojskowych komend uzupełnień wydzieliły do realizacji zadań 57 żołnierzy, 36 pracowników wojska oraz 4 jednostki sprzętu.

Jednostki podległe Szefowi Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych (IWsp SZ) realizowały zadania logistycznego zabezpieczenia WZZ, poprzez właściwe terytorialnie wojskowe oddziały gospodarcze, które dostarczyły żywność, wodę, paliwo oraz środki ochrony. Dodatkowo, zabezpieczanie pilotażu przewozu sprzętu ponadnormatywnego realizowało 18 żołnierzy i 9 pojazdów IWsp SZ.

Podsumowując, w kwestii udziału Sił Zbrojnych RP w realizacji zadań na rzecz wspierania i udzielania pomocy poszkodowanej ludności, na podkreślenie zasługują: wysoki stopień sprawności uruchamiania sił i środków, umiejętność efektywnej koordynacji współdziałania elementów Systemu Zarządzania Kryzysowego RON w realizacji zadań, stosowanie efektywnych działań wyprzedzających przy użyciu właściwie dobranych metod wykorzystania monitoringu zagrożeń oraz adekwatna reakcja CZK MON/DO RSZ na występujące zagrożenia, wynikająca z umiejętnego wykorzystania potencjału wojsk operacyjnych i obrony terytorialnej w realizacji zadań z obszaru zarządzania kryzysowego.

Z poważaniem

Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie senatora Jana Marii Jackowskiego

skierowane do ministra spraw zagranicznych Jacka Czaputowicza

W związku z informacją dziennika „Haaretz” na temat przyjazdu delegacji rządu Izraela, zajmującej się m.in. kwestiami majątkowymi w Polsce, w połowie maja, zwracam się do Pana Ministra z pytaniem, czy podczas pobytu tej delegacji doszło do jakichkolwiek spotkań z przedstawicielami państwa polskiego.

Jan Maria Jackowski

Odpowiedź

Warszawa, 28 czerwca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,
w odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Jana M. Jackowskiego złożone podczas 79. posiedzenia Senatu RP 28 maja br. uprzejmie informuję, że nie doszło do spotkań przedstawicieli polskiej administracji z członkami delegacji izraelskiego ministerstwa równości społecznej. Planowane spotkania zostały odwołane w związku z podjętą przez stronę izraelską próbą zmiany ustalonej wcześniej agendy tematycznej.

Z poważaniem

z upoważnienia
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Oświadczenie senatora Jana Marii Jackowskiego

*skierowane do ministra sprawiedliwości,
prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry*

W związku z faktem, iż gdańska prokuratura wszczęła postępowanie dotyczące V Trójmiejskiego Marszu Równości w zakresie naruszenia uczuć religijnych, i w związku z faktem nasilającej się agresji oraz przemocy symbolicznej i emocjonalnej w stosunku do Kościoła katolickiego, ludzi wiary, symboli religijnych w kraju zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o informację, ile podobnych postępowań w podległych Panu jednostkach prokuratury w kraju w tej chwili trwa, jakie to są sytuacje i w jakich miastach.

Jan Maria Jackowski

**Stanowisko
DYREKTORA BIURA MINISTRA
w MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI**

Warszawa, 5 czerwca 2019 r.

Pan
Tomasz Szafrąński
Dyrektor Biura Prezydialnego
Prokuratura Krajowa

Szanowny Panie Dyrektorze,
w załączeniu przekazuję według właściwości pismo Wicemarszałka Senatu RP, Pani Marii Koc, z dnia 29 maja 2019 r. nr BPS/ 043-79-2258/ 19, przesyłające tekst oświadczenia złożonego przez senatora Jana Marię Jackowskiego podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r.

Uprzejmie proszę o udzielenie odpowiedzi na kwestie poruszone w powyższym oświadczeniu będące we właściwości Prokuratury Krajowej, bezpośrednio Marszałkowi Senatu RP w terminie do dnia 3 lipca 2019 r. oraz skierowanie kopii odpowiedzi do Departamentu Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Z poważaniem

DYREKTOR BIURA MINISTRA
Marek Łukaszewicz

**Odpowiedź
PROKURATORA KRAJOWEGO**

Warszawa, 22.07.2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pytanie skierowane do Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego Pana Zbigniewa Ziobry, podczas 79. posiedzenia Senatu w dniu 28 maja 2019 roku uprzejmie informuję, że Prokuratura Rejonowa Gdańsk-Śródmieście w Gdańsku nadzoruje postępowanie o sygn. PR 3 DS. 1 00.2019 w sprawie zaistniałego w dniu 25 maja 2019 roku w Gdańsku obrażania uczuć religijnych innych osób poprzez publiczne znieważenie przedmiotu czci religijnej w trakcie odbywającego się V Trójmiejskiego Marszu Równości, czym działano na szkodę zawiadamiających, tj. o czyn z art. 196 k.k. W sprawie tej zawiadomienie złożyło kilkadziesiąt osób fizycznych i organizacji, zawiadomienia w dalszym ciągu wpływają. Trwają czynności procesowe mające na celu ustalenie okoliczności czynu, sukcesywnie przesłuchiwani są zawiadamiający. Postępowanie pozostaje w fazie *in rem*.

Prokuratura Krajowa dostrzega problem opisany w wystąpieniu. W związku powyższym prowadzone są analizy postępowań karnych dotyczących przestępstw przeciwko wolności sumienia i wyznania, w tym m.in. obrazy uczuć religijnych katolików. Systemy Informatyczne Prokuratury Krajowej nie pozwalają jednak na wygenerowanie danych dotyczących bieżącej liczby spraw będących w toku w przedmiotowym zakresie. Brak jest zatem możliwości precyzyjnego odniesienia się do pytania Pana Senatorsa o postępowania podobne do prowadzonego w związku z V Trójmiejskim Marszem Równości.

Z poważaniem

Bogdan Świączkowski

Oświadczenie senatora Kazimierza Kleiny

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

W oświadczeniu, które złożyłem na 76. posiedzeniu Senatu RP w dniu 12.04.2019 r., zwróciłem uwagę na Pańską wypowiedź podczas wizyty w Słupsku i Koszalinie o rozpoczęciu budowy drogi ekspresowej nr 6 od Sianowa do obwodnicy Trójmiasta (tzw. trasa kaszubska) oraz Obwodnicy Metropolitalnej Trójmiasta. Informacje te dokładnie odnotowały lokalne media. W swoich wypowiedziach potwierdził Pan deklarację o zakończeniu budowy całej drogi do końca 2023 r.

Ponadto w relacji mediów ze wspomnianych spotkań pojawiło się wiele innych oficjalnych wypowiedzi, m.in. na temat: zabezpieczenia określonych kwot na wykup gruntów i na badania geologiczne; opracowania dokumentacji projektowej pomiędzy Słupskiem a Bożympołem i Sianowem a Słupskiem z uwzględnieniem rozbudowy obwodnicy Słupska; postępowania przetargowego na dokumentację w kontekście decyzji środowiskowej, której ważność upływa w marcu 2021 r.

Z kolei w odpowiedzi na moje oświadczenie z dnia 6 maja 2019 r. (znak sprawy: DDP-3.054.9.2019) ministerstwo informuje, iż wszelkie szczegółowe dane dotyczące kwot i harmonogramu dla wspomnianych 2 odcinków drogi ekspresowej S6 (S6 Koszalin – DK6 Bożepole Wielkie oraz S6 Obwodnica Metropolii Trójmiejskiej) muszą być zachowane w poufności ze względu na proces przygotowania i przeprowadzenia postępowania na wybór partnera prywatnego.

W związku z tym ponawiam prośbę o podanie informacji o zakładanym harmonogramie prac i szacunkowych kosztach inwestycji przynajmniej w takim zakresie, który pozwoli usystematyzować plany ministerstwa wobec tej kluczowej dla mieszkańców Pomorza inwestycji, na którą czekają od prawie 4 lat, czyli od czasu wstrzymania przetargów na budowę tej drogi w 2015 r. Proszę Pana Ministra o odniesienie się do poruszonych przeze mnie kwestii w sposób jasny i czytelny.

*Z wyrazami szacunku
Kazimierz Kleina*

Odpowiedź

Warszawa, 25 czerwca 2019 r.

Szanowny Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z oświadczeniem złożonym przez Senatora Kazimierza Kleinę podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r., przekazuję poniżej odpowiedź na pytanie dotyczące harmonogramu prac oraz szacunkowych kosztów inwestycji dla drogi ekspresowej nr 6 od Sianowa do obwodnicy Trójmiasta (tzw. trasy kaszubskiej) oraz Obwodnicy Metropolii Trójmiejskiej.

Projekty, do których odnosi się Pan Senator funkcjonują jako dwie odrębne inwestycje dotyczące drogi ekspresowej S6: S6 Koszalin – DK6 Bożepole Wielkie oraz S6

Obwodnica Metropolii Trójmiejskiej. Inwestycje te znajdują się w Programie Budowy Dróg Krajowych na lata 2014–2023 (z perspektywą do 2025), poza limitem środków finansowych (135 mld zł), na tzw. liście rezerwowej. Z uwagi na umieszczenie ww. inwestycji w Programie Budowy Dróg Krajowych i teoretycznej (pod warunkiem dostępności środków finansowych) możliwości ich realizacji, w stosunku do ww. inwestycji prowadzone są prace przedrealizacyjne (m.in. postępowanie w zakresie wydania decyzji środowiskowej, działania zmierzające do wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej), co do których Ministerstwo Infrastruktury prowadzi jawną politykę informacyjną.

Odrębną kwestią jest prowadzenie prac zmierzających do realizacji ww. dwóch projektów w formule partnerstwa publiczno-prywatnego w takim zakresie, w jakim wynik tych prac będzie mógł być wykorzystany przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad jako zamawiającego w procesie przygotowania i przeprowadzenia postępowania na wybór partnera prywatnego. Co do tego zakresu w piśmie z dnia 6 maja br., sygn. DDP-3.054.9.2019, przedstawiono stanowisko o zachowaniu w poufności i nieudostępnianiu osobom trzecim wraz z uzasadnieniem. Stanowisko to pozostaje w mocy na dzień dzisiejszy.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że na chwilę obecną zasadnicze działania Ministerstwa Infrastruktury w zakresie realizacji projektów w formule PPP (w tym projektu Obwodnicy Metropolii Trójmiejskiej wskazanego do przygotowania w pierwszej kolejności) dotyczą prowadzenia prac zmierzających do przygotowania programu, który byłby podstawą dla wieloletniego finansowania realizacji czterech projektów, dla których zgodę realizacji wydał Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów. Aktualnie program jest w fazie opiniowania przez Ministra Finansów oraz Ministra Inwestycji i Rozwoju.

Wejście w życie ww. programu determinuje dalsze działania w zakresie prac przedrealizacyjnych dotyczących projektu Obwodnicy Metropolii Trójmiejskiej i pozostałych trzech projektów. W związku z powyższym dalsze prace, tj. m.in. wystąpienie do EUROSTAT i wykonanie analizy Value for Money zostaje przesunięte na drugą połowę 2019 r.

Z poważaniem

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Rafał Weber
Sekretarz Stanu

Oświadczenie senatora Stanisława Koguta

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana z prośbą o informację, w jaki sposób zamierza Pan zmodyfikować funkcjonowanie tzw. CEPiK, by uniknąć nieprawidłowości.

Dochodzą do mnie informacje, iż pewna firma zarządzająca parkingami w miastach koło centrów handlowych ustala takie regulaminy tych parkingów, pozostających oczywiście poza siecią dróg publicznych, iż klienci bezwiednie, nie postrzegając umieszczonych na tych parkingach informacji, narażają się na znaczne regulaminowe (umowne) kary. Niektórym klientom wydaje się nawet, iż informacje o zasadach korzystania z parkingów (regulaminy) celowo są tak kiepsko eksponowane, by jak najwięcej użytkowników narażić na te umowne kary. Sygnalizują, że obsługa parkingów urzędu na nich polowania, po czym firma zwraca się do CEPiK o informacje o danych osobowych właścicieli aut, których numery rejestracyjne zarejestrowano na parkingu, motywując to interesem prawnym w postaci ściągnięcia wspomnianej, umownej, kary parkingowej. Zdarza się nawet podobno tak, iż tak uzyskane informacje są podstawą skierowania żądań zapłaty do osób, które nawet w świetle rygorystycznego regulaminu parkingowego nie są dłużnikami zarządcy parkingu, czyli CEPiK udziela niestety informacji, nie wiedząc, czy za ich żądaniem kryje się realny interes prawny zasługujący na ochronę. Gdy klient, otrzymujący – dzięki informacji CEPiK – na swój domowy adres żądanie zapłaty zwróci uwagę zarządcy parkingu na bezpodstawność tego żądania, dowiaduje się, że to błąd systemu, nie otrzymuje jednak zawiadomienia, że system zostanie po tym błędzie naprawiony.

Lektura licznych informacji na temat tego proceduru, umieszczonych w internecie, skłania mnie do przedstawienia Panu Ministrowi sugestii, by zwłaszcza w kontekście zmiany standardów ochrony danych osobowych wynikającej z RODO ograniczyć służebną rolę CEPiK wobec przedsiębiorców prowadzących podobną działalność. W mojej opinii rejestry państwowe służyć mają służbom publicznym, a swoista prywatyzacja zasobów CEPiK budzić może rozliczne wątpliwości. Administracja powinna wspierać przedsiębiorców prowadzących uczciwie działalność służącą ogółowi i uzyskujących za to godziwy, a więc umiarkowany zysk, sędzę jednak, że nie powinniśmy służyć pomocą tym, którzy znaczne zyski uzyskują podstępem, a tak właśnie działalność niektórych parkingów komercyjnych jest oceniana przez ich klientów.

Stanisław Kogut

**Stanowisko
MINISTRA INFRASTRUKTURY**

Warszawa, 11 czerwca 2019 r.

Szanowny Pan
Marek Zagórski
Minister Cyfryzacji

Szanowny Panie Ministrze,
do Ministerstwa Infrastruktury wpłynęło pismo Marszałka Senatu RP nr BPS-043-79-2260/19 z dnia 29 maja 2019 r., dotyczące oświadczenia senatora Stanisława

Koguta złożonego podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r. w sprawie modyfikacji funkcjonowania systemu CEPiK.

Mając na uwadze, że kwestie związane z działaniem Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców pozostają we właściwości Ministra Cyfryzacji, przekazuję w załączeniu przedmiotową korespondencję, do udzielenia odpowiedzi zgodnie z właściwością.

Z poważaniem

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Rafał Weber
Sekretarz Stanu

**Odpowiedź
MINISTRA CYFRYZACJI**

Warszawa, 8 lipca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Dot. pisma z 29 maja br. w sprawie oświadczenia złożonego przez Senatora RP Pana Stanisława Koguta podczas 79. posiedzenia Senatu RP (BPS/043-79-2260/19), przekazanego przez Ministra Infrastruktury (wpływ do MC 13 czerwca br.)

Szanowny Panie Marszałku,

zgodnie z ustawą Prawo o ruchu drogowym¹, minister właściwy do spraw informatyzacji może udostępnić dane zgromadzone w ewidencji innym podmiotom niż wymienione w art. 80c-80cc (tzw. podmioty uprawnione), w tym osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, jeżeli wykażą swój interes prawny. Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się na uzasadniony wniosek, który każdorazowo podlega szczegółowej weryfikacji. Udostępnienie danych w takiej formie jest odpłatne w kwocie 30,40 zł za każde jednostkowe udostępnienie.

Podkreślić należy, że każdy wniosek o udostępnienie danych, złożony przez podmiot prowadzący parking, rozpatrywany jest indywidualnie. Każdorazowo zatem badany jest interes prawny podmiotu do pozyskania danych osobowych z centralnej ewidencji pojazdów. Jeżeli jest on wykazany prawidłowo tzn. podmiot przedstawi tytuł prawny do nieruchomości, na której posadowiony jest parking i wykaże, że pojazd o konkretnym numerze rejestracyjnym parkował na tym terenie bez uiszczenia opłaty pomimo obowiązku jej uiszczenia wynikającego z obowiązującego regulaminu, nie ma przeszkód prawnych w przekazaniu na wniosek takiego podmiotu danych osobowych właściciela pojazdu.

¹ Art. 80cd ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. *Prawo o ruchu drogowym* (t. j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1990). *Pismo jest zgodne z wymaganiami WCAG 2.0 dla systemów teleinformatycznych w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych, określonymi w załączniku nr 4 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiary informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych* (Dz.U. z 2017 poz. 2247).

We wszystkich tego typu sprawach zaskarżonych przez osoby fizyczne do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Prezes skargi oddalił potwierdzając tym samym prawidłowość działania organu – Ministra Cyfryzacji.

Reasumując, jeżeli podmiot wnoszący posiada tytuł prawny do władania gruntem, na którym utworzony został parking i parkowanie na jego terenie jest płatne – zgodnie z obowiązującym regulaminem i jeśli podmiot ten złoży poprawnie wszystkie dokumenty (do Centralnego Ośrodka Informatyki, realizującego na podstawie umowy cywilnoprawnej w imieniu Ministra Cyfryzacji zadania związane z udostępnianiem danych zgromadzonych w centralnej ewidencji pojazdów) oraz spełni wszystkie warunki przewidziane przepisami prawa (tj. wykaże interes prawny), nie będzie podstaw do odmowy udzielenia informacji z centralnej ewidencji pojazdów danych tego kierowcy, który nie przestrzega regulaminu i za parkowanie swojego pojazdu nie uiścił stosownej opłaty.

Powyższe działanie jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa i Minister Cyfryzacji nie widzi podstaw do modyfikacji systemu Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców w tym zakresie.

Z wyrazami szacunku

MINISTER CYFRYZACJI
Marek Zagórski

Oświadczenie senatora Władysława Komarnickiego

skierowane do minister edukacji narodowej Anny Zalewskiej

Szanowna Pani Minister!

Najwyższa Izba Kontroli od października 2018 r. do końca stycznia 2019 r. skontrolowała 97 jednostek, w tym sam MEN, 48 szkół publicznych i 48 jednostek samorządu terytorialnego. Inspektorzy przyjrzeni się działaniom z lat 2016–2018 i stwierdzili, że Anna Zalewska nierzetelnie przygotowała i wprowadziła zmiany w systemie oświaty. Ministerstwo Edukacji Narodowej nie dysponowało „pełnymi i rzetelnymi” informacjami m.in. na temat kosztów reformy, stanu przekształcenia lub likwidacji gimnazjów czy możliwości przyjęcia do szkół podwójnego rocznika.

Zdaniem NIK w związku z wprowadzonymi od 1 września 2017 r. zmianami w systemie oświaty warunki nauczania w ponad 1/3 szkół (34%) pogorszyły się, a w ponad połowie (56%) nie nastąpiła poprawa.

We wspomnianej 1/3 szkół – zdaniem kontrolerów – zwiększyły się trudności z ułożeniem planu lekcji „zgodnego z higieną pracy umysłowej”, wzrósł współczynnik zmianowości czy zwiększyła się rozpiętość godzin, w jakich prowadzone są obowiązkowe zajęcia (np. przesunięto termin rozpoczynania lekcji na godzinę 7.10, tygodniowe różnice w rozpoczynaniu zajęć wynosiły 3–4 godziny, były przypadki kończenia lekcji o godzinie 18.15). Zmniejszyła się dostępność pracowni przedmiotowych, sal gimnastycznych, częściej lekcje wychowania fizycznego odbywały się np. na korytarzu.

Szkoły mocno się zagaściły. Średnia liczba dzieci w podstawówce wzrosła z 216 w szkole 6-letniej (rok szkolny 2016/2017) do 287 w szkole 8-letniej (rok szkolny 2018/2019). To wzrost aż o 1/3.

Zdaniem NIK minister edukacji nie posiadała rzetelnych informacji o przekształceniu lub likwidacji gimnazjów. „Wiedzę czerpano z ankiet wypełnianych przez dyrektorów szkół na początku 2017 r. Minister nie posiadał też rzetelnych informacji o liczbie nauczycieli biorących udział w szkoleniach z nowej podstawy programowej, co utrudniało monitorowanie wprowadzanych zmian” – diagnozuje NIK. Podobny zarzut dotyczy analiz dostępności szkół dla podwójnego rocznika. „Dane, które minister poddała analizie, były niepełne i ograniczyły się do dostępności sal z 13% spośród 4124 wszystkich szkół ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych” – wynika z raportu.

Bardzo proszę o informację, co ministerstwo zamierza zrobić w wymienionej sprawie.

Z wyrazami szacunku
Władysław Komarnicki

Odpowiedź

Warszawa, 02 lipca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,
składam na Pana ręce odpowiedź na oświadczenie Senatora RP Pana Władysława Komarnickiego, złożone w dniu 28 maja 2019 r. na 79. posiedzeniu Senatu RP.

Szanowny Panie Senatorze,

w nawiązaniu do oświadczenia złożonego w dniu 28 maja 2019 r. na 79. posiedzeniu Senatu RP, w sprawie raportu NIK o zmianach w systemie edukacji, uprzejmie informuję.

Rozwiązania systemowe w edukacji zapewniają każdemu uczniowi (bez wyjątku) bezpłatną realizację obowiązku nauki w szkole, znajdującej się w sieci szkół publicznych¹. Przyjęte rozwiązania kształtują definicję „zasady powszechnej dostępności publicznych przedszkoli, szkół i placówek”, jako podstawę do ubiegania się o przyjęcie do wybranego przedszkola, szkoły albo placówki na równych, przejrzystych i możliwych do spełnienia warunkach, lecz bez gwarancji, że osoba zainteresowana zostanie przyjęta do wybranej jednostki – z wyjątkiem szkół podstawowych z wyznaczonym obwodem.

Ministerstwo Edukacji Narodowej zaprojektowało w ww. ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. *prawo oświatowe* oraz w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę – prawo oświatowe² rozwiązania przejściowe zmierzające do osobnego przeprowadzenia postępowania rekrutacyjnego dla absolwentów gimnazjum i osobnego dla absolwentów ośmioletniej szkoły podstawowej. Postępowanie rekrutacyjne na rok szkolny 2019/2020 do szkół dla absolwentów gimnazjów będzie przeprowadzane na dotychczasowych zasadach³, natomiast w przypadku absolwentów ośmioletnich szkół podstawowych zastosowane zostaną przepisy rozdziału 6 ustawy *Prawo oświatowe*. Absolwenci dotychczasowego gimnazjum i ośmioletniej szkoły podstawowej nie będą rywalizować w rekrutacji do szkół, o te same miejsca, ponieważ każda z tych grup będzie ubiegać się o przyjęcie na wolne miejsca w szkole przewidziane tylko dla absolwenta gimnazjum i tylko dla absolwenta szkoły podstawowej.

Szkoły dysponują odpowiednią liczbą sal dydaktycznych i są przygotowane na przyjęcie każdego absolwenta szkoły podstawowej i gimnazjum. Ponadto, na skutek niżu demograficznego, od roku 2000 z systemu oświaty ubyło 35% uczniów. Roczники 2003 i 2004 (klas III gimnazjum i klasa VIII SP) oraz niewielka część rocznika 2005 to roczniki z najniższego punktu niżu demograficznego (ok. 350 tys. dzieci w roczniku, przykładowo w 1982 r. urodziło się 723 tys. dzieci). Szkoły prowadzone przez powiaty (m.in. licea i szkoły zawodowe) zostały szczególnie mocno dotknięte spadającą liczbą uczniów. Wiele szkół, zwłaszcza w mniejszych ośrodkach, było likwidowanych. Zwiększenie liczby uczniów od roku 2019 jest szansą na rozwój i utrzymanie szkół. Jednoczesna reforma szkolnictwa zawodowego pozwoli największym i najbardziej uprzemysłowionym samorządom na przygotowanie dobrze wykwalifikowanej i kompetentnej pod kątem wyzwań nowoczesności kadry do przedsiębiorstw i przemysłu, w momencie dużego zapotrzebowania pracodawców na wykwalifikowaną kadrę. W przypadku liceów ogólnokształcących, liczba uczniów po rekrutacji w roku szkolnym 2019/2020 będzie wynosiła około 643 tysięcy, czyli powróci do poziomu z roku 2009, zaledwie sprzed 10 lat. W latach poprzednich była jeszcze wyższa: w roku szkolnym 2004/2005 – 746 tys. uczniów, w roku szkolnym 2006/2007 – 727 tys. uczniów i nie było wtedy żadnych zauważalnych problemów z rekrutacją i zmianowością.

W roku szkolnym 2019/2020 mogą wystąpić podobne wyzwania, jak w latach poprzednich związane z wyborami przez uczniów i ich rodziców szkół, które są szczególnie popularne. Należy podkreślić, że duża konkurencja do szkół najwyższej notowanych w rankingach nie jest związana z reformą oświaty, ponieważ jest to zjawisko znane od wielu lat. Jednak duża część najbardziej renomowanych szkół funkcjonowała w zespołach z gimnazjami i nie będzie miała problemu z podwojeniem liczby oddziałów w roku szkolnym 2019/2020.

Ministerstwo Edukacji Narodowej monitorowało przekształcanie gimnazjów używając danych pochodzących z różnych źródeł i posiada precyzyjne dane dotyczące

¹ Art. 39 ust. 7 ustawy z 14 grudnia 2016 r. *Prawo oświatowe* (Dz.U. z 2018 r. poz. 996 z późn. zm.).

² Dz.U. z 2017 r. poz. 60.

³ Art. 149 ust. 4; art. 155 ust. 4; art. 165 ust. 3 ustawy – przepisy wprowadzające ustawę – prawo oświatowe.

każdego gimnazjum w systemie oświaty. Wiedzy o przekształceniach nie czerpano wyłącznie z ankiet opartych na deklaracjach. Ponadto, myląca jest podana w raporcie NIK informacja, że dokonano analiz dostępności pomieszczeń i potencjalnych miejsc w jedynie w 13% szkół ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych. Ministerstwo dokonało analizy w samodzielnych liceach ogólnokształcących, w celu zbadania czy w tym typie szkół zachodzi ryzyko braku pomieszczeń lekcyjnych. Powyższą analizą nie zostały objęte zespoły szkół, a w takiej strukturze najczęściej występują szkoły zawodowe (technika i branżowe szkoły I stopnia), gdyż mają one większą elastyczność w zarządzaniu pomieszczeniami i pracowniami. Rygorystycznie przeprowadzona analiza (np. pracownie językowe liczone dla 0,5 oddziału ze względu na podział grup w klasach) wykazała, że ryzyko wystąpienia systemu zmianowego jest marginalne.

Analizy MEN były rzetelne i miarodajne, a co najważniejsze zyskują potwierdzenie w rzeczywistości. Miejsc dla uczniów nie zabraknie nawet w największych miastach, w których w szkołach ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych uczy się wielu absolwentów szkół z gmin zlokalizowanych na terenie innych powiatów. Ponadto MEN zebrał za pośrednictwem Kuratorów Oświaty dane o liczbie pomieszczeń oraz planowanej do utworzenia liczbie oddziałów dla absolwentów szkół podstawowych i gimnazjów na rok szkolny 2019/2020 we wszystkich szkołach publicznych, w związku z czym MEN posiada pełne dane dotyczące liczby pomieszczeń w niemal każdej szkole publicznej oraz planowanej liczbie oddziałów, osobno dla absolwentów po szkole podstawowej oraz po gimnazjum.

Ministerstwo Edukacji Narodowej wspiera samorządy w procesie rekrutacji na rok szkolny 2019/2020. Znajduje to odzwierciedlenie w podziale subwencji oświatowej na rok 2019, który uwzględnia zwiększone wydatki związane z naborem do szkół ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych. Przez zastosowanie w algorytmie podziału subwencji wskaźników zwiększających liczbę uczniów w szkołach ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych powiaty otrzymają ok. 890 mln złotych więcej w subwencji oświatowej na rok 2019.

Ministerstwo Edukacji Narodowej, wspólnie ze stroną samorządową reprezentowaną przez Zespół ds. Edukacji, Kultury i Sportu Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, stworzyło dodatkowy mechanizm wsparcia samorządów w czasie wdrażania reformy edukacji z rezerwy 0,4% części oświatowej subwencji ogólnej, wyodrębnionej zgodnie z art. 28 ust. 2 *ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego*⁴. Wsparcie związane z reformą edukacji z rezerwy 0,4% części oświatowej subwencji ogólnej objęło m.in. dofinansowanie gimnazjów publicznych prowadzonych (dotowanych) przez jednostki samorządu terytorialnego, funkcjonujących w roku szkolnym 2016/2017 oraz 2017/2018 jako szkoły samodzielne lub w zespołach szkół ze szkołami ponadgimnazjalnymi (dotyczy zespołów szkół, w których nie funkcjonują szkoły podstawowe), a od września 2017 r. oraz od września 2018 r. przekształcanych w szkoły podstawowe, w zakresie wyposażenia świetlic i pomieszczeń do nauki w meble (np. ławki, krzesła) niezbędne do przyjęcia uczniów z młodszymi rocznikami, a także remontów bieżących sanitariatów w celu dostosowania ich do potrzeb dzieci młodszych.

W roku 2018, w odpowiedzi na postulaty samorządowców oraz dyrektorów szkół i placówek, Ministerstwo Edukacji Narodowej rozszerzyło kryteria wsparcia z rezerwy 0,4% na zadania bezpośrednio związane z reformą edukacji, tj. wyposażenie niezbędne do realizacji podstawy programowej z przedmiotów przyrodniczych w szkołach podstawowych (biologia, fizyka, chemia i geografia).

Zaplanowane jest także dodatkowe wsparcie z rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej na adaptację dodatkowych pomieszczeń do nauki w szkołach, w których wystąpi taka konieczność. W celu poprawy warunków lokalowych kształcenia, w roku 2018 rozszerzono kryterium dotyczące dofinansowania wyposażenia szkół i placówek w zakresie pomieszczeń do nauki w nowo wybudowanych budynkach o nowe pomieszczenia do nauki uzyskane w wyniku adaptacji z innych pomieszczeń szkolnych.

⁴ Dz.U. z 2018 r. poz. 1530 z późn. zm.

Odnosząc się do kwestii udziału nauczycieli w szkoleniach z nowej podstawy programowej, uprzejmie wyjaśniamy, że zgodnie przepisami rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli⁵, publiczne placówki doskonalenia nauczycieli mają obowiązek organizować i prowadzić doskonalenie zawodowe nauczycieli w zakresie wynikającym z kierunków polityki oświatowej państwa i wprowadzanych zmian w systemie oświaty. Z kolei Ośrodek Rozwoju Edukacji – placówka doskonalenia nauczycieli o ogólnokrajowym zasięgu działania, prowadzona przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania – ma obowiązek wspierać publiczne placówki doskonalenia nauczycieli w realizacji zadań obowiązkowych tych placówek.

W roku szkolnym 2017/2018 jednym z kierunków polityki oświatowej państwa było „Wdrażanie nowej podstawy programowej kształcenia ogólnego”. Mając na uwadze powyższe, w roku szkolnym 2017/2018 Ośrodek Rozwoju Edukacji – w ramach przygotowania do wdrażania nowej podstawy programowej opracował i udostępnił materiały dla pracowników placówek doskonalenia nauczycieli, jak również przygotował i przeprowadził konferencje dla pracowników placówek doskonalenia nauczycieli: dyrektorów, nauczycieli-konsultantów i nauczycieli-doradców metodycznych poszczególnych przedmiotów.

Pracownicy publicznych placówek doskonalenia nauczycieli zrealizowali szkolenia dla nauczycieli szkół podstawowych i nauczycieli gimnazjów. Zgodnie z przytoczonymi przepisami, dyrektor publicznej placówki doskonalenia nauczycieli ma obowiązek sporządzać na dany rok szkolny plan pracy placówki uwzględniający działania z zakresu doskonalenia zawodowego nauczycieli wynikające z kierunków realizacji polityki oświatowej państwa. Przygotowany przez dyrektora plan pracy zatwierdza organ prowadzący. Począwszy od roku szkolnego 2016/2017 plan pracy publicznej placówki doskonalenia nauczycieli prowadzonej przez jednostki samorządu terytorialnego przed zatwierdzeniem jest opiniowany przez kuratora oświaty⁶, również pod względem zaplanowania w pracy placówki działań związanych z realizacją doskonalenia zawodowego nauczycieli w zakresie wynikającym z kierunków polityki oświatowej państwa. Mając na uwadze powyższe, w system doskonalenia zawodowego nauczycieli jest wbudowany mechanizm zapewniający stałe monitorowanie placówek doskonalenia nauczycieli w planowaniu i realizowaniu doskonalenia zawodowego nauczycieli w zakresie wynikającym z obowiązkowych zadań publicznych placówek doskonalenia nauczycieli, w tym także w zakresie wynikającym z kierunków realizacji polityki oświatowej państwa.

Należy zaznaczyć, że ani Minister Edukacji Narodowej, ani kuratorzy oświaty nie mają obowiązku zbierania danych o liczbie nauczycieli uczestniczących w szkoleniach organizowanych przez placówki doskonalenia nauczycieli. Nie mają w związku z tym wynikającej z przepisów prawa możliwości pozyskiwania danych osobowych tych nauczycieli. Otrzymywane przez MEN dane nie mogą być weryfikowane (np. poprzez nr PESEL) w sposób gwarantujący wyeliminowanie np. wielokrotnego liczenia tej samej osoby uczestniczącej w kilku różnych szkoleniach realizowanych przez placówki doskonalenia nauczycieli.

Z poważaniem

z upoważnienia
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ
Maciej Kopeć
Podsekretarz Stanu

⁵ Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 29 września 2016 r. w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli (Dz. U. poz. 1591) – obowiązującego do dnia 6 czerwca 2019 r. i rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 maja 2019 r. w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli (Dz. U. poz. 1045) – obowiązującego od dnia 7 czerwca 2019 r.

⁶ Art. 51 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo Oświatowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 59 z późn. zm.), wcześniej art. 31 ust. 1 pkt 10a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2018 r. poz. 1457 z późn. zm.) dodany ustawą z dnia 29.12.2015 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 35).

Oświadczenie senator Małgorzaty Kopiczko

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Jednym z reprezentowanych przeze mnie obszarów województwa warmińsko-mazurskiego jest powiat olecki. Burmistrz miasta Olecka w dniu 8 kwietnia 2019 r. w piśmie GKO.7021.12.3.2019 zwrócił się do Pana z prośbą o uwzględnienie potrzeb całego regionu północno-wschodniej części województwa warmińsko-mazurskiego, w tym gminy Olecko, w programie rozwoju i modernizacji transportu kolejowego oraz drogowego tego obszaru. Burmistrz Olecka – pan Karol Sobczak – zaznaczył również konieczność wpisania w plan modernizacji dworców PKP także budynku dworca oleckiego, tak aby na nowo mógł on stać się wizytówką miasta (list otwarty z dnia 8 kwietnia 2019 r. w załączeniu). Odpowiedzialne podejście do tego tematu może zapewnić rozwój społeczno-gospodarczy tej części Polski, która należy do najbardziej wykluczonych komunikacyjnie.

Mając na uwadze przedstawione tu kwestie, proszę Pana o przeanalizowanie problemu i uwzględnienie prośby wójtara gminy Olecko w realizowanych przez rząd projektach na etapie prac przedprojektowych w ramach opracowywania studium wykonalności.

Małgorzata Kopiczko

Odpowiedź

Warszawa, 03 lipca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie senator Małgorzaty Kopiczko, złożone na 79. posiedzeniu senatu RP w dniu 28 maja 2019 roku (BPS/043-79-2262/19), w sprawie uwzględnienia potrzeb północno-wschodniej części województwa warmińsko-mazurskiego w programie rozwoju transportu kolejowego oraz drogowego tego obszaru, przedstawiam poniższe informacje.

Odnosząc się do opisanych problemów dotyczących inwestycji drogowych i kolejowych, proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień, które również przekazane zostały Burmistrzowi Olecka.

• **Skrzyżowanie DK65 z drogą wojewódzką nr 655 zrealizowane w ramach budowy obwodnicy Olecka**

Po oddaniu do użytkowania obwodnicy Olecka na ww. skrzyżowaniu stwierdzono występowanie dużej liczby wypadków i kolizji, których przyczyną było nieustąpienie pierwszeństwa przejazdu, głównie na podporządkowanych wlotach drogi wojewódzkiej nr 655. W celu wyeliminowania wypadków i poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego na skrzyżowaniu zastosowane zostało dodatkowe oznakowanie poziome na wlotach drogi wojewódzkiej (poprzeczne linie w kolorze czerwonym), podkreślające ich podporządkowanie. Na wlotach podporządkowanych zastosowano również znaki aktywne B-20 (STOP).

Ponieważ zastosowane środki nie rozwiązały do końca problemu, podjęto decyzję o wybudowaniu na skrzyżowaniu sygnalizacji świetlnej. Przetarg na roboty budowlane ogłaszany był czterokrotnie. Trzy pierwsze postępowania o udzielenie zamówienia zostały unieważnione, ponieważ nie złożono żadnej oferty, natomiast czwarte postępowanie unieważniono, ponieważ cena najniższej oferty przewyższała kwotę, którą zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia (cena najniższej oferty wyniosła 2 702 763,21 zł brutto, natomiast na sfinansowanie zamówienia Oddział Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA) w Olsztynie miał zabezpieczone środki w kwocie 1 431 362,14 zł brutto).

Z uwagi na wysoki koszt rynkowy budowy sygnalizacji świetlnej, Ministerstwo Infrastruktury wyraziło zgodę na przebudowę skrzyżowania skanalizowanego DK65 z drogą wojewódzką nr 655 na rondo. Korzyści wynikające z budowy ronda (niskie koszty utrzymania, wysoki poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego w stosunku do sygnalizacji) zrekompensują zwiększony koszt realizacji. Obecnie Oddział GDDKiA w Olsztynie przygotowuje materiały do przetargu na budowę ronda. Po zabezpieczeniu środków na realizację będzie możliwe przeprowadzenie postępowania w celu wyłonienia wykonawcy koncepcji ronda, a następnie ogłoszenie przetargu na realizację inwestycji w systemie „projektuj i buduj”.

- **Uwzględnienie w projekcie budowy ścieżki pieszo-rowerowej na całej długości DK65**

Oddział GDDKiA w Olsztynie przeanalizował wszystkie potrzeby w zakresie budowy ciągów pieszo-rowerowych, jak również wnioski lokalnych władz w sprawie ich budowy. W uzasadnionych lokalizacjach zaprojektowano ciągi piesze i rowerowe o łącznej długości ok. 33 km (przy czym łączna długość projektowanych do przebudowy odcinków DK65 wynosi ok. 54 km). Na pozostałych odcinkach niewielki ruch pieszych i rowerzystów nie uzasadnia budowy ścieżek pieszo-rowerowych.

Wszystkie uzasadnione potrzebami użytkowników wnioski władz samorządowych w sprawie budowy ciągów pieszych czy rowerowych zostały uwzględnione. Chodniki zaprojektowane zostały we wszystkich miejscowościach, w ciągu DK65. Niektóre, znajdujące się blisko siebie miejscowości, zostały również – na wniosek władz samorządowych – skomunikowane ciągami pieszymi lub pieszo-rowerowymi, np. Kowale Oleckie – Daniele, Stożne – Golubki, Przytuły – Straduny – Ełk, Bobry – Niedźwieckie.

Należy zaznaczyć, że resort dostrzega potrzeby w zakresie rozbudowy turystycznej infrastruktury rowerowej, jednak prowadzenie ścieżki turystycznej w pasie drogi krajowej na całej długości DK65, w tym skomunikowanie tego ciągu ze szlakiem Green Velo, nie jest bezpieczne zarówno dla rowerzystów, jak i kierowców.

- **Wykonanie kanalizacji deszczowej w miejscowości Gąski**

DK 65 w miejscowości Gąski posiada właściwe odwodnienie. Problemem jest spływ wody na drogę z terenów przyległych do pasa drogowego. Oddział GDDKiA w Olsztynie kilkakrotnie podkreślał w pismach kierowanych do władz samorządowych, że w Gąskach niezbędna jest budowa kanalizacji deszczowej odwadniającej teren przyległy do drogi krajowej, co jest zadaniem gminy. Obecnie woda opadowa spływa na drogę krajową z terenu wsi, przyczyniając się do niszczenia nawierzchni jezdni. Do chwili obecnej Gmina Olecko nie zareagowała na wnioski Oddziału GDDKiA w Olsztynie w sprawie budowy kanalizacji odwadniającej teren przylegający do drogi krajowej.

Obecnie opracowywana jest dokumentacja techniczna budowy obwodnicy miejscowości Gąski. Celem jej budowy jest wyprowadzenie uciążliwego i niebezpiecznego dla mieszkańców Gąsek ruchu tranzytowego poza obszar zabudowy mieszkaniowej. Z chwilą oddania do użytkowania obwodnicy w Gąskach będzie odbywał się jedynie ruch lokalny. W związku z tym w miejscowości Gąski przewiduje się wyłącznie remont istniejącej DK65 na odcinku, który zostanie zastąpiony nowym przebiegiem. W zakresie remontu DK65 w Gąskach przewiduje się remont nawierzchni na całym odcinku oraz zjazdów występujących na odcinku o przekroju drogowym (zjazdy zostaną wykonane z nawierzchni bitumicznej). Na odcinku o przekroju ulicznym zjazdy i chodniki są w dobrym stanie technicznym, zatem nie planuje się ich remontu.

Należy dodać, że GDDKiA od wielu lat podejmuje współpracę z jednostkami samorządu terytorialnego w zakresie partycypacji w kosztach planowanych do realizacji inwestycji drogowych, mających na celu podniesienie poziomu bezpieczeństwa uczestników ruchu, w tym odseparowanie ruchu pieszego i rowerowego od ruchu samochodowego.

- **Inwestycje w infrastrukturę kolejową pomiędzy Oleckiem, Elkiem, Suwałkami i Gołdapią**

Odnosząc się do inwestycji kolejowych w północno-wschodniej Polsce, należy podkreślić, że linia kolejowa E-75 jest częścią korytarza transportowego Morze Północne – Morze Bałtyckie stanowiącego część sieci bazowej Transeuropejskiej Sieci Transportowej (TEN-T). Jest elementem ciągu komunikacyjnego Rail Baltica i stanowi priorytetowy projekt dla Unii Europejskiej, który zakłada modernizację korytarza kolejowego łączącego Warszawę przez Kowno i Rygę z Tallinem.

Obecnie opracowywana jest dokumentacja przedprojektowa dla projektu pn. „Prace na linii E75 na odcinku Białystok – Suwałki – Trakiszki (granica państwa), etap II, odcinek Elk – Trakiszki (granica państwa)”. W ramach prac nad studium wykonalności linii Rail Baltica na odcinku Elk – Trakiszki (granica państwa) analizowane są zdefiniowane warianty inwestycyjne. W związku z powyższym, w Warszawie oraz w Elku odbyły się spotkania konsultacyjne z udziałem samorządowców (w tym z miast Elk, Olecko i Suwałki), przewoźników oraz lokalnych przedsiębiorców, na których przedstawiono warianty inwestycyjne.

Wszystkie warianty modernizacji linii Rail Baltica zakładają remont/modernizację na uzupełniającym odcinku linii kolejowej 41 Elk – Olecko wraz ze stacją Olecko, umożliwiając ruch w kierunku Elku i Suwałk, pomimo że odcinek ten nie jest planowany obecnie w głównym ciągu linii kolejowej E-75. Powyższe umożliwić będzie w przyszłości wykonanie remontu/modernizacji linii kolejowej nr 41 na odcinku Olecko – Gołdap oraz ewentualne odtworzenie połączenia kolejowego na tym odcinku. Wybór ostatecznego wariantu do realizacji planuje się w III kwartale 2019 roku.

Jednocześnie Ministerstwo Infrastruktury informuje, że w ramach prac studialnych są rozpatrywane opcje remontu/modernizacji linii kolejowych nr 39 (na odcinku Olecko – Suwałki) i nr 41 (na odcinku Olecko – Elk) wraz z układem torowym na stacji Olecko. Prace studialne rozważały również warianty zakładające poprowadzenie linii kolejowej E-75 przez miejscowość Olecko, jednak w wyniku uzyskanej niskiej punktacji na podstawie wielokryterialnej analizy nie zostały skierowane do dalszych analiz.

Modernizacja odcinka Elk – Trakiszki w ramach projektu pn. „Prace na linii E75 na odcinku Białystok – Suwałki – Trakiszki (granica państwa), etap II odcinek Elk – Trakiszki (granica państwa)” planowana jest do sfinansowania z instrumentu „Łącząc Europę” (CEF), który umożliwia finansowanie projektów inwestycyjnych na liniach kolejowych wchodzących w skład TEN-T. Linia kolejowa nr 41 na odcinku Olecko – Gołdap nie jest ujęta w sieci TEN-T, co nie pozwala na finansowanie z tego źródła.

Uprzejmie informuję, że Ministerstwo Infrastruktury nie wyklucza możliwości modernizacji linii kolejowej nr 41 na odcinku Olecko – Gołdap w ramach programu Kolej+. Celem programu Kolej+ jest uzupełnienie sieci kolejowej o połączenia kolejowe (w tym przygotowanie niezbędnej dokumentacji przedprojektowej i projektowej) miejscowości o populacji powyżej 10 tys. osób bez dostępu do kolei pasażerskiej z miastami wojewódzkimi oraz poprawa wewnętrznej spójności komunikacyjnej i społeczno-gospodarczej ww. regionów. Realizatorem Programu będzie PKP PLK SA we współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego. Jednostki samorządu terytorialnego będą poinformowane o możliwości i zasadach realizacji inwestycji. Obecnie w Ministerstwie Infrastruktury prowadzone są prace związane z przygotowaniem i wdrożeniem Programu. Obecnie zidentyfikowanych jest 21 inwestycji w 20 lokalizacjach. Zestawienie to nie stanowi katalogu zamkniętego zadań możliwych do wsparcia. Zakłada się, że w przypadku wystąpienia wolnych środków w danym roku realizacji Programu, możliwe będzie wnioskowanie przez jednostki samorządu terytorialnego do PKP PLK SA o możliwość wspólnej realizacji innych zadań inwestycyjnych na terenie kraju niż obecnie zidentyfikowane pod warunkiem zachowania celów Programu.

- **Przywrócenie kolejowej komunikacji pasażerskiej pomiędzy Oleckiem, Elkiem, Suwałkami i Gołdapią**

W odniesieniu do przywrócenia połączenia kolejowego w relacji Olecko – Gołdap informuję, że zasady organizowania pasażerskich przewozów kolejowych określają przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2018 r. poz. 2016). Zgodnie z przepisami ww. ustawy organizowanie przewozów pasażerskich transportem kolejowym na obszarze województwa lub dwóch sąsiadujących ze sobą województw należy wyłącznie do właściwych miejscowo samorządów województw (organizator publicznego transportu zbiorowego). Organizator transportu publicznego posiada niezbędne kompetencje do optymalnego organizowania usług przewozowych w tym też ustalania wielkości oferty przewozowej, która powinna wynikać zarówno z zapotrzebowania na usługi przewozowe jak i możliwości finansowych organizatora. Zatem zgodnie z obowiązującymi przepisami ww. ustawy, organizatorem przewozów o charakterze lokalnym jest samorząd województwa właściwego ze względu na zasięg terytorialny prowadzonych przewozów kolejowych (w tej sytuacji województwa warmińsko-mazurskiego), a obsługa tych połączeń leży w gestii przewoźnika kolejowego, który realizuje takie połączenia otrzymując na powyższy cel środki z budżetu województwa. Ww. ustawa nie zawiera przepisów, które mogłyby stanowić dla ministra właściwego do spraw transportu podstawę do ingerencji lub dokonywania zmian decyzji regionalnego organizatora kolejowego transportu publicznego – samorządu województwa warmińsko-mazurskiego, dotyczących organizacji rynku przewozów jak i oferty przewozowej określonej w rocznym rozkładzie jazdy pociągów.

- **Budynek dworca w Olecku**

Oдноśnie do budynku dworca kolejowego w Olecku informuję, że dworzec ten jest obecnie nieczynny z uwagi na m.in. brak ruchu pociągów pasażerskich przez Olecko. Dlatego też dla niniejszego obiektu nie zostały zidentyfikowane potrzeby inwestycyjne. Z otrzymanych od PKP SA informacji wynika, że lokalny samorząd otrzymał od PKP SA propozycję przejęcia obiektu. Jednakże strony nie doszły w tej sprawie do porozumienia.

Łączę wyrazy szacunku

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Andrzej Bittel
Sekretarz Stanu

Oświadczenie senator Małgorzaty Kopiczko

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

W dniu 2 kwietnia 2019 r. do etckiego biura senatorskiego pani Małgorzaty Kopiczko wpłynął apel Rady Gminy Kowale Oleckie z prośbą o uwzględnienie tej gminy w Programie uzupełniania lokalnej i regionalnej infrastruktury kolejowej „Kolej+”.

Rada w apelu tym postuluje wzięcie pod uwagę w ww. programie modernizacji odcinka linii kolejowej Ełk – Olecko – Gołdap (granica państwa). W uzasadnieniu Rada Gminy zaznaczyła, że modernizacja linii kolejowej Ełk – Olecko – Gołdap i dołączenie jej do projektowanej linii E75 Rail Baltica pozwolą na przywrócenie połączenia kolejowego tej części województwa warmińsko-mazurskiego z resztą Polski, w przyszłości natomiast z obwodem kaliningradzkim, co przyczyni się do rozwoju społeczno-gospodarczego subregionu EGO i zapobiegnie dalszemu wykluczaniu komunikacyjnemu tej części Polski (uzasadnienie w załączeniu).

Przychylając się do stanowiska Rady Gminy Kowale Oleckie z dnia 27 marca 2019 r., zwracam się do Pana Ministra z prośbą o uwzględnienie powyższego postulatu w planach układu komunikacji kolejowej Polski północno-wschodniej.

Małgorzata Kopiczko

Odpowiedź

Warszawa, 25 czerwca 2019 r.

Szanowny Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenia senator Małgorzaty Kopiczko, złożone na 79. posiedzeniu senatu RP w dniu 28 maja 2019 roku (BPS/043-79-2263/19 i BPS/043-79-2268/19), w sprawie uwzględnienia gmin: Gołdap i Kowale Oleckie w Programie Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury kolejowej Kolej +, uprzejmie informuję, że głównym celem ww. Programu jest dopełnienie sieci kolejowej poprzez dodanie połączeń kolejowych (w tym przygotowanie niezbędnej dokumentacji przedprojektowej i projektowej) miejscowości o populacji powyżej 10 tys. osób bez dostępu do kolei pasażerskiej, towarowej z miastami wojewódzkimi oraz poprawa wewnętrznej spójności komunikacyjnej i społeczno-gospodarczej ww. regionów Polski przy wsparciu ze środków publicznych.

Ze względu na ograniczone środki finansowe w ramach np. Regionalnych Programów Operacyjnych w perspektywie finansowej na lata 2014–2020, Program pozwoli na właściwe planowanie i wsparcie inwestycji pozwalających m.in. na usprawnienie komunikacji pasażerskiej na poziomie międzyregionalnym, racjonalne i spójne podejmowanie działań realizujących kierunki rozwoju kraju na poziomie regionalnym w obecnej i kolejnej perspektywie finansowej.

Obecnie w MI trwają prace nad doszczegółowieniem Programu, jednocześnie należy podkreślić, że jego przyjęcie i tym samym wdrożenie musi być poprzedzone uzgodnieniem go z zainteresowanymi resortami i podmiotami w zakresie m.in. finansowania

jak i proceduralnym. Ponadto informuję, że PKP PLK SA będzie informować zainteresowane podmioty o możliwości i zasadach wspólnej realizacji zadań inwestycyjnych kwalifikujących się do wsparcia.

W ramach przygotowań do realizacji Programu zidentyfikowano 21 inwestycji w 20 lokalizacjach. Realizacja inwestycji będzie możliwa na wniosek i przy współudziale finansowym samorządu (min. 15% wartości projektu kwalifikującej się do wsparcia), co stanowi obligatoryjny wymóg obecnie przygotowywanego Programu. Katalog ten w chwili obecnej nie obejmuje inwestycji na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, stanowi on jednak katalog otwarty i w związku z tym, w przypadku uzyskania środków finansowych w odpowiedniej wysokości, możliwe będzie podjęcie decyzji co do realizacji dodatkowych zadań w ramach Programu.

Odnosząc się do inwestycji ciągu komunikacyjnego Rail Baltica, należy podkreślić, że linia kolejowa E-75 jest częścią korytarza transportowego Morze Północne – Morze Bałtyckie stanowiącego część sieci bazowej Transeuropejskiej Sieci Transportowej (TEN-T). Jest ona elementem ww. ciągu komunikacyjnego i stanowi priorytetowy projekt dla Unii Europejskiej, który zakłada modernizację korytarza kolejowego łączącego Warszawę przez Kowno i Rygę z Tallinem.

Obecnie opracowywana jest dokumentacja przedprojektowa dla projektu pn. „Prace na linii E75 na odcinku Białystok – Suwałki – Trakiszki (granica państwa), etap II, odcinek Ełk – Trakiszki (granica państwa)”.

W ramach prac nad studium wykonalności linii Rail Baltica na odcinku Ełk – Trakiszki (granica państwa) analizowane są zdefiniowane warianty inwestycyjne. W związku z powyższym, w Warszawie oraz w Ełku odbyły się spotkania konsultacyjne z udziałem samorządowców (w tym z miast Ełk, Olecko i Suwałki), przewoźników oraz lokalnych przedsiębiorców, na których przedstawiono warianty inwestycyjne.

Wszystkie warianty modernizacji linii Rail Baltica zakładają remont/modernizację na uzupełniającym odcinku linii kolejowej 41 Ełk – Olecko wraz ze stacją Olecko, umożliwiając ruch w kierunku Ełku i Suwałk, pomimo że odcinek ten nie jest planowany obecnie w głównym ciągu linii kolejowej E-75. Powyższe umożliwić będzie w przyszłości wykonanie remontu/modernizacji linii kolejowej nr 41 na odcinku Olecko – Gołdap oraz ewentualne odtworzenie połączenia kolejowego na tym odcinku. Wybór ostatecznego wariantu do realizacji planuje się w III kwartale 2019 roku.

W ramach prac studialnych są rozpatrywane opcje remontu/modernizacji linii kolejowych nr 39 (na odcinku Olecko – Suwałki) i nr 41 (na odcinku Olecko – Ełk) wraz z układem torowym na stacji Olecko. Prace studialne rozważały również warianty zakładające poprowadzenie linii kolejowej E-75 przez miejscowość Olecko, jednak w wyniku uzyskanej niskiej punktacji na podstawie wielokryterialnej analizy nie zostały skierowane do dalszych analiz.

Modernizacja odcinka Ełk – Trakiszki w ramach projektu pn. „Prace na linii E75 na odcinku Białystok – Suwałki – Trakiszki (granica państwa), etap II odcinek Ełk – Trakiszki (granica państwa)” planowana jest do sfinansowania z instrumentu „Łącząc Europę” (CEF), który umożliwia finansowanie projektów inwestycyjnych na liniach kolejowych wchodzących w skład TEN-T.

Łączę wyrazy szacunku

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Rafał Weber
Sekretarz Stanu

Oświadczenie senator Małgorzaty Kopiczko

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Jednym z reprezentowanych przeze mnie obszarów województwa warmińsko-mazurskiego jest powiat węgorzewski. Burmistrz oraz starosta Węgorzewa w marcu 2019 r w piśmie znak: WG.7001.12.1.2019 MF zwrócili się do Pana z prośbą o uwzględnienie potrzeb całego regionu północno-wschodniej części województwa warmińsko-mazurskiego, w tym powiatów węgorzewskiego i kętrzyńskiego, w programie rozwoju i modernizacji transportu kolejowego tego obszaru. Czynna linia kolejowa jest szczególnie istotna dla gmin powiatu węgorzewskiego, w tym dla miasta Węgorzewa, które stanowi ośrodek rozwoju branży turystycznej i sportów wodnych. Ponadto przewozy kolejowe wpłynęłyby na zwiększenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz efektywności transportu w zakresie spedycji towarów wielkogabarytowych, np. łodzi i jachtów. Samorząd powiatu węgorzewskiego i samorząd miasta Węgorzewo zobowiązał się do pokrycia 15% kosztów inwestycji, które przyczynią się do przywrócenia komercyjnych kolejowych przewozów pasażerskich i towarowych na linii 259. Odpowiedzialne podejście do tego tematu może zapewnić rozwój społeczno-gospodarczy tej części Polski, która należy do najbardziej wykluczonych komunikacyjnie.

Mając na uwadze przedstawioną sytuację, proszę Pana o przeanalizowanie problemu i uwzględnienie prośby władarzy gminy i powiatu węgorzewskiego, jeśli chodzi o realizowane przez rząd projekty, na etapie prac przedprojektowych, w ramach opracowywania studium wykonalności.

Małgorzata Kopiczko

Odpowiedź

Warszawa, 10 czerwca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie senator Małgorzaty Kopiczko, złożone na 79. posiedzeniu senatu RP w dniu 28 maja 2019 roku (BPS/043-79-2264/19), w sprawie uwzględnienia w planach rozwoju i modernizacji transportu kolejowego potrzeb rozwojowych regionu północno-wschodniej części województwa warmińsko-mazurskiego, w tym powiatów węgorzewskiego i kętrzyńskiego, przedstawiam poniższe informacje.

Zgodnie z art. 38a ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 roku (Dz.U. z 2019 r. poz. 710) minister właściwy do spraw transportu może dofinansować z budżetu państwa lub z Funduszu Kolejowego działalność zarządcy, która nie może być sfinansowana z opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej, pod warunkiem realizacji przez zarządcę wynikającego z przepisów rozdziału 6 obowiązku udostępniania infrastruktury kolejowej obejmującej przynajmniej jedną linię kolejową.

W związku z powyższym, niezbędne jest przekazanie przez Powiat Węgorzewski jako zarządcę linii kolejowej nr 259 na odcinku Kętrzyn – Węgorzewo informacji w zakresie spełniania przez tego zarządcę przepisów rozdziału 6 ww. ustawy o transporcie

kolejowym. Jednocześnie wskazane byłoby przekazanie również informacji o zakresie, okresie realizacji oraz źródłach finansowania inwestycji.

Zgodnie z art. 38a ust. 2 ww. działalność określa program wieloletni w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.), zatem realizacja inwestycji na linii kolejowej nr 259 powinna zostać ujęta w programie wieloletnim.

Jednocześnie informuję, że realizacja wskazanej w oświadczeniu senatorskim inwestycji byłaby również możliwa w ramach Programu Kolej Plus, gdzie należy podkreślić, że katalog inwestycji przewidzianych do realizacji w Programie nie stanowi katalogu zamkniętego. Głównym celem Programu Kolej Plus jest dopełnienie sieci kolejowej poprzez dodanie połączeń kolejowych (w tym przygotowanie niezbędnej dokumentacji przedprojektowej i projektowej) miejscowości o populacji powyżej 10 tys. osób bez dostępu do kolei pasażerskiej, towarowej z miastami wojewódzkimi oraz poprawa wewnętrznej spójności komunikacyjnej i społeczno-gospodarczej ww. regionów Polski przy wsparciu ze środków publicznych.

Ze względu na ograniczone środki finansowe w ramach np. Regionalnych Programów Operacyjnych perspektywie finansowej na lata 2014–2020, Program pozwoli na właściwe planowanie i wsparcie inwestycji pozwalających m.in. na usprawnienie komunikacji pasażerskiej na poziomie międzyregionalnym, racjonalne i spójne podejmowanie działań realizujących kierunki rozwoju kraju na poziomie regionalnym w obecnej i kolejnej perspektywie finansowej.

Obecnie w MI trwają prace nad doszczegółowieniem Programu, jednocześnie należy podkreślić, że jego przyjęcie i tym samym wdrożenie musi być poprzedzone uzgodnieniem go z zainteresowanymi resortami i podmiotami w zakresie m.in. finansowania jak i proceduralnym.

Realizacja inwestycji będzie możliwa na wniosek i przy współudziale finansowym samorządu (min. 15% wartości projektu kwalifikującej się do wsparcia), co stanowi obligatoryjny wymóg obecnie przygotowywanego Programu.

Łączę wyrazy szacunku

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Andrzej Bittel
Sekretarz Stanu

Oświadczenie senator Małgorzaty Kopiczko

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

W dniu 12 kwietnia 2019 r. do mojego etckiego biura senatorskiego wpłynęło pismo burmistrza Orzysza, pana Zbigniewa Włodkowskiego, z dołączonym oświadczeniem Rady Miejskiej w Orzyszu z dnia 11 kwietnia 2019 r. oraz załącznikiem do tegoż oświadczenia. Radni miasta Orzysz składają protest dotyczący proponowanego przebiegu drogi ekspresowej S16 na odcinku Mrągowo – Orzysz – Elk. Zaznaczają, iż zaproponowany przebieg drogi nie był dotychczas konsultowany z mieszkańcami gminy Orzysz, nie jest korzystny pod względem środowiskowym, koliduje m.in. z Obszarem Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, w tym z rezerwatem przyrody Nietlickie Bagno. Radni zaznaczają, iż było tak nie tylko na terenie gminy Orzysz, ale również Mikołajek, Rynu czy Mrągowo. Niezrozumiale dla nich jest argumentowanie, że tranzytowa droga międzynarodowa przechodząca przez atrakcyjne tereny turystyczne ma służyć poprawie warunków rozwoju gospodarczego regionu, gdyż uderza w podstawy ekonomiczne funkcjonowania regionu. Radni miasta Orzysz apelują o ponowne przeanalizowanie i zmianę przebiegu projektowanej drogi S16 oraz zabezpieczenie potrzeb komunikacyjnych regionu poprzez kompleksowy remont drogi krajowej nr 16 w jej obecnym przebiegu.

Przychylając się do stanowiska Rady Miejskiej w Orzyszu z dnia 11 kwietnia 2019 r. oraz burmistrza Orzysza, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o uwzględnienie zaakcentowanych potrzeb społecznych oraz gospodarczych wspomnianej gminy.

Małgorzata Kopiczko

Odpowiedź

Warszawa, 13 czerwca 2019 r.

Szanowny Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do pisma z dnia 29 maja br. znak: BPS/043-49-2265/2019, przy którym przekazano do Ministerstwa Infrastruktury tekst oświadczenia senator Małgorzaty Kopiczko złożonego podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja br., dotyczącego oświadczenia Rady Miejskiej w Orzyszu z dnia 11 kwietnia br. zawierającego stanowisko w sprawie planowanego przebiegu drogi ekspresowej S16 na odcinku Mrągowo – Orzysz – Elk, przedstawiam poniżej informacje w przedmiotowej sprawie.

Droga krajowa nr 16, obok drogi ekspresowej S7, jest najważniejszym szlakiem transportowym na Warmii i Mazurach. Jest to najkrótsza trasa tranzytowa ze wschodu na zachód, łącząca najważniejsze ośrodki regionalne (Suwałki, Augustów, Elk, Mrągowo, Olsztyn, Iława, Ostróda, Grudziądz). Stanowi ona najważniejsze połączenie komunikacyjne regionu dla przedsiębiorców oraz ruchu turystycznego. Najbardziej newralgicznym odcinkiem drogi krajowej nr 16 jest przebieg na odcinku Mrągowo – Orzysz, gdzie występuje kilka obiektów poprzecznych o zbyt małej skrajni, uniemożliwiającej

przejazd pojazdów ciężarowych. Ponadto niskie parametry techniczne drogi krajowej nr 16 na odcinku Mrągowo – Orzysz (5,5-6,0 metrowa jezdnia, gruntowe pobocza, na których rosną drzewa ograniczające skrajnię drogi i widoczność, liczne miasta i miejscowości, przez które przebiega droga powodując mieszanie się ruchu tranzytowego z ruchem lokalnym. Na drodze obserwujemy ograniczoną dostępność dla pieszych, nienormatywne łuki poziome i pionowe. Ponadto dostępność do drogi poprzez liczne zjazdy i proste skrzyżowania) obniżają przepustowość drogi oraz poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Zaniechanie realizacji drogi ekspresowej S16 spowodowałoby, że w dalszym ciągu ruch tranzytowy relacji wschód – zachód będzie degradował jeden z najcenniejszych przyrodniczo obszarów kraju, tj. „Krajinę tysiąca jezior”. Główna trasa alternatywna dla drogi krajowej nr 16, czyli droga krajowa nr 58 przebiega bowiem przez środek jednego z największych i najcenniejszych obszarów Natura 2000, Puszcę Piską.

Zgodnie z przeprowadzonymi analizami ruchu prognozowane natężeniu ruchu na przedmiotowej drodze ekspresowej będzie wynosiło łącznie (w obu kierunkach) 9-12 tys. pojazdów na dobę w 2025 r., a w 2055 r. 18-24 tys. pojazdów na dobę, z czego około 25-30% będzie stanowił ruch ciężki. Dodatkowo zwiększający się wskaźnik motoryzacji oraz mobilność mieszkańców tego regionu, w przypadku braku realizacji drogi S16, przyczyni się do znacznego zwiększenia ruchu na istniejącej sieci, co w najbliższym czasie spowoduje wyczerpanie przepustowości istniejącej sieci drogowej.

Z uwagi na geometrię istniejącej drogi krajowej nr 16 (liczne łuki pionowe i poziome o małych promieniach oraz liczną zabudowę w bezpośrednim sąsiedztwie drogi) nie jest możliwe zastosowanie parametrów klasy S dla istniejącego przebiegu.

Proces przygotowania inwestycji drogowej składa się z wielu etapów, które obejmują m.in. fazę planistyczną, projektową oraz przygotowania dokumentacji studium techniczno – ekonomiczno- środowiskowego (STeŚ), materiałów do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (DŚU) wraz z raportem o oddziaływaniu na środowisko, a także dokumentacji wymaganej do złożenia wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (ZRID).

W trakcie przedmiotowych przygotowań analizowane są wszelkie dostępne rozwiązania dotyczące przebiegu, jak i zagospodarowania terenu wzdłuż planowanej inwestycji. Prowadzone są analizy techniczne dotyczące możliwych do zastosowania rozwiązań oraz spotkania informacyjne z mieszkańcami danego regionu, które mają na celu naświetlenie potrzeb i oczekiwań lokalnych środowisk. Spotkania dotyczące budowy drogi ekspresowej S16 na odcinku Mrągowo – Orzysz – Ełk w Mrągowie, Mikołajkach, Orzyszu, Ełku i Rynie odbyły się w okresie 1-4 kwietnia 2019 r. Na spotkaniach przedstawiono trzy analizowane w ramach prac studialnych warianty (warianty A i B – przebiegające w pobliżu miejscowości Mikołajki i C – przebiegający w pobliżu miejscowości Ryn). Powyższe warianty są wynikiem prac projektowych prowadzonych w latach 2007-2012. Z 40 analizowanych wariantów wybrano do dalszych analiz trzy. O wyborze wariantów zdecydowały czynniki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.

Obecnie w przygotowaniu jest studium techniczno-ekonomiczno-środowiskowe z elementami koncepcji programowej – etap I wraz z analizą wielokryterialną, która umożliwi wskazanie wariantu preferowanego przez Inwestora – GDDKiA.

STeŚ oraz analiza wielokryterialna zostaną przedstawione na posiedzeniu Zespołu Oceny Przedsięwzięć Inwestycyjnych (ZOPI) i Komisji Oceny Przedsięwzięć Inwestycyjnych (KOPI). Zatwierdzenie STeŚ na posiedzeniach umożliwi wystąpienie do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie (RDOŚ) z wnioskiem o wydanie DŚU.

RDOŚ w celu wydania decyzji środowiskowej przeprowadzi szczegółowe postępowanie z udziałem społeczeństwa. Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zapewniony będzie dostęp do dokumentacji z możliwością wnoszenia uwag i wniosków dla wszystkich zainteresowanych, w tym mieszkańców, na których nieruchomości będzie oddziaływać inwestycja drogowa. Następnie zostanie opracowana koncepcja programowa dla konkretnego wariantu, będąca uszczegółowieniem rozwiązań technicznych.

Podstawowym celem budowy drogi ekspresowej S16 jest przeniesienie ruchu z dróg krajowych nr 16, 58 i 59 oraz dróg wojewódzkich nr 610, 655, 656 na nową drogę ekspresową. Żaden z analizowanych wariantów nie koliduje z obszarem Mazurskiego Parku Krajobrazowego. Występuje kolizja jedynie z otuliną Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Odnosząc się do kwestii prowadzonego procesu konsultacji społecznych uprzejmie informuję, że jak wskazano powyżej, w ramach dotychczasowych działań GDDKiA w ramach prac projektowych zorganizowała oraz brała udział w kilkudziesięciu spotkaniach informacyjnych z mieszkańcami, przedstawicielami organów władzy samorządów terytorialnych i organizacjami ekologicznymi. Zostało przeanalizowanych ponad 40 wariantów możliwego przebiegu drogi ekspresowej S16, w tym kilkanaście wariantów wskazywanych przez społeczeństwo. Przeprowadzone analizy oraz zebrana wiedza umożliwiły zawężenie liczby wariantów do trzech obecnie analizowanych.

Odnosząc się do problematyki określenia ostatecznego wariantu przebiegu drogi S16, uprzejmie informuję, że zgodnie z informacjami wskazanymi, e preferowanego wariantu przebiegu drogi, wraz z wariantami alternatywnymi. Określenie tego wariantu będzie wynikiem szeregu analiz i opracowań, które jak wskazano powyżej są konsultowane z władzami samorządowymi i społeczeństwem. Ostateczna decyzja zaś co do wariantu drogi ekspresowej S16, który będzie realizowany, zostanie podjęta w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia wydanej przed odpowiedni organ administracji publicznej, czyli Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

Z poważaniem

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Rafał Weber
Sekretarz Stanu

Oświadczenie senator Małgorzaty Kopiczko

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Jako senator Rzeczypospolitej Polskiej reprezentujący region 8 powiatów województwa warmińsko-mazurskiego zwracam się do Pana z serdeczną prośbą o uwzględnienie w planach rozwoju społeczno-gospodarczego naszego kraju potrzeb rozwojowych subregionu EGO (w załącznikach uchwały nr 5/W/2019 Walnego Zebrania Członków Stowarzyszenia EGO Kraina Bociana z dnia 3 kwietnia 2019 r.). Członkowie Stowarzyszenia EGO apelują o aktualizację strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego i uwzględnienie potrzeb rozwojowych subregionu EGO w pracach nad kolejnym regionalnym programem operacyjnym oraz pozostałymi dokumentami negocjowanymi przez samorząd województwa z administracją rządową, a dotyczącymi finansowania ze środków krajowych i unijnych rozwoju naszego województwa w kolejnej perspektywie finansowej UE 2021–2027. Ponadto proszę o wzięcie pod uwagę starań poszczególnych samorządów subregionu EGO o uwzględnienie ich w Programie Uzupelniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury Kolejowej „Kolej +” oraz w Programie Inwestycji Dworcowych na lata 2016–2023. (w załączniku uchwały nr 4/W/2019 i 6/W/2019 z dnia 3 kwietnia 2019 r. Walnego Zebrania Członków Stowarzyszenia EGO Kraina Bociana). Członkowie stowarzyszenia apelują do władz publicznych o zniesienie wykluczenia komunikacyjnego obszaru powiatów etckiego, gołdapskiego i oleckiego poprzez modernizację i rewitalizację infrastruktury kolejowej (modernizacja i dołączenie do linii kolejowej E75 linii kolejowej nr 41 Olecko – Gołdap oraz modernizacja dworca kolejowego w Olecku).

Pragnę zapewnić o pełnym poparciu dla działań Pana Premiera i proszę o przychylenie się do wymienionych apeli.

Małgorzata Kopiczko

Odpowiedź

Warszawa, 10 czerwca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie senator Małgorzaty Kopiczko, złożone na 79. posiedzeniu senatu RP w dniu 28 maja 2019 roku (BPS/043-79-2266/19), w sprawie uwzględnienia w planach rozwoju społeczno-gospodarczego Polski potrzeb rozwojowych subregionu EGO, przedstawiam poniższe informacje.

Uprzejmie informuję, że Ministerstwo Infrastruktury nie jest organem właściwym w zakresie aktualizacji „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego” oraz prac nad kolejnym regionalnym programem operacyjnym 2021–2027.

Odnosząc się do inwestycji kolejowych w północno-wschodniej Polsce, należy podkreślić, że linia kolejowa E-75 jest częścią korytarza transportowego Morze Północne – Morze Bałtyckie stanowiącego część sieci bazowej Transeuropejskiej Sieci

Transportowej (TEN-T). Jest elementem ciągu komunikacyjnego Rail Baltica i stanowi priorytetowy projekt dla Unii Europejskiej, który zakłada modernizację korytarza kolejowego łączącego Warszawę przez Kowno i Rygę z Tallinem.

Obecnie opracowywana jest dokumentacja przedprojektowa dla projektu pn. „*Prace na linii E75 na odcinku Białystok – Suwałki – Trakiszki (granica państwa), etap II, odcinek Ełk – Trakiszki (granica państwa)*”.

W ramach prac nad studium wykonalności linii Rail Baltica na odcinku Ełk – Trakiszki (granica państwa) analizowane są zdefiniowane warianty inwestycyjne. W związku z powyższym, w Warszawie oraz w Ełku odbyły się spotkania konsultacyjne z udziałem samorządowców (w tym z miast Ełk, Olecko i Suwałki), przewoźników oraz lokalnych przedsiębiorców, na których przedstawiono warianty inwestycyjne.

Wszystkie warianty modernizacji linii Rail Baltica zakładają remont/modernizację na uzupełniającym odcinku linii kolejowej 41 Ełk – Olecko wraz ze stacją Olecko, umożliwiając ruch w kierunku Ełku i Suwałk, pomimo że odcinek ten nie jest planowany obecnie w głównym ciągu linii kolejowej E-75. Powyższe umożliwić będzie w przyszłości wykonanie remontu/modernizacji linii kolejowej nr 41 na odcinku Olecko – Gołdap oraz ewentualne odtworzenie połączenia kolejowego na tym odcinku. Wybór ostatecznego wariantu do realizacji planuje się w III kwartale 2019 roku.

Jednocześnie Ministerstwo Infrastruktury informuje, że w ramach prac studialnych są rozpatrywane opcje remontu/modernizacji linii kolejowych nr 39 (na odcinku Olecko – Suwałki) i nr 41 (na odcinku Olecko – Ełk) wraz z układem torowym na stacji Olecko. Prace studialne rozważały również warianty zakładające poprowadzenie linii kolejowej E-75 przez miejscowość Olecko, jednak w wyniku uzyskanej niskiej punktacji na podstawie wielokryterialnej analizy nie zostały skierowane do dalszych analiz.

Modernizacja odcinka Ełk – Trakiszki w ramach projektu pn. „*Prace na linii E75 na odcinku Białystok – Suwałki – Trakiszki (granica państwa), etap II odcinek Ełk – Trakiszki (granica państwa)*” planowana jest do sfinansowania z instrumentu „Łącząc Europę” (CEF), który umożliwia finansowanie projektów inwestycyjnych na liniach kolejowych wchodzących w skład TEN-T. Linia kolejowa nr 41 na odcinku Olecko – Gołdap nie jest ujęta w sieci TEN-T, co nie pozwala na finansowanie z tego źródła.

Uprzejmie informuję, że Ministerstwo Infrastruktury nie wyklucza możliwości modernizacji linii kolejowej nr 41 na odcinku Olecko – Gołdap w ramach programu Kolej+. Celem programu Kolej+ jest uzupełnienie sieci kolejowej o połączenia kolejowe (w tym przygotowanie niezbędnej dokumentacji przedprojektowej i projektowej) miejscowości o populacji powyżej 10 tys. osób bez dostępu do kolei pasażerskiej z miastami wojewódzkimi oraz poprawa wewnętrznej spójności komunikacyjnej i społeczno-gospodarczej ww. regionów. Realizatorem Programu będzie PKP PLK SA we współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego. Jednostki samorządu terytorialnego będą poinformowane o możliwości i zasadach realizacji inwestycji. Obecnie w Ministerstwie Infrastruktury prowadzone są prace związane z przygotowaniem i wdrożeniem Programu. Obecnie zidentyfikowanych jest 21 inwestycji w 20 lokalizacjach. Zestawienie to nie stanowi katalogu zamkniętego zadań możliwych do wsparcia. Zakłada się, że w przypadku wystąpienia wolnych środków w danym roku realizacji Programu, możliwe będzie wnioskowanie przez jednostki samorządu terytorialnego do PKP PLK SA o możliwość wspólnej realizacji innych zadań inwestycyjnych na terenie kraju niż obecnie zidentyfikowane pod warunkiem zachowania celów Programu.

W odniesieniu do przywrócenia połączenia kolejowego w relacji Olecko – Gołdap informuję, że zasady organizowania pasażerskich przewozów kolejowych określają przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. z 2018 r. poz. 2016). Zgodnie z przepisami ww. ustawy organizowanie przewozów pasażerskich transportem kolejowym na obszarze województwa lub dwóch sąsiadujących ze sobą województw należy wyłącznie do właściwych miejscowo samorządów województw (organizator publicznego transportu zbiorowego). Organizator transportu publicznego posiada niezbędne kompetencje do optymalnego organizowania usług przewozowych w tym też ustalania wielkości oferty przewozowej, która powinna wynikać zarówno z zapotrzebowania na usługi przewozowe jak i możliwości finansowych organizatora. Zatem zgodnie z obowiązującymi przepisami ww. ustawy, organizatorem

przewozów o charakterze lokalnym jest samorząd województwa właściwego ze względu na zasięg terytorialny prowadzonych przewozów kolejowych (w tej sytuacji województwa warmińsko-mazurskiego), a obsługa tych połączeń leży w gestii przewoźnika kolejowego, który realizuje takie połączenia otrzymując na powyższy cel środki z budżetu województwa. Ww. ustawa nie zawiera przepisów, które mogłyby stanowić dla ministra właściwego do spraw transportu podstawę do ingerencji lub dokonywania zmian decyzji regionalnego organizatora kolejowego transportu publicznego – samorządu województwa warmińsko-mazurskiego, dotyczących organizacji rynku przewozów jak i oferty przewozowej określonej w rocznym rozkładzie jazdy pociągów.

Odnosnie do budynku dworca kolejowego w Olecku informuję, że dworzec ten jest obecnie nieczynny z uwagi na m.in. brak ruchu pociągów pasażerskich przez Olecko. Dlatego też dla niniejszego obiektu nie zostały obecnie zidentyfikowane potrzeby inwestycyjne. Z otrzymanych od PKP SA informacji wynika, że lokalny samorząd otrzymał od PKP SA propozycję przejęcia obiektu. Jednakże strony nie doszły w tej sprawie do porozumienia.

Łączę wyrazy szacunku

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Andrzej Bittel
Sekretarz Stanu

Oświadczenie senator Małgorzaty Kopiczko

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

W dniu 28 marca 2019 r. do etckiego biura senatorskiego pani Małgorzaty Kopiczko wpłynął apel Rady Miejskiej w Mrągowie w sprawie przywrócenia połączenia kolejowego na trasie Mrągowo – Olsztyn oraz Mrągowo – Ełk.

W uzasadnieniu Rada Miasta zaznacza, iż likwidacja ww. linii kolejowych przynosi negatywne skutki ekonomiczne, jak i społeczne, co wpływa na zwiększenie bezrobocia, natomiast ograniczona komunikacja autobusowa spowodowała utratę możliwości dojazdu mieszkańców miasta oraz miejscowości znajdujących się w pobliżu do siedziby województwa, uczelni wyższych, a często także do lekarzy specjalistów. Ponadto w apelu tym zaznacza się, iż głównym celem programu „Kolej+” jest uzupełnienie sieci kolejowej o połączenia kolejowe miejscowości o populacji powyżej 10 tysięcy osób bez dostępu do kolei pasażerskiej, towarowej z miastami wojewódzkimi oraz poprawa wewnętrznej spójności komunikacyjnej, jak i społeczno-gospodarczej tych regionów Polski (apel w załączeniu).

Miasto Mrągowo wpisuje się w powyższe założenia, w związku z czym przychylam się do stanowiska Rady Miejskiej z dnia 28 marca 2019 r. i zwracam się do Pana Ministra z prośbą o uwzględnienie powyższego postulatu pod kątem wznowienia wspomnianego połączenia kolejowego, zawieszono od 1 maja 2010 r.

Małgorzata Kopiczko

Odpowiedź

Warszawa, 16 lipca 2019 r.

Szanowny Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie Senator Małgorzaty Kopiczko, złożone na 79. posiedzeniu Senatu RP w dniu 28 maja 2019 roku (BPS/043-79-2267/19), w sprawie przywrócenia połączenia kolejowego na trasie Mrągowo – Olsztyn oraz Mrągowo – Ełk w ramach Programu Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury kolejowej Kolej + informuję, że ostatnie pociągi pasażerskie w relacji Olsztyn – Mrągowo przejechały w roku 2013. Był to pociąg okazjonalny do Mikołajek. Ruch towarowy był prowadzony do końca 2013 roku. Do tej pory utrzymywany jest ruch towarowy na odcinku Ełk – Orzysz ze względu na istnienie jednostki wojskowej.

Z dostępnych rozkładów jazdy wynika, że regularny ruch pasażerski na odcinku Mrągowo – Ełk był prowadzony do końca sierpnia 2009 roku. Ponadto informuję, że omawiane połączenia kolejowe składają się z linii:

- a) relacja Olsztyn – Mrągowo
 - linia nr 353 od km 298,893 do km 329,418
 - linia nr 223 od km 0,211 do km 34,078
- b) relacja Mrągowo – Ełk
 - linia nr 223 od km 34,078 do km 121,827.

Maksymalna prędkość rozkładowa dla wszystkich rodzajów przewozów na linii nr 353 wynosi 100 km/h, natomiast w przypadku linii 223 maksymalna prędkość rozkładowa wynosi (w zależności od odcinka):

- a) dla pociągów towarowych: od 40 do 60 km/h
- b) dla wagonów osobowych oraz szynobusów i elektrycznych zespołów trakcyjnych: od 40 do 80 km/h.

Wobec powyższego informuję, że przedmiotowe linie nie są zlikwidowane, a ruch pasażerski może zostać przywrócony, natomiast właściwy organizator przewozów (marszałek województwa) nie wyraża zainteresowania organizacją takich przewozów.

Odnosząc się do kwestii przywrócenia połączenia kolejowego na trasie Mrągowo – Olsztyn oraz Mrągowo – Ełk w ramach Programu Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury kolejowej Kolej + informuję, że głównym celem ww. Programu jest dopełnienie sieci kolejowej poprzez dodanie połączeń kolejowych (w tym przygotowanie niezbędnej dokumentacji przedprojektowej i projektowej) miejscowości o populacji powyżej 10 tys. osób bez dostępu do kolei pasażerskiej, towarowej z miastami wojewódzkimi oraz poprawa wewnętrznej spójności komunikacyjnej i społeczno-gospodarczej ww. regionów Polski przy wsparciu ze środków publicznych.

Program pozwoli na właściwe planowanie i wsparcie inwestycji pozwalających m.in. na usprawnienie komunikacji pasażerskiej na poziomie międzyregionalnym, racjonalne i spójne podejmowanie działań realizujących kierunki rozwoju kraju na poziomie regionalnym w obecnej i kolejnej perspektywie finansowej.

Obecnie w MI trwają prace nad doszczegółowieniem Programu, jednocześnie należy podkreślić, że jego przyjęcie i tym samym wdrożenie musi być poprzedzone uzgodnieniem go z zainteresowanymi resortami i podmiotami w zakresie m.in. finansowania jak i proceduralnym. Ponadto informuję, że PKP PLK SA będzie informować zainteresowane podmioty o możliwości i zasadach wspólnej realizacji zadań inwestycyjnych kwalifikujących się do wsparcia.

W ramach przygotowań do realizacji Programu zidentyfikowano 21 inwestycji w 20 lokalizacjach. Realizacja inwestycji będzie możliwa na wniosek i przy współdziałaniu finansowym samorządu (min. 15% wartości projektu kwalifikującej się do wsparcia), co stanowi obligatoryjny wymóg obecnie przygotowywanego Programu. Katalog ten w chwili obecnej nie obejmuje inwestycji na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, stanowi on jednak katalog otwarty i w związku z tym, w przypadku uzyskania środków finansowych w odpowiedniej wysokości, możliwe będzie podjęcie decyzji co do realizacji dodatkowych zadań w ramach Programu.

Łączę wyrazy szacunku

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Andrzej Bittel
Sekretarz Stanu

Oświadczenie senator Małgorzaty Kopiczko

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

W dniu 3 kwietnia 2019 r. do etckiego biura senatorskiego pani Małgorzaty Kopiczko wpłynęła prośba burmistrza Gołdapi, pana Tomasza Rafała Luty, o wsparcie potrzeb społeczności lokalnej gminy Gołdap, a mianowicie uwzględnienie ich w Programie uzupełniania lokalnej i regionalnej infrastruktury kolejowej „Kolej+” (w załączeniu uchwała nr VII/56/2019 Rady Miejskiej w Gołdapi z dnia 25 marca 2019 r.).

Radni miasta Gołdap postulują o modernizację nieczynnej linii kolejowej Ełk – Olecko – Gołdap i dołączenie jej do linii E75 Rail Baltica. Pozwoli to na rozwój społeczno-gospodarczy subregionu EGO, przywrócenie kolejowej komunikacji pasażerskiej tego regionu z resztą Polski, a w przyszłości z obwodem kaliningradzkim. Przywrócenie transportu kolejowego w tym regionie może przyczynić się do znacznego rozwoju współpracy transgranicznej na linii Unia Europejska – Rosja. Ponadto ułatwi mieszkańcom kraju dostęp komunikacyjny do jedyne go na Warmii i Mazurach uzdrowiska, jakim jest miasto Gołdap (sanatorium, tężnie, pijalnia wód mineralnych i leczniczych, mikroklimat), w tym niezmotoryzowanym osobom starszym.

Przychylając się do stanowiska Rady Miejskiej w Gołdapi z dnia 25 marca 2019 r. oraz burmistrza Gołdapi, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o uwzględnienie zaakcentowanych potrzeb społecznych w Programie uzupełniania lokalnej i regionalnej infrastruktury kolejowej „Kolej+”.

Małgorzata Kopiczko

Odpowiedź

Warszawa, 25 czerwca 2019 r.

Szanowny Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenia senator Małgorzaty Kopiczko, złożone na 79. posiedzeniu senatu RP w dniu 28 maja 2019 roku (BPS/043-79-2263/19 i BPS/043-79-2268/19), w sprawie uwzględnienia gmin: Gołdap i Kowale Oleckie w Programie Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury kolejowej Kolej +, uprzejmie informuję, że głównym celem ww. Programu jest dopełnienie sieci kolejowej poprzez dodanie połączeń kolejowych (w tym przygotowanie niezbędnej dokumentacji przedprojektowej i projektowej) miejscowości o populacji powyżej 10 tys. osób bez dostępu do kolei pasażerskiej, towarowej z miastami wojewódzkimi oraz poprawa wewnętrznej spójności komunikacyjnej i społeczno-gospodarczej ww. regionów Polski przy wsparciu ze środków publicznych.

Ze względu na ograniczone środki finansowe w ramach np. Regionalnych Programów Operacyjnych w perspektywie finansowej na lata 2014–2020, Program pozwoli na właściwe planowanie i wsparcie inwestycji pozwalających m.in. na usprawnienie komunikacji pasażerskiej na poziomie międzyregionalnym, racjonalne i spójne podejmowanie działań realizujących kierunki rozwoju kraju na poziomie regionalnym w obecnej i kolejnej perspektywie finansowej.

Obecnie w MI trwają prace nad doszczegółowieniem Programu, jednocześnie należy podkreślić, że jego przyjęcie i tym samym wdrożenie musi być poprzedzone uzgodnieniem go z zainteresowanymi resortami i podmiotami w zakresie m.in. finansowania jak i proceduralnym. Ponadto informuję, że PKP PLK SA będzie informować zainteresowane podmioty o możliwości i zasadach wspólnej realizacji zadań inwestycyjnych kwalifikujących się do wsparcia.

W ramach przygotowań do realizacji Programu zidentyfikowano 21 inwestycji w 20 lokalizacjach. Realizacja inwestycji będzie możliwa na wniosek i przy współudziale finansowym samorządu (min. 15% wartości projektu kwalifikującej się do wsparcia), co stanowi obligatoryjny wymóg obecnie przygotowywanego Programu. Katalog ten w chwili obecnej nie obejmuje inwestycji na terenie województwa warmińsko-mazurskiego, stanowi on jednak katalog otwarty i w związku z tym, w przypadku uzyskania środków finansowych w odpowiedniej wysokości, możliwe będzie podjęcie decyzji co do realizacji dodatkowych zadań w ramach Programu.

Odnosząc się do inwestycji ciągu komunikacyjnego Rail Baltica, należy podkreślić, że linia kolejowa E-75 jest częścią korytarza transportowego Morze Północne – Morze Bałtyckie stanowiącego część sieci bazowej Transeuropejskiej Sieci Transportowej (TEN-T). Jest ona elementem ww. ciągu komunikacyjnego i stanowi priorytetowy projekt dla Unii Europejskiej, który zakłada modernizację korytarza kolejowego łączącego Warszawę przez Kowno i Rygę z Tallinem.

Obecnie opracowywana jest dokumentacja przedprojektowa dla projektu pn. „Prace na linii E75 na odcinku Białystok – Suwałki – Trakiszki (granica państwa), etap II, odcinek Ełk – Trakiszki (granica państwa)”.

W ramach prac nad studium wykonalności linii Rail Baltica na odcinku Ełk – Trakiszki (granica państwa) analizowane są zdefiniowane warianty inwestycyjne. W związku z powyższym, w Warszawie oraz w Ełku odbyły się spotkania konsultacyjne z udziałem samorządowców (w tym z miast Ełk, Olecko i Suwałki), przewoźników oraz lokalnych przedsiębiorców, na których przedstawiono warianty inwestycyjne.

Wszystkie warianty modernizacji linii Rail Baltica zakładają remont/modernizację na uzupełniającym odcinku linii kolejowej 41 Ełk – Olecko wraz ze stacją Olecko, umożliwiając ruch w kierunku Ełku i Suwałk, pomimo że odcinek ten nie jest planowany obecnie w głównym ciągu linii kolejowej E-75. Powyższe umożliwić będzie w przyszłości wykonanie remontu/modernizacji linii kolejowej nr 41 na odcinku Olecko – Gołdap oraz ewentualne odtworzenie połączenia kolejowego na tym odcinku. Wybór ostatecznego wariantu do realizacji planuje się w III kwartale 2019 roku.

W ramach prac studialnych są rozpatrywane opcje remontu/modernizacji linii kolejowych nr 39 (na odcinku Olecko – Suwałki) i nr 41 (na odcinku Olecko – Ełk) wraz z układem torowym na stacji Olecko. Prace studialne rozważały również warianty zakładające poprowadzenie linii kolejowej E-75 przez miejscowość Olecko, jednak w wyniku uzyskanej niskiej punktacji na podstawie wielokryterialnej analizy nie zostały skierowane do dalszych analiz.

Modernizacja odcinka Ełk – Trakiszki w ramach projektu pn. „Prace na linii E75 na odcinku Białystok – Suwałki – Trakiszki (granica państwa), etap II odcinek Ełk – Trakiszki (granica państwa)” planowana jest do sfinansowania z instrumentu „Łącząc Europę” (CEF), który umożliwia finansowanie projektów inwestycyjnych na liniach kolejowych wchodzących w skład TEN-T.

Łączę wyrazy szacunku

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Rafał Weber
Sekretarz Stanu

Oświadczenie senatorów

**Macieja Łuczaka, Przemysława Błaszczyka, Czesława Ryszki,
Jana Dobrzyńskiego, Roberta Gawła, Jacka Włosowicza,
Krzysztofa Słonia, Jana Żaryna, Krzysztofa Mroza,
Andrzeja Mioduszeńskiego, Rafała Ambrozika,
Jana Hamerskiego i Łukasza Mikołajczyka**

skierowane do ministra zdrowia Łukasza Szumowskiego

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. 2018.0.870), działając w imieniu chorujących na chorobę Niemann-Picka typu C (NCP), składamy niniejszą petycję z żądaniem podjęcia niezbędnych, a dostępnych ministrowi zdrowia działań zmierzających do wprowadzenia refundacji leku Zavesca, jedyne go jak do tej pory leku na chorobę NPC.

W chwili obecnej w Polsce jest około 40 osób chorych na NPC, a większość z nich to dzieci. Osoby chore skazane są na powolne umieranie, ponieważ koszty zakupu leku przekraczają możliwości każdego, kogo dotknęła ta choroba. Cierpienie chorych na chorobę Niemann-Picka jest ogromne, spowodowane najpierw utratą apetytu, następnie problemem połykania, oddychania, u chorej osoby pojawiają się kolejno liczne infekcje. W konsekwencji chory przestaje chodzić, widzieć, mówić, dochodzi do upośledzenia umysłowego i ruchowego, aż chory umiera. Osoba chorująca przeżywa średnio do 25. roku życia, dzieci umierają wcześniej, ponieważ u nich choroba rozwija się znacznie szybciej. Nieliczni pacjenci dożywają 40. roku życia.

Obecnie jedynym dostępnym lekiem na tę chorobę jest preparat Zavesca (100 mg, miglustat). Lek Zavesca jest zarejestrowany w Polsce od 2009 r., jednakże do dnia dzisiejszego nie został on wpisany na listę leków refundowanych. Lek ten refundowany jest w ponad 45 krajach europejskich, wyjątkiem jest Polska i Albania. Brak refundacji oraz bardzo wysokie koszty miesięcznej kuracji (ok. 24 tysięcy zł) uniemożliwiają osobom chorującym oraz ich rodzinom zakup leku, który jest jedyną nadzieją pacjentów. Przykładem może być mama dwójki dzieci z Pabianic, które chorują na tę niezwykle rzadką chorobę. Koszt leczenia F. i M. miesięcznie wynosi około 48 tysięcy zł. Choroba wyniszczyła organizm F., ale M. ma szansę na to, żeby choroba miała łagodniejszą postać, a nawet się zatrzymała. Jedynym sposobem na to jest regularne przyjmowanie leku Zavesca.

Warto zaznaczyć, że na chwilę obecną nie ma żadnego zarejestrowanego alternatywnego leczenia, a chorym proponuje się leczenie paliatywne. Wybitni polscy specjaliści z zakresu neurologii pozytywnie rekomendują lek miglustat, a literatura światowa potwierdza jego skuteczność.

W związku z powyższym uważamy, że petycja jest w pełni zasadna i wnosimy, jak na wstępie.

Z poważaniem
Maciej Łuczak
Przemysław Błaszczyk
Czesław Ryszka
Jan Dobrzyński
Robert Gawł
Jacek Włosowicz
Krzysztof Słoi
Jan Żaryn
Krzysztof Mróz
Andrzej Mioduszeński
Rafał Ambrozik
Jan Hamerski
Łukasz Mikołajczyk

Odpowiedź

Warszawa, 13 czerwca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie Pana Macieja Łuczaka i grupy senatorów złożone podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r. w sprawie refundacji leku Zavesca w chorobie Niemann-Picka, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

W sprawie refundacji leku Zavesca (miglustat) należy wskazać, że zgodnie z aktualnie obowiązującym Obwieszczeniem Ministra Zdrowia w sprawie wykazu refundowanych leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych ww. lek nie jest refundowany. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 784, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o refundacji”, wnioskodawca może złożyć wniosek o objęcie refundacją i ustalenie urzędowej ceny zbytu leku, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobu medycznego. Zgodnie z art. 2 pkt 27 ustawy o refundacji wnioskodawcą w tej sprawie może być podmiot odpowiedzialny, przedstawiciel podmiotu odpowiedzialnego lub podmiot uprawniony do importu równoległego w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne. Oznacza to, że warunkiem podjęcia działań mających na celu objęcie refundacją leku Zavesca (miglustat), jest złożenie adekwatnego wniosku o objęcie refundacją. Taki wniosek jak dotąd do Ministra Zdrowia nie wpłynął.

W przypadku otrzymania wniosku o refundację leku, który nie posiada odpowiednika refundowanego we wnioskowanym wskazaniu określonym w Charakterystyce Produktu Leczniczego, Minister Zdrowia przesyła wniosek wraz ze złożoną dokumentacją Prezesowi Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji w celu przygotowania: analizy weryfikacyjnej Agencji, stanowiska Rady Przejrzystości oraz rekomendacji Prezesa. W kolejnym etapie postępowania całość dokumentacji przekazywana jest Komisji Ekonomicznej, która prowadzi z wnioskodawcą negocjacje m.in. w zakresie ustalenia urzędowej ceny zbytu, poziomu odpłatności oraz wskazania, w którym lek ma być refundowany. Dopiero dysponując rekomendacją Prezesa Agencji oraz stanowiskiem Komisji Ekonomicznej, uwzględniając kryteria ujęte w art. 12 ww. ustawy, Minister Zdrowia podejmuje decyzję o objęciu bądź odmowie objęcia refundacją leku we wnioskowanym wskazaniu.

Odnośnie do aktualnie dostępnych opcji terapeutycznych wskazuję, iż do niedawna nie była znana żadna skuteczna metoda leczenia choroby Niemann-Picka. Obecnie z zebranych informacji wynika, że prowadzone są intensywne badania nad substancjami pomocnymi w walce z tą jednostką chorobową, a coraz więcej nowych cząsteczek chemicznych jest poddawana badaniom klinicznym. Toczące się badania dla nowych terapii można odnaleźć na stronie <https://clinicaltrials.gov/>.

W tym miejscu należy wspomnieć, iż w niektórych krajach preparat o nazwie Zavesca (Miglustat) jest stosowany w leczeniu chorych na chorobę Niemann-Picka typu C. Problematyka objęcia refundacją przedmiotowego leku w Polsce znana jest Ministrowi Zdrowia. Trzeba wyjaśnić, że na przestrzeni ostatnich lat przedmiotowa technologia medyczna została aż sześciokrotnie poddana ocenie, podczas której dokonano analizy jej skuteczności klinicznej, bezpieczeństwa stosowania oraz efektywności cenowej w oparciu o cały dostępny materiał naukowy zebrany w tym zakresie. W poniższej tabeli przedstawiono wyniki ww. raportów.

Opiniowanie	Rok	Wynik	Uwagi
Stanowisko Rady Konsultacyjnej Nr 28/2011 z dnia 29.03.2011 r.	2011	Negatywne	Rada Konsultacyjna uważa za niezasadne zakwalifikowanie świadczenia opieki zdrowotnej „Leczenie choroby Niemann-Picka typu C” z zastosowaniem substancji czynnej miglustat w ramach programu zdrowotnego, jako świadczenia gwarantowanego.
Rekomendacja nr 20/2011 Prezesa Agencji Oceny Technologii Medycznych z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie zakwalifikowania świadczenia opieki zdrowotnej „leczenie choroby Niemann-Picka typu C z zastosowaniem substancji czynnej miglustat (Zavesca) w ramach programu zdrowotnego” jako świadczenia gwarantowanego.	2011	Warunkowo pozytywna	Prezes Agencji rekomenduje i opowiada się za okresowym, trzyletnim finansowaniem ze środków publicznych świadczenia opieki zdrowotnej leczenia choroby Niemann-Picka typu C z zastosowaniem substancji czynnej miglustat (Zavesca) w ramach programu zdrowotnego, pod warunkiem obniżenia ceny leku lub partycypacji podmiotu odpowiedzialnego w kosztach leczenia. Ponadto powinien być prowadzony ścisły rejestr leczonych pacjentów, który umożliwi ocenę skuteczności leczenia i bezpieczeństwa terapii. Realizacja powyższych warunków umożliwi pacjentom dostęp do jedynego leczenia (poza leczeniem paliatywnym) przy akceptowalnym poziomie kosztów, jak również przyczyni się do poznania faktycznej przydatności stosowania substancji czynnej miglustat
Rekomendacja nr 120/2012 Prezesa Agencji Oceny Technologii Medycznych z dnia 26 listopada 2012 r. w sprawie objęcia refundacją produktu leczniczego Zavesca (miglustat) w ramach programu lekowego: „Leczenie choroby Niemann-Picka typu C (NPC) z wykorzystaniem substancji czynnej miglustat”.	2012/2013	Negatywna	Prezes Agencji, w ślad za stanowiskiem Rady Przejrzystości, uważa za niezasadne finansowanie produktu leczniczego Zavesca (miglustat). Powyższe podyktowane jest trudnymi do jednoznacznej interpretacji danymi o efektywności klinicznej miglustatu oraz bardzo wysokim kosztem terapii.
Stanowisko Rady Przejrzystości nr 130/2012 z dnia 26 listopada 2012 w sprawie zasadności finansowania Zavesca (miglustat) we wskazaniu: leczenie postępujących objawów neurologicznych u pacjentów dorosłych oraz u dzieci z chorobą Niemann-Picka typu C.	2012/2013	Negatywne	Rada uważa za niezasadne finansowanie produktu leczniczego Zavesca (miglustat). Przy wysokiej cenie terapii efekty kliniczne miglustatu wydają się wątpliwe.
Opinia Rady Przejrzystości nr 314/2016 z dnia 24 października 2016 roku w sprawie skuteczności klinicznej i praktycznej, bezpieczeństwa stosowania, relacji korzyści zdrowotnych do ryzyka stosowania, oraz niepewności oszacowań leku Zavesca (miglustat) we wskazaniu: leczenie choroby Niemann-Picka.	2016	Negatywna	Wyniki analiz serii przypadków oraz badań obserwacyjnych wskazują na słaby wpływ leczenia miglustatem na niektóre objawy neurologiczne i jakość życia. W pojedynczych przypadkach może przyczyniać się także do zahamowania progresji choroby, zwłaszcza u osób z późnym początkiem objawów. Dostępne dane wskazują na akceptowalną tolerancję leczenia miglustatem. Należy jednakże podkreślić, że w chwili obecnej praktycznie brak jest dowodów na skuteczność leku pochodzących z badań klinicznych wysokiej jakości, należy jednak wziąć pod uwagę, że ze względu na bardzo małą populację dotkniętą chorobą możliwości przeprowadzenia większe liczby badań są ograniczone. Nie ma również dowodów, że stosowanie miglustatu ma wpływ na przedłużenie życia pacjentów. Wobec powyższego

			wnioskowanie dotyczące skuteczności klinicznej miglustatu w chorobie Niemann-Picka typu C jest obciążone wysokim ryzykiem niepewności. Przez ostatnie 6 lat nie pojawiły się żadne nowe dowody naukowe na skuteczność tej terapii.
Opinia Prezesa Agencji przy piśmie BP.434.17.2016.JTM z dnia 2.12.2016 r. w sprawie skuteczności klinicznej i praktycznej, bezpieczeństwa stosowania, relacji korzyści zdrowotnych do ryzyka stosowania, oraz niepewności oszacowań leku Zavesca (miglustat) we wskazaniu: leczenie choroby Niemann-Picka.	2016	Negatywna	Prezes stoi na stanowisku, że finansowanie ocenianej technologii nie znajduje uzasadnienia. Prezes ma świadomość, że rzadkie występowanie choroby może utrudniać przeprowadzenie badań RCT wysokiej jakości, jednakże w dostępnych dowodach naukowych zakres badanych punktów końcowych nie jest adekwatny do istoty i charakteru choroby NPC. Nie badano wpływu ocenianej interwencji na przeżycie pacjentów, natomiast wyniki dotyczące jakości życia nie wykazały istnienia różnic istotnych statystycznie między grupą leczoną miglustatem a grupą stosującą terapię standardową.

Na zakończenie uprzejmie dodaję, że realizując politykę lekową państwa, Minister Zdrowia kieruje się zasadami medycyny opartej na dowodach naukowych (EBM) oraz oceny technologii medycznych (HTA), co zapewnia przejrzystość i racjonalność podejmowanych decyzji o alokacji środków publicznych. Ponadto warto zaznaczyć, iż środki finansowe przeznaczone na refundację są ograniczone, zatem istotne jest racjonalne wprowadzanie na wykazy produktów leczniczych z uwzględnieniem ich efektywności klinicznej, kosztowej, a także możliwości finansowych płatnika publicznego.

Z poważaniem

z upoważnienia MINISTRA ZDROWIA
Maciej Miłkowski
Podsekretarz Stanu

Oświadczenie senatora Andrzeja Misiółka

skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra nauki
i szkolnictwa wyższego Jarosława Gowina

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z pojawiającymi się na uczelniach wątpliwościami dotyczącymi niektórych warunków prowadzenia studiów inżynierskich, zwracam się z prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

1. Czy w warunkach prowadzenia studiów inżynierskich wymagane jest określenie w uchwale senatu o rekrutacji dodatkowych kryteriów naboru, poza maturą?

2. Czy na studia II stopnia kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji (ZIP) przyjmowanie absolwentów:

1) studiów inżynierskich innych niż ZIP jest możliwe bezwarunkowo;

2) studiów licencyjnych:

a) jest możliwe bezwarunkowo lub

b) jest możliwe przy zapewnieniu uzyskania kompetencji inżynierskich (w ramach określenia dodatkowych zajęć) – zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 PRK, w tym III cz. charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 PRK umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich (rozwinęcie opisów zawartych w części I) lub

c) jest możliwe przy wydłużeniu studiów o 1 semestr (umożliwiający uzyskanie kompetencji inżynierskich)?

Andrzej Misiółek

Odpowiedź

Warszawa, 5 lipca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie Senatora Andrzeja Misiółka złożone podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r. uprzejmie przekazuję następujące wyjaśnienia.

Szkoły wyższe są autonomiczne we wszystkich obszarach swojego działania. Gwarantuje im to Konstytucja RP w art. 70 ust. 5 oraz zastrzega ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U. poz. 1668, z późn. zm.), dalej „ustawa”. Jednym z autonomicznych uprawnień uczelni jest prawo do ustalania warunków przyjęć na studia. Uczelnia może kształtować warunki przyjęć na studia, ale czyni to z zachowaniem zasad określonych w ustawie. Zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy warunki, tryb oraz termin rozpoczęcia i zakończenia rekrutacji, a także sposób jej przeprowadzenia ustala senat uczelni w drodze uchwały, którą podaje się do wiadomości publicznej nie później niż do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy. Warunkiem ustawowym ubiegania się o przyjęcie na

studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie jest posiadanie świadectwa dojrzałości lub innego dokumentu określonego w art. 70 ust. 2 pkt 1-7 ustawy. Z kolei przyjęcie na studia drugiego stopnia jest uzależnione od posiadania dyplomu ukończenia studiów. Wprawdzie art. 70 ust. 1 ustawy *in fine* przewiduje ustalenie przez uczelnię warunków rekrutacji – jednak nie można tego zapisu interpretować rozszerzająco, a zwłaszcza wprowadzać odstępstw od generalnej zasady dotyczącej dostępności do studiów.

Swobodę uczelni w ustanawianiu warunków rekrutacji na studia drugiego stopnia można zatem rozumieć jedynie jako wskazanie, jakie dyplomy ukończenia studiów będą honorowane oraz w jaki sposób będą klasyfikowani kandydaci na studia (na podstawie: ostatecznego wyniku studiów, średniej z ocen z toku studiów, porównania pokrewności programów studiów, weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się). Uczelnie mogą również przeprowadzić tzw. „wolny nabór”, podczas którego kandydaci są zobowiązani tylko do legitymowania się dyplomem ukończenia studiów.

Takie uregulowanie kwestii rekrutacji na studia znajduje merytoryczne uzasadnienie i pozwala na dostosowanie wymogów, jakie muszą spełniać kandydaci na studia drugiego stopnia, do specyfiki kierunków studiów prowadzonych przez uczelnie.

Należy dodać, że zarówno przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz.U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.), jak i obowiązującej ustawy – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* nie określają specjalnych kryteriów naboru na studia zawierające komponent inżynierski, m.in. na studia drugiego stopnia na kierunku „zarządzanie i inżynieria produkcji”.

Odnosząc się do kwestii podejmowania studiów inżynierskich drugiego stopnia przez osoby, które posiadają tytuł zawodowy licencjata, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Uczelnia określając, że tytułem zawodowym nadawanym absolwentom danego kierunku studiów będzie odpowiednio inżynier albo magister inżynier, opracowuje program studiów dla tego kierunku uwzględniając m.in. charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. *w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji* (Dz.U. poz. 2218).

Warunki wstępu na studia drugiego stopnia zawierające komponent inżynierski nie są określane przez uczelnie w sposób jednolity. Jedne uczelnie dopuszczają możliwość rozpoczęcia studiów drugiego stopnia przez osoby posiadające tytuł zawodowy licencjata (lub równorzędny, odmienny od tytułu inżyniera) z zastrzeżeniem, że osoby przyjęte na studia będą zobligowane do uczestnictwa w większej liczbie zajęć inżynierskich, a tym samym wyrównania tzw. różnic programowych. Takie rozwiązanie często implikuje wydłużenie okresu studiów. Inne uczelnie z kolei zastrzegają, że studia inżynierskie drugiego stopnia na danym kierunku stanowią niejako kontynuację studiów pierwszego stopnia i dlatego mogą je podejmować wyłącznie osoby, które wcześniej ukończyły ten sam lub pokrewny programowo kierunek studiów, posiadające tytuł zawodowy inżyniera.

Przedstawiając powyższe, należy podkreślić, że – w ramach posiadanej autonomii – do wyłącznej kompetencji uczelni należy ocena, czy na danym kierunku studiów może studiować osoba posiadającą tytuł zawodowy licencjata. Odpowiedzialność za prawidłową realizację programu studiów ponosi uczelnia. Jest to szczególnie istotne w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, dla których obowiązujące przepisy określają szczególne warunki uzyskiwania uprawnień do wykonywania zawodu, np. zawodu architekta. W opinii Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego za niewłaściwą należałoby uznać sytuację, w której student nie osiągając ustalonych efektów uczenia się przewidzianych w programie studiów inżynierskich drugiego stopnia, kończy te studia i uzyskuje tytuł magistra inżyniera. Trzeba bowiem mieć na uwadze fakt, że wszyscy studenci

danego kierunku, poziomu i profilu, niezależnie od tego, jakie zajęcia i grupy zajęć realizują w ramach danego programu studiów, powinni osiągać te same określone dla kierunku efekty uczenia się.

Z wyrazami szacunku

z up. MINISTRA
Podsekretarz Stanu
dr hab. Sebastian Skuza

Oświadczenie senatora Grzegorza Peczkisa

skierowane do prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego „Wody Polskie”
Przemysława Dacy, do ministra środowiska Henryka Kowalczyka
oraz ministra rolnictwa Jana Krzysztofa Ardanowskiego

Szanowni Państwo!

W związku ze skargą mieszkańców z wsi Lubieszów i Dziergowice, gmina Bierawa, województwo opolskie, na niekorzystne dla nich zaplanowanie oraz mającą nastąpić budowę wału przeciwpowodziowego na rzece Odrze zwracam się z prośbą o rozważenie możliwości konsultacji społecznej w sprawie budowy wału i uwzględnienie interesu zamieszkujących ten teren od wielu pokoleń rolników.

W szczególności chodzi o mający być wybudowany wał na odcinku pomiędzy wsią Lubieszów i Dziergowice prostopadle do rzeki w kierunku znajdującej się około 2,5 km od rzeki naturalnej skarpy. W sytuacji takiej obszar ok. 200 ha obecnych pól uprawnych w klasach II, III i IV oraz znajdujących się tam gospodarstw będzie podatny na zalewanie przez sztucznie piętrzącą się rzekę Odry, gdyż woda odbija się z wałów po drugiej stronie. Następuje to cyklicznie, ponieważ jest to górny bieg tej rzeki. Ostatni raz nastąpiło to 2 lata temu. Pomimo ubezpieczenia upraw rolnikowi z tego terenu, Panu J.P. z L., (nr działki ...) odmówiono wypłaty ubezpieczenia w TUW. Nadmienić należy, że rolnikom z tego terenu oraz mieszkańcom położonych tam domów nie zaproponowano wywłaszczenia bądź innego zabezpieczenia ich interesów. Wybudowanie wału przeciwpowodziowego w zaplanowanej formie będzie według skarżących służyło również zabezpieczeniu interesów wybranych mieszkańców, których posesje oraz grunty znajdują się po właściwej stronie wału przeciwpowodziowego. Powstanie wału w przedstawiony w planach sposób przyczyni się do wzrostu poziomu wody na zamkniętej wałem i skarpią przestrzeni będącej przedmiotem skargi. Skarżący podnoszą, że budowa wału na tym terenie prostopadle do koryta rzeki Odry przeczy zasadom inżynierii hydrotechnicznej, ponieważ na wydzielonym terenie rolnym występująca woda będzie się zbierać, nie mając ujścia. Rolnicy oraz mieszkańcy tego terenu proszą o wybudowanie wału przeciwpowodziowego przy rzece Odrze, wzduż jej koryta.

Wobec pogwałcenia praw zamieszkujących tam ludzi proszę o poważne potraktowanie tego tematu, weryfikację podjętych planów oraz ich ewentualną korektę, uwzględniającą wielopokoleniową obecność społeczeństwa na tym terenie.

Z wyrazami szacunku
Grzegorz Peczkis

Stanowisko
MINISTRA ŚRODOWISKA

Warszawa, 6.06.2019 r.

Pan
Marek Gróbarczyk
Minister Gospodarki Morskiej
i Żeglugi Śródlądowej

Szanowny Panie Ministrze,
w załączeniu przekazuję, według właściwości, oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Peczkisa podczas 79. posiedzenia Senatu RP, w dniu 28 maja 2019 r.,

w sprawie skargi mieszkańców wsi Lubieszów i Dziergowice, gmina Bierawa, województwo opolskie na niekorzystne dla nich zaplanowanie oraz mającą nastąpić budowę wału przeciwpowodziowego na rzece Odrze, znak: BPS/043-79-2271-MŚ/19, przesłanego przez Marszałka Senatu RP, pismem z dnia 29.05.2019 r.; w celu udzielenia odpowiedzi przez Ministra środowiska.

Uprzejmie informuję, że zagadnienia poruszane w oświadczeniu wykraczają poza kompetencje Ministra Środowiska. Zgodnie z art. 11 pkt 1, ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej Dz.U. 1997 Nr 141 poz. 943 z późn. zm.), sprawy ochrony przeciwpowodziowej, w tym budowy, modernizacji oraz utrzymania urządzeń wodnych zabezpieczających przed powodzią oraz koordynacji przedsięwzięć służących osłonie i ochronie przeciwpowodziowej państwa, należą do działu gospodarka wodna, którego obsługą zajmuje się Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. W tej sytuacji uznać należy, że Minister Środowiska nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na ww. oświadczenie.

Z poważaniem

Henryk Kowalczyk
MINISTER ŚRODOWISKA
Ministerstwo Środowiska

**Odpowiedź
MINISTRA
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ**

Warszawa, dnia 25 czerwca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Peczkisa podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r., *w sprawie skargi mieszkańców wsi Lubieszów i Dziergowice, gmina Bierawa w związku z budową wału przeciwpowodziowego na rzece Odrze*, niniejszym przedstawiam stosowne informacje.

Proces projektowania wału przeciwpowodziowego rzeki Odry w Gminie Bierawa został zapoczątkowany podpisaniem w dniu 28 marca 2017 r. umowy dotacji pomiędzy Gminą Bierawa a Dyrektorem ówczesnego Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu (WZMiUW). Przedmiotowa dotacja jest przeznaczona na realizację dokumentacji dla zadania pn. „Budowa, przebudowa i modernizacja prawego wału rzeki Odry na długości 2,85 km, Gmina Bierawa, woj. opolskie”. W czerwcu 2017 r. WZMiUW w Opolu ogłosił postępowanie przetargowe dla tego zadania, czego efektem było podpisanie w lipcu 2017 r. umowy na wykonanie dokumentacji projektowej z firmą Agencja Technik Ekologicznych i Realizacji Inwestycji mkmPERFEKT sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie. W sierpniu 2017 r. Projektant przeprowadził wizję terenową, w celu ustalenia przebiegu wału, przy udziale przedstawiciela Gminy Bierawa. W dniu 13 lutego 2018 r. w siedzibie Urzędu Gminy, przy udziale przedstawicieli Urzędu Gminy Bierawa, PGW WP (które po reformie gospodarki wodnej przejęło zadania

WZMiUW w Opolu) oraz projektanta, przedstawiono wariantowe rozwiązania projektowe oraz szczegółowo omówiono wariant preferowany do realizacji. Po wniesieniu przez projektanta poprawek, uwzględniających uwagi techniczne wskazane na spotkaniu, Zarząd Zlewni w Gliwicach zaakceptował wybrany wariant, jako najkorzystniejszy z punktu widzenia zabezpieczenia przeciwpowodziowego. Wybrany wariant rozwiązań projektowych został wskazany jako preferowany także przez przedstawicieli Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego. Za wyborem tego wariantu przemawiały następujące argumenty:

- zabezpieczenie terenów zabudowanych, pozostawiające pobliskie tereny w ich obecnym stanie jako zielone i rolnicze;
- ograniczenie do minimum obszaru, na którym będą prowadzone roboty budowlane, zmniejszając przy tym obszar objęty wycinką drzew i krzewów;
- pozostawienie warunków środowiskowych w obecnym stanie.

Zgodnie ze stanowiskiem PGW WP, projektant ustalając ostateczny przebieg linii wału wraz z urządzeniami towarzyszącymi, wziął pod uwagę głos mieszkańców i przedstawicieli gminy Bierawa.

Zgodnie z opracowywaną dokumentacją, początek projektowanego wału stanowi kontynuację wykonanego wcześniej odcinka wału poprzecznego rzeki Odry o długości 150 m w Dziergowicach przy ul. Turskiej. Następnie trasa projektowanego wału biegnie równolegle do istniejących zabudowań z zachowaniem optymalnej odległości od nich, przez obszary użytkowane rolniczo, łąki oraz nieużytki, przecinać będzie również drogi o nawierzchni utwardzonej – asfaltowej oraz rowy. Końcowy odcinek projektowanego wału będzie się łączył z naturalnie ukształtowanym wyżej wzniesionym fragmentem terenu. Przedmiotowy wał przeciwpowodziowy zostanie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 20 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie (Dz.U.2007.86.579 z dnia 2007.05.16), zakwalifikowany do II klasy wałów. Obecnie dokumentacja projektowa jest w trakcie realizacji.

Odnosząc się do propozycji Pana Senatora, dotyczącej zmiany lokalizacji budowanego wału poprzez jego przesunięcie w kierunku linii brzegu rzeki Odry, wyjaśniam, że proponowana zmiana spowodowałaby zwiększenie zagrożenia powodziowego dla terenów przyległych. Przesunięcie projektowanego wału w kierunku linii brzegowej wiąże się z zawężeniem szerokości przekroju poprzecznego międzywala i znacznym spiętrzeniem wód wezbraniowych rzeki Odry.

Odnosząc się do poruszonej w oświadczeniu Pana Senatora kwestii dotyczącej zamiaru „prowadzenia wału prostopadle do koryta rzeki”, co mogłoby spowodować piętrzenie wody w rzece Odrze, uprzejmie wyjaśniam, że realizowana obecnie dokumentacja projektowa nie przewiduje takiego rozwiązania. Celem planowanej inwestycji jest przede wszystkim zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańców Gminy Bierawa oraz ich majątku. W trakcie szerokich konsultacji prowadzonych z zainteresowanymi stronami, do realizacji wybrano wariant, który uwzględnia przebieg wału, gwarantujący bezpieczeństwo jak największej liczby domostw. Tym samym w zaistniałej sytuacji nie można mówić o zabezpieczeniu interesów tylko wybranych mieszkańców.

Ponadto informuję, że od dnia 1 stycznia 2018 r. na podstawie przepisów *ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne* (Dz.U. z 2018 r., poz. 2268 ze zm.) inwestorem zadania jest PGW WP, w imieniu którego działa jego jednostka organizacyjna – Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach. W dniu 7 marca 2019 r. w siedzibie Zarządu Zlewni w Gliwicach odbyło się spotkanie z Wójtem gminy Bierawa, podczas którego wyrażono chęć dalszej obopólnej współpracy na rzecz zabezpieczenia przeciwpowodziowego tej gminy w kontekście planowania i finansowania dokumentacji projektowych. W spotkaniu uczestniczyli również mieszkańcy, których gospodarstwa zlokalizowane są poza terenem objętym opracowaniem projektowym.

Zgodnie z obowiązującymi dokumentami planistycznymi, tj. mapami zagrożenia powodziowego (MZP) oraz mapami ryzyka powodziowego (MRP), grunty zlokalizowane pomiędzy planowanym do realizacji obwałowaniem, a korytem rzeki Odry, znajdują się w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią – w rozumieniu art. 16 ust. 34 *ustawy Prawo wodne*, o prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi Q1% (woda

stuletnia) i głębokości zalewu w granicach $0,5m \leq h \leq 2,0m$ oraz $2,0m < h \leq 4,0m$ (arkusz mapy M-34-61-B-c-1). Jednakże działki, na które powołuje się w swoim oświadczeniu Pan Senator, znajdują się poza terenem planowanej inwestycji, tj. w kierunku północnym od projektowanego wału. Przedmiotowe działki, zgodnie z arkuszem mapy M-34-61-B-a-3, położone są również na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią. Przy powodzi o prawdopodobieństwie wystąpienia Q1% działki te mogą zostać zalane, mimo realizacji projektowanego odcinka wału. Niemniej jednak przedmiotowa inwestycja zdecydowanie przyczyni się do ochrony mieszkańców wsi Dziergowice, która na całym obszarze będzie zabezpieczona nowym wałem.

Mając na uwadze kwestię koniecznych do przeprowadzenia wywłaszczeń gruntów objętych planowaną inwestycją, informuję, że w trakcie ostatniego spotkania z mieszkańcami Gminy Bierawa poinformowano o trybie i zasadach wypłaty odszkodowań za nieruchomości, które zostaną przejęte z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa pod budowę wału wraz z całą infrastrukturą techniczną. Procedura wywłaszczeń zostanie przeprowadzona zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz. 933). Należne mieszkańcom odszkodowania będą wypłacane po ustaleniu ich wysokości, co nastąpi dopiero po uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej. Natomiast grunty, które pozostaną w przyszłym międzywał, podobnie jak w przypadku innych wałów na terenie Polski, pozostaną we władaniu dotychczasowych właścicieli. W obowiązujących przepisach nie ma regulacji, które wskazywałyby na konieczność i możliwość przejęcia tych gruntów na rzecz Skarbu Państwa.

Z poważaniem

z upoważnienia MINISTRA
Anna Moskwa
Posekretarz Stanu

**Stanowisko
MINISTRA ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Warszawa, 14.06.2019 r.

Pan
Marek Gróbarczyk
Minister Gospodarki Morskiej
i Żeglugi Śródlądowej

Przekazuję wg właściwości pismo Marszałka Senatu RP z dnia 29 maja 2019 r. znak: BPS/043-79-2271-MRRW/ 19, dotyczące oświadczenia złożonego przez senatora Grzegorza Peczkisa podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r.

Oświadczenie dotyczy skargi mieszkańców wsi Lubieszów i Dziergowice, gmina Bierawa, województwo opolskie, na niekorzystną dla nich lokalizację planowanych do budowy wałów przeciwpowodziowych rzeki Odry. Zdaniem mieszkańców, wybudowanie wału przeciwpowodziowego w zaplanowanej formie spowoduje, że obszar ok. 200 ha pól uprawnych II, III i IV klasy oraz znajdujących się tam gospodarstw będzie podatny na zalewanie.

Na podstawie ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2019 r. poz. 945) sprawy dotyczące ochrony przeciwpowodziowej, w tym budowy, modernizacji oraz utrzymania urządzeń wodnych zabezpieczających przed powodzią oraz koordynacji przedsięwzięć służących osłonie i ochronie przeciwpowodziowej państwa należą do działu gospodarka wodna.

Działem tym, zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (Dz.U. poz. 100) kieruje Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

Jan Krzysztof Ardanowski

**Odpowiedź
PREZESA
PAŃSTWOWEGO GOSPODARSTWA
WODNEGO**

Warszawa, 14 czerwca 2019 r.

Pani
Maria Koc
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

odpowiadając na pismo Pani Marszałek z dnia 29 maja 2019 r., zawierające Oświadczenie Pana senatora Grzegorza Peczkisa złożone na 79. posiedzeniu Senatu, które odbyło się w dniu 28 maja 2019 r., poniżej przedstawiam stanowisko Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie poruszanych tam problemów.

Proces projektowania wału przeciwpowodziowego rzeki Odry został zapoczątkowany podpisaniem w dniu 28 marca 2017 r. umowy dotacji pomiędzy gminą Bierawa a Województwem Opolskim, reprezentowanym przez Dyrektora Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Opolu – jednostki organizacyjnej Marszałka Województwa Opolskiego. Dotacja ta przeznaczona jest na realizację dokumentacji dla zadania pn. **„Budowa, przebudowa i modernizacja prawego wału rzeki Odry na długości 2,85 km, gmina Bierawa, woj. opolskie”**. W czerwcu 2017 r. WZMiUW w Opolu ogłosił postępowanie przetargowe dla przedmiotowego zadania, czego efektem było podpisanie w lipcu 2017 r. umowy na wykonanie dokumentacji projektowej z firmą Agencja Technik Ekologicznych i Realizacji Inwestycji mkmPERFEKT sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie. Dokumentacja projektowa jest w trakcie realizacji.

W sierpniu 2017 r. Projektant przeprowadził wizję terenową, w celu ustalenia przebiegu wału, przy udziale przedstawiciela gminy Bierawa. W dniu 13 lutego 2018 r. w siedzibie Urzędu Gminy przy udziale przedstawicieli Urzędu Gminy Bierawa, PGW WP oraz Projektanta przedstawiono wariantowe rozwiązania projektowe oraz szczegółowo omówiono wariant preferowany do realizacji. Po wniesieniu przez Projektanta poprawek, uwzględniających uwagi techniczne wskazane na spotkaniu, pismem z dnia 14 marca 2018 r. Zarząd Zlewni w Gliwicach zaakceptował wybrany wariant, jako najkorzystniejszy z punktu widzenia zabezpieczenia przeciwpowodziowego. Za wyborem tego wariantu przemawiały następujące argumenty:

- zabezpieczenie terenów zabudowanych, pozostawiając pobliskie tereny w ich obecnym stanie, jako tereny zielone, rolnicze;

- zminimalizowanie terenu, na którym będą prowadzone roboty budowlane, ograniczając wycinkę drzew i krzewów;
- pozostawienie warunków środowiskowych w obecnym stanie.

Nadmienia się, iż wybrany wariant rozwiązań projektowych został wskazany jako preferowany także przez przedstawicieli Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Projektant ustalił ostateczny przebieg linii wału wraz z urządzeniami towarzyszącymi, biorąc pod uwagę zarówno głos mieszkańców, przedstawicieli Gminy Bierawa oraz Inwestora. Zgodnie z opracowaną koncepcją, początek projektowanego wału stanowi „dowiązanie” do już wykonanego odcinka wału poprzecznego rzeki Odry o długości 150 m w gminie Bierawa przy ul. Turskiej, następnie trasa wału będzie równoległa do istniejących zabudowań z zachowaniem optymalnej odległości od nich, przez obszary użytkowane rolniczo, łąki oraz nieużytki, przecinać będzie także drogi o nawierzchni utwardzonej – asfaltowej oraz rowy. Z kolei końcowy odcinek projektowanego wału jest „dowiązany” do naturalnie ukształtowanego wysokiego terenu. Przedmiotowy wał przeciwpowodziowy zostanie zakwalifikowany do II klasy ważności.

Podkreślenia przy tym wymaga fakt, iż w realizowanej obecnie dokumentacji projektowej nie ma mowy o cyt. „prostym prowadzeniu wału do rzeki”, które miałyby lub mogłyby spowodować piętrzenie wody w rzece Odrze. Planowana budowa wału ma na celu przede wszystkim zapewnienie bezpieczeństwa ogółu mieszkańców oraz ich majątku. W trakcie szerokich konsultacji prowadzonych z zainteresowanymi stronami, do realizacji wybrano wariant, który uwzględnia przebieg wału, gwarantujący bezpieczeństwo jak największej liczby domostw, tym samym nie można w tym przypadku mówić o zabezpieczeniu interesów tylko wybranych mieszkańców.

Jednocześnie, od dnia 1 stycznia 2018 r. na podstawie ustawy *Prawo wodne* z dnia 20 lipca 2017 r. (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2268) Inwestorem z mocy prawa jest Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, w imieniu którego działa jego jednostka organizacyjna – Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach. Prace w zakresie realizacji inwestycji są kontynuowane oraz zintensyfikowane. Efektem tego jest m.in. spotkanie, które odbyło się dnia 7 marca 2019 r. w siedzibie Zarządu Zlewni w Gliwicach z Wójtem Gminy Bierawa. Podczas spotkania wyrażono chęć dalszej obopólnej współpracy na rzecz zabezpieczenia przeciwpowodziowego Gminy Bierawa w kontekście planowania i finansowania dokumentacji projektowych. W spotkaniu tym uczestniczyli również mieszkańcy, których gospodarstwa zlokalizowane są poza terenem objętym opracowaniem projektowym.

Zgodnie z obowiązującymi mapami zagrożenia powodziowego (MZP) oraz mapami ryzyka powodziowego (MRP), opublikowanymi na Hydroportalu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (<http://mapy.isok.gov.pl>), które jako oficjalne dokumenty planistyczne, stanowią podstawę do podejmowania działań związanych z planowaniem przestrzennym i zarządzaniem kryzysowym, obszar pomiędzy planowanym obwałowaniem, a korytem rzeki Odry, znajduje się w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 ust. 34 ustawy *Prawo wodne* dla prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi Q1% i głębokości zalewu w granicach $0,5\text{m} \leq h \leq 2,0\text{m}$ oraz $2,0\text{m} < h \leq 4,0\text{m}$ (arkusz mapy M-34-61-B-c-1).

Działki, na które powołuje się Pan Senator Grzegorz Paczkis w swoim Oświadczeniu, znajdują się poza terenem planowanej inwestycji w kierunku północnym od projektowanego wału, również zgodnie z arkuszem mapy M-34-61-B-a-3, położone są one na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią. Budowa projektowanego wału nie zmieni więc faktu, że przy powodzi o prawdopodobieństwie wystąpienia Q1%, działki te będą zalewane, natomiast przedmiotowa inwestycja zdecydowanie przyczyni się do ochrony mieszkańców wsi Dziergowice, która będzie w całości zabezpieczona nowym wałem.

Odnosząc się do propozycji Pana Senatora w zakresie zmiany lokalizacji budowanego wału poprzez jego przesunięcie w kierunku linii brzegu rzeki Odry uprzejmie informujemy, iż taka zmiana spowodowałaby znaczne zwiększenie zagrożenia powodziowego dla terenów przyległych, gdyż zawężenie szerokości przekroju poprzecznego międzywał, spowoduje znacznie spiętrzenie wezbraniowych wód w rzece Odrze.

Odnosząc się z kolei do kwestii wywłaszczeń uprzejmie informujemy, że mieszkańcy na ostatnim spotkaniu w Gminie Bierawa zostali szczegółowo poinformowani o trybie i zasadach wypłaty odszkodowań za nieruchomości, które zostaną przejęte z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa pod budowę wału wraz z całą infrastrukturą techniczną. Procedura ta zostanie przeprowadzona zgodnie z zapisami Ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 933). Grunty, które pozostaną w przyszłym międzywał, podobnie jak w przypadku innych wałów na terenie Polski, pozostaną we władaniu dotychczasowych właścicieli. W obowiązujących przepisach nie ma regulacji, które wskazywałyby na konieczność i możliwość przejęcia tych gruntów na rzecz Skarbu Państwa. Przedmiotowe odszkodowania będą wypłacane po ustaleniu ich wysokości, co nastąpi dopiero po uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji przeciwpowodziowej.

Z poważaniem

z up. PREZESA
WÓD POLSKICH
Zastępca Prezesa
Krzysztof Woś

Oświadczenie senatora Aleksandra Pocięja

skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji
Joachima Brudzińskiego

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z bezprecedensowym atakiem na siedzibę Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie zwracam się do Pana o udzielenie mi informacji, jakie działania zamierza Pan podjąć celem zapobieżenia na przyszłość takim przestępczym aktom. Ten akt wandalizmu w stosunku do adwokatury jest rezultatem nagonki medialnej prowadzonej przeciwko wszystkim odważnie i głośno protestującym przeciwko łamaniu konstytucji, przeciwko łamaniu praworządności, przeciwko działaniom łamiącym ład demokratyczny Rzeczypospolitej. Oczekuję od podległych Panu służb, współpracujących z prokuraturą, podjęcia natychmiastowych i intensywnych działań mających na celu wykrycie sprawców.

Z poważaniem
Aleksander Pocięj

Odpowiedź

Warszawa, 1 lipca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo z dnia 29 maja 2019 r. (sygn. BPS/043-79-2272/19), dotyczące oświadczenia Senatora RP Pana Aleksandra Pocięja, złożonego podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r. w sprawie ataku na siedzibę Okręgowej Rady Adwokackiej (ORA) w Warszawie, na podstawie stanowiska Komendy Głównej Policji, przedstawiam następujące informacje.

W związku ze złożonym w dniu 27 maja 2019 r. w Komendzie Rejonowej Policji Warszawa I zawiadomieniem dotyczącym uszkodzenia mienia w dniach 25–26 maja 2019 r. poprzez pomalowanie drzwi wejściowych substancją koloru czerwonego w budynku siedziby ORA w Warszawie, wymieniona wyżej jednostka Policji prowadzi postępowanie przygotowawcze o czyn z art. 288 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. *Kodeks karny* (Dz.U. z 2018 r. poz. 1600, z późn. zm.). W jego toku m.in. zwrócono się do ORA w Warszawie i Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Warszawie o wskazanie wartości poniesionych strat oraz przedstawienie stosownej dokumentacji, a także ustalenie czy zniszczone drzwi stanowią zabytek w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz.U. z 2018 r. poz. 2067, z późn. zm.). Policjanci dokonali m.in. zabezpieczenia procesowego śladów oraz podjęli działania zmierzające do pozyskania zapisów monitoringu wizyjnego obejmującego miejsce zdarzenia. W sprawie są prowadzone czynności operacyjne, których celem jest jak najszybsze ustalenie i zatrzymanie sprawców przestępstwa.

Komenda Główna Policji przekazała również, że w związku z omawianym zdarzeniem właściwym miejscowo dzielnicowym polecono objęcie doraźnym nadzorem wskazanej lokalizacji. Jednocześnie w ramach codziennej służby Policja realizuje zadania

mające na celu zapobieganie czynom zabronionym, w tym przestępstwom i wykroczeniom związanym z uszkodzeniem mienia, a w przypadku ich zaistnienia niezwłocznie podejmuje działania zmierzające do zatrzymania na gorącym uczynku bądź wykrycia ich sprawców.

Z wyrazami szacunku

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

z up.

Sekretarz Stanu

Jarosław Zieliński

Oświadczenie senatora Mariana Poślednika

skierowane do minister finansów Teresy Czerwińskiej

Szanowna Pani Minister!

Z art. 26h ustawy o PIT wynika, że właściciele lub współwłaściciele domów jednorodzinnych mogą odliczyć wydatki na materiały, urządzenia i usługi związane z realizacją przedsięwzięć termomodernizacyjnych (np. pompy ciepła, panele fotowoltaiczne). Przepis wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

W związku z powyższym zwracam się z następującym zapytaniem.

Czy w rozliczeniu podatkowym (PIT) za 2019 r. można ująć wydatki poniesione w latach wcześniejszych, np. w roku 2018, i sfinansowane pożyczką z WFOŚiGW lub sfinansowane kredytem z BOŚ?

*Z poważaniem
Marian Poślednik*

Odpowiedź

Warszawa, 25 czerwca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Mariana Poślednika podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r. w sprawie ulgi termomodernizacyjnej uprzejmie informuję.

Ulga termomodernizacyjna jest nowym odliczeniem uregulowanym w art. 26h ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą PIT”, które weszło w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. i co do zasady ma zastosowanie do wydatków poniesionych na termomodernizację od tego dnia.

Omawiane odliczenie do przepisów ustawy PIT wprowadziła ustawa z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz.U. poz. 2246).

Adresatem ulgi termomodernizacyjnej są podatnicy podatku PIT opłacający podatek według skali podatkowej, 19% stawki podatku oraz opłacających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych, będący właścicielami lub współwłaścicielami jednorodzinnych budynków mieszkalnych, ponoszący wydatki na realizację przedsięwzięć termomodernizacyjnych.

Celem tej ustawy jest stworzenie w podatku dochodowym od osób fizycznych zachęty do termomodernizacji jednorodzinnych budynków mieszkalnych.

Z art. 26h ust. 1 ustawy PIT wynika, że podatnik będący właścicielem lub współwłaścicielem budynku mieszkalnego jednorodzinnego ma prawo odliczyć od podstawy obliczenia podatku, wydatki poniesione w roku podatkowym na materiały budowlane, urządzenia i usługi, związane z realizacją przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w tym budynku, określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie

art. 26h ust. 10 tej ustawy, które zostanie zakończone w okresie 3 kolejnych lat, licząc od końca roku podatkowego, w którym poniesiono pierwszy wydatek.

W związku z tym odliczenie przysługuje pod warunkiem zakończenia przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w okresie do 3 kolejnych lat, licząc od końca roku podatkowego, w którym poniesiono pierwszy wydatek. Zasady „zwrotu ulgi” w przypadku niezrealizowania przedsięwzięcia w tym okresie normuje art. 26h ust. 9 ustawy PIT.

Rozwiązanie to ma na celu zdopingowanie podatników do szybkiego realizowania przedsięwzięcia termomodernizacyjnego, co ma przełożyć się na szybszy efekt w postaci poprawy jakości powietrza w Polsce.

Odnosząc się natomiast do pytania zawartego w oświadczeniu uprzejmie informuję, że powołana nowelizacja – w przepisach przejściowych – normuje uprawnienie do odliczania wydatków poniesionych na realizację przedsięwzięcia termomodernizacyjnego rozpoczętego przed dniem 1 stycznia 2019 r.

Na podstawie art. 3 ww. nowelizacji podatnik realizujący takie przedsięwzięcie, rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2019 r., może uwzględnić w rozliczeniu podatkowym wydatki poniesione na ten cel od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia, w którym upływa trzyletni okres określony w art. 26h ust. 1 ustawy PIT.

W związku z powyższym wydatki poniesione przed dniem 1 stycznia 2019 r. nie podlegają odliczeniu w ramach ulgi termomodernizacyjnej.

Z poważaniem

z upoważnienia
MINISTRA FINANSÓW
Podsekretarz Stanu
Paweł Cybulski

Oświadczenie senatora Sławomira Rybickiego

skierowane do minister edukacji narodowej Anny Zalewskiej

Najwyższa Izba Kontroli zbadała efekty tzw. reformy oświaty, które są następstwem przyjęcia zmian w prawie oświatowym w grudniu 2016 r. i ich obowiązywania od 1 września 2017 r. Wynikiem przeprowadzonej kontroli w opublikowanym raporcie jest negatywna ocena wielu wprowadzonych rozwiązań, a przede wszystkim istotne wątpliwości co do ich merytoryczności oraz niewłaściwe realizowanie procesów dostosowujących. Reforma stała się poważnym i nieplanowanym obciążeniem dla budżetów jednostek samorządów terytorialnych. Reorganizacja szkół miała być finansowana z subwencji oświatowej, jednak ta wzrosła o 6%, a wydatki samorządów w tym zakresie o 12%. Nie przeprowadzono kompleksowych analiz finansowych i organizacyjnych przekształceń.

Ponadto skutkami zrealizowanych zmian są m.in.: wadliwe konstrukcje nowych podstaw programowych, które są niedostosowane do możliwości uczniów oraz nowej struktury etapów edukacyjnych; wystąpienie tzw. podwójnego rocznika w rekrutacji do klas I szkół ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych w roku szkolnym 2019/2020, co skutkuje przeprowadzaniem odrębnych postępowań rekrutacyjnych dla absolwentów gimnazjów i absolwentów szkół podstawowej wraz ze zróżnicowaniem sposobu przeliczania na punkty wyników z egzaminów; pogorszenie się warunków lokalowych i wyposażenia szkół oraz wiele innych.

W związku z powyższym proszę o informacje.

1. Czy ministerstwo planuje przekazać jednostkom samorządu terytorialnego środki finansowe, które byłyby zwrotem poniesionych kosztów finansowych związanych z reorganizacją szkół?

2. Czy ministerstwo zastosuje się do wniosków wynikających z raportu Najwyższej Izby Kontroli?

3. Czy ministerstwo planuje zwiększenie subwencji oświatowej lub innych dodatkowych środków finansowych, które zostałyby przekazane organom prowadzącym na dostosowanie szkół do obecnych realiów ich funkcjonowania (np. warunków lokalowych, wyposażenia, materiałów edukacyjnych itp.)?

4. Czy przewiduje się skorygowanie podstaw programowych we współpracy z zewnętrznymi ekspertami i dyrektorami szkół?

5. Jakie działania wspierające podejmie ministerstwo na rzecz organów prowadzących w związku z koniecznością organizacji procesu nauczania w szkołach ponadgimnazjalnych i ponadpodstawowych dla tzw. podwójnego rocznika?

Z poważaniem
Sławomir Rybicki

Odpowiedź

Warszawa, 27 czerwca 2019 r.

Szanowny Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,
składam na Pana ręce odpowiedź na oświadczenie Senatora RP Pana Sławomira Rybickiego złożone podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r.

w sprawie Informacji o wynikach kontroli pn. Zmiany w systemie oświaty (z dnia 21 maja 2019 r.), przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli.

Szanowny Panie Senatorze,

uprzejmie informuję, że Minister Edukacji Narodowej nie podziela oceny dokonanej przez Najwyższą Izbę Kontroli.

Ministerstwo Edukacji Narodowej, zgodnie z przysługującymi uprawnieniami, już w lutym br. przedstawiło umotywowane, obszerne i merytoryczne zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego.

Jednakże, w ostatecznej informacji o wynikach ww. kontroli powtórzono tezy i opinie dotyczące reformy edukacji – pomimo wniesionych przez MEN zastrzeżeń.

Z uwagi na powyższe, resort edukacji przekazał stanowisko do Informacji o wynikach kontroli pn. *Zmiany w systemie oświaty*, w którym ponownie odniósł się do wielu nieuprawnionych stwierdzeń zawartych w przedmiotowej informacji.

Ad. 1–3

Mając powyższe na uwadze, jak i pytania zawarte w oświadczeniu, uprzejmie wyjaśniam, że jednostka samorządu terytorialnego jest zobowiązana do finansowania (dotowania) szkół zgodnie z zasadami przyjętymi w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. *Prawo oświatowe*¹, natomiast – zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 27 października 2017 r. *o finansowaniu zadań oświatowych*², – środki niezbędne na realizację zadań oświatowych zagwarantowane są w dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

W myśl art. 167 ust. 2 Konstytucji RP dochodami jednostek samorządu terytorialnego są dochody własne, subwencje ogólne (w tym oświatowa) i dotacje celowe z budżetu państwa. Odnoszenie wydatków, które poniosły samorządy w związku z wdrażaniem reformy tylko do subwencji oświatowej jest dużym uproszczeniem, a także niezgodne z obowiązującym stanem prawnym. Dochody samorządów ogółem wzrosły w 2017 r. o 16,2 mld zł. Należy zauważyć, że o przeznaczeniu środków otrzymanych z tytułu otrzymanej subwencji oświatowej decyduje organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego (tj. rada gminy, rada powiatu lub sejmik wojewódzki)³. Kieruje się on własnymi kryteriami podziału środków budżetowych na poszczególne szkoły i placówki, w szczególności może uwzględnić lokalne uwarunkowania i specyfikę poszczególnych szkół (np. liczbę uczniów, stopnie awansu nauczycieli).

W każdym samorządzie faktyczne skutki realizacji zadań oświatowych są efektem samodzielnego stosowania przepisów. Głęboko zindywidualizowane decyzje podejmowane przez organy samorządowe, determinujące łączny skutek finansowy zadań oświatowych, w zasadniczy sposób różnicują te skutki w poszczególnych samorządach, sprawiając, iż w części jednostek samorządu terytorialnego subwencja oświatowa jest równa wydatkom, w innych jest mniejsza, a w jeszcze innych subwencja oświatowa wystarcza na szereg innych wydatków niż wydatki bieżące w oświacie.

Ministerstwo Edukacji Narodowej, wspólnie ze stroną samorządową reprezentowaną przez Zespół ds. Edukacji, Kultury i Sportu Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, stworzyło dodatkowy mechanizm wsparcia samorządów w czasie wdrażania reformy edukacji z rezerwy 0,4% części oświatowej subwencji ogólnej, wyodrębnionej zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. *o dochodach jednostek samorządu terytorialnego*⁴. Wsparcie związane z reformą edukacji z rezerwy 0,4% części oświatowej subwencji ogólnej objęło m.in. dofinansowanie gimnazjów publicznych prowadzonych (dotowanych) przez jednostki samorządu terytorialnego, funkcjonujących w roku szkolnym 2016/2017 oraz 2017/2018 jako szkoły samodzielne lub w zespołach szkół ze szkołami ponadgimnazjalnymi (dotyczy zespołów szkół, w których nie funkcjonują szkoły podstawowe), a od września 2017 r. oraz od września 2018 r. przekształcanych w szkoły podstawowe, w zakresie:

¹ Dz.U. z 2018 r. poz. 996 z późn. zm.

² Dz.U. z 2017 r. poz. 2203 z późn. zm.

³ Art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach samorządu terytorialnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 1530 z późn. zm.).

⁴ Dz.U. z 2018 r. poz. 1530 z późn. zm.

- doposażenia świetlic w sprzęt szkolny i pomoce dydaktyczne. W roku 2017 pozytywnie rozpatrzono wnioski 311 jednostek samorządu terytorialnego, dotyczących 522 szkół i 642 pomieszczeń świetlicowych, w roku 2018 – 84 jednostek samorządu terytorialnego, dotyczących 143 szkół i 170 pomieszczeń świetlicowych,
- doposażenia pomieszczeń do nauki w meble (np. ławki, krzesła) niezbędne do przyjęcia uczniów z młodszymi rocznikami. W roku 2017 pozytywnie rozpatrzono wnioski 329 jednostek samorządu terytorialnego, dotyczących 548 szkół i 2.051 pomieszczeń do nauki, w roku 2018 – 144 jednostek samorządu terytorialnego, dotyczących 263 szkół i 756 pomieszczeń do nauki,
- remontów bieżących sanitariatów w celu dostosowania ich do potrzeb dzieci młodszymi. W roku 2017 pozytywnie rozpatrzono wnioski 286 jednostek samorządu terytorialnego, dotyczących 460 szkół i 1.354 pomieszczeń sanitarnych, w roku 2018 – 5 jednostek samorządu terytorialnego, dotyczących 6 szkół i 19 pomieszczeń sanitarnych.

W roku 2018, w odpowiedzi na postulaty samorządowców oraz dyrektorów szkół i placówek, Ministerstwo Edukacji Narodowej rozszerzyło kryteria wsparcia z rezerwy 0,4% na zadania bezpośrednio związane z reformą edukacji, tj. wyposażenie niezbędne do realizacji podstawy programowej z przedmiotów przyrodniczych (biologia, fizyka, chemia i geografia). Pozytywnie rozpatrzono wnioski 1.556 jednostek samorządu terytorialnego, dotyczących 1.927 szkół. Program wsparcia finansowego dla jednostek samorządu terytorialnego z powyższego tytułu zaprojektowany został na lata 2018–2021. Obecnie trwa weryfikacja wniosków jednostek samorządu terytorialnego o zwiększenie kwot części oświatowej subwencji ogólnej na rok 2019 z powyższego tytułu.

W latach 2017–2018 w ramach kryteriów wpięrających bezpośrednio wprowadzenie reformy edukacji ze środków 0,4% rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej została przyznana jednostkom samorządu terytorialnego kwota w łącznej wysokości 150.654,4 tys. zł, co stanowiło 70,1% kwoty wnioskowanej (214.820,7 tys. zł) i 41,7% łącznej rozdysponowanej kwoty rezerwy w tych latach. Zatem, podana w raporcie NIK informacja, że w latach 2017–2018 uwzględniono zaledwie 38,5% kwoty wnioskowanej przez jednostki samorządu terytorialnego z 0,4% rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej na dofinansowanie zadań związanych ze zmianami systemu oświaty jest nieprawdziwa.

Ponadto, w celu poprawy warunków lokalowych kształcenia, w roku 2018 rozszerzono kryterium dotyczące dofinansowania doposażenia szkół i placówek w zakresie pomieszczeń do nauki w nowo wybudowanych budynkach o nowe pomieszczenia do nauki uzyskane w wyniku adaptacji z innych pomieszczeń szkolnych. powyższe kryterium dotyczyło jedynie pomieszczeń dydaktycznych w nowo wybudowanych obiektach szkół i placówek oświatowych. W roku 2018 pozytywnie rozpatrzono wnioski 472 jednostek samorządu terytorialnego, dotyczących 713 szkół.

W ramach dofinansowania z powyższego tytułu w roku 2018 przyznano łącznie 20.831 tys. zł. W roku 2019 również zaplanowane jest dodatkowe wsparcie z rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej na adaptację dodatkowych pomieszczeń do nauki w szkołach, w których wystąpi taka konieczność. W najbliższych dniach Minister Edukacji Narodowej wystąpi do Ministra Finansów o zwiększenie kwot części oświatowej subwencji ogólnej na rok 2019 z powyższego tytułu tym samorządom, których wnioski zostały pozytywnie zaopiniowane przez Stronę Samorządową Zespołu ds. Edukacji, Kultury i Sportu Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w trybie obiegowym w dniu 19 czerwca br. Pozytywnie rozpatrzono wnioski (dotyczy pomieszczeń dydaktycznych oddanych do użytku w miesiącach X-XII 2018 r. oraz w I kwartale 2019 r.) 133 jednostek samorządu terytorialnego, dotyczących 176 szkół i placówek. Ostateczną decyzję podejmie Minister Finansów, będący – zgodnie z art. 28 ust. 3 ww. ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. *o dochodach jednostek samorządu terytorialnego* – dysponentem rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej.

Ad 4

Odnosząc się do kwestii konstrukcji nowej podstawy programowej, wyjaśniamy, że przygotowując podstawę dla szkoły podstawowej, wzięto pod uwagę po pierwsze:

zakres dotychczasowej podstawy programowej dla szkoły podstawowej, po drugie: zakładany zakres kształcenia w szkołach ponadpodstawowych. W wyniku tych działań podstawa programowa dla szkoły podstawowej zawiera obecnie wszystkie treści potrzebne w kształceniu na II etapie edukacyjnym, które – zgodnie z przyjętym spiralnym układem nowej podstawy programowej – uczniowie będą następnie powtarzać, nadbudowywać i rozszerzać w trakcie dalszego kształcenia w wybranym typie szkoły ponadpodstawowej. Podstawa programowa została przygotowana z uwzględnieniem:

- możliwości poznawczych uczniów na danym etapie edukacyjnym w przeznaczonym na dany przedmiot czasie,
- pozostawienia przestrzeni (godzin) na utrwalenie materiału oraz nieplanowane okoliczności wpływające na proces kształcenia, a także czasu na realizację projektów edukacyjnych / prace metodą projektu,
- wymogu precyzyjności zapisów, ale z pozostawieniem nauczycielowi możliwie największej samodzielności w kształtowaniu procesu edukacji; starano się tak formułować zapisy podstawy programowej, aby były one jednoznaczne, konkretne i precyzyjne, i mogły dobrze służyć wszystkim podmiotom biorącym udział w procesie kształcenia: uczniom, nauczycielom, rodzicom oraz egzaminatorom.

Wzrost liczby wymagań w nowej podstawie programowej wynika zatem z dążenia do precyzji w formułowaniu wymagań, a nie rozszerzania zakresu treści. W konstruowaniu, doborze i zakresie wymagań szczegółowych starano się uwzględniać realny czas pozostający do dyspozycji nauczyciela i – co bardzo istotne – kierowano się zasadą, że realizacja zaplanowanych wymagań nie wypełnia całości czasu przewidzianego na zajęcia w danej klasie. Według wyliczeń ekspertów – autorów podstawy przewidziane w podstawie programowej treści kształcenia poszczególnych przedmiotów powinny wypełnić około 80% wymiaru godzin przeznaczonych na ich realizację. Pozostałe godziny pozostają do dyspozycji nauczyciela i mogą być przeznaczone na utrwalanie zdobytej wiedzy, jej sprawdzanie, ale także na rozwijanie umiejętności i wiadomości zgodnie z potrzebami i zainteresowaniami uczniów.

Oczywiście, kluczowa jest bardzo dobra znajomość przez nauczyciela zapisów nowej podstawy programowej, aby nie dochodziło do powielania wzorców oraz zakresu wymagań z wcześniejszych podstaw programowych i programów nauczania.

W związku z powyższym, szkoły otrzymały przygotowaną przez ekspertów publikację prezentującą nowe podstawy programowe dla poszczególnych zajęć, z komentarzem merytorycznym i dydaktyczno-metodycznym (ogólne założenia zmian, porównanie poprzedniej i obecnej podstawy programowej, uzasadnienie zmian, wnioski i rekomendacje dla nauczycieli). Publikacja ta jest dostępna online.

Należy również podkreślić, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, programy nauczania powinny być dostosowane do potrzeb i indywidualnych możliwości uczniów, dla których są przeznaczone.

Przedstawiając powyższe, uprzejmie informuję, że nie przewiduje się korygowania podstaw programowych we współpracy z zewnętrznymi ekspertami i dyrektorami szkół. Nie widzę zasadności i potrzeby powołania obecnie kolejnego zespołu ekspertów, który oceniałby nową podstawę programową. Zakres celów kształcenia i treści nauczania został ustalony w podstawie programowej adekwatnie do liczby godzin zajęć poszczególnych przedmiotów przewidzianych w ramowych planach nauczania dla publicznych szkół, a wymagania są dostosowane do wieku i możliwości poznawczych uczniów.

Wyjaśniam również, że zmiany organizacyjne i programowe są wprowadzane sukcesywnie, a ich wdrażanie jest na bieżąco i wieloaspektowo monitorowane przez Ministerstwo Edukacji Narodowej oraz Kuratorów Oświaty.

Ad 5

Rozwiązania systemowe w edukacji zapewniają każdemu uczniowi (bez wyjątku) bezpłatną realizację obowiązku nauki w szkole, znajdującej się w sieci szkół publicznych⁵.

⁵ Art. 39 ust. 7 cyt. ustawy z 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe.

Należy podkreślić, że przyjęte rozwiązania kształtują definicję „zasady powszechnej dostępności publicznych przedszkoli, szkół i placówek”, jako podstawę do ubiegania się o przyjęcie do wybranego przedszkola, szkoły albo placówki na równych, przejrzystych i możliwych do spełnienia warunkach, lecz bez gwarancji, że osoba zainteresowana zostanie przyjęta do wybranej jednostki (o ile nie jest to szkoła podstawowa z wyznaczonym obwodem).

W kwestii przygotowania szkół na przyjęcie dwóch roczników uczniów – VIII klas szkoły podstawowej i III klas gimnazjum informuję, że Ministerstwo Edukacji Narodowej zaprojektowało w ustawach: Prawo oświatowe i Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe rozwiązania przejściowe zmierzające do osobnego przeprowadzenia postępowania rekrutacyjnego dla absolwentów gimnazjum i osobnego dla absolwentów ośmioletniej szkoły podstawowej.

Oznacza to, że postępowanie rekrutacyjne na rok szkolny 2019/2020 do szkół dla absolwentów gimnazjów będzie przeprowadzane na dotychczasowych zasadach (art. 149 ust. 4; art. 155 ust. 4; art. 165 ust. 3 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe). Jednocześnie w postępowaniu rekrutacyjnym na rok szkolny 2019/2020 będą po raz pierwszy uczestniczyć absolwenci ośmioletnich szkół podstawowych. W ich przypadku po raz pierwszy zastosowane zostaną przepisy rozdziału 6 ustawy *Prawo oświatowe*.

Postępowanie rekrutacyjne na rok szkolny 2019/2020 dla absolwentów gimnazjum oraz ośmioletniej szkoły podstawowej będzie przeprowadzane odrębnie dla kandydatów będących absolwentami:

- 1) dotychczasowego gimnazjum;
- 2) ośmioletniej szkoły podstawowej.

Reasumując, absolwenci dotychczasowego gimnazjum i ośmioletniej szkoły podstawowej nie będą rywalizować w rekrutacji do szkół o te same miejsca, ponieważ każda z tych grup będzie ubiegać się o przyjęcie na wolne miejsce w szkole przewidziane tylko dla absolwenta gimnazjum i tylko dla absolwenta szkoły podstawowej.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia
MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ
Maciej Kopeć
Podsekretarz Stanu

Oświadczenie senatora Sławomira Rybickiego

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Generalny dyrektor dróg krajowych i autostrad wydał dla oddziałów wojewódzkich zasady i wytyczne dotyczące zmniejszania uciążliwości drogowych związanych z pracami utrzymaniowymi i remontowymi dróg. Z opublikowanego przez Najwyższą Izbę Kontroli raportu wynika, iż nie są one respektowane. Konsekwencją tego są m.in. źle zorganizowane prace drogowe, brak skoordynowanego systemu zarządzania ruchem i informowania kierowców o utrudnieniach na drogach ekspresowych i autostradach oraz niewłaściwe korzystanie z tablic zmiennej treści, co nie przyczynia się do skutecznego zmniejszenia utrudnień na drogach krajowych.

W związku z tym proszę o następujące informacje.

1. Czy podjęte zostaną działania mające na celu zwiększenie efektywności przedsięwzięć podejmowanych przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad na rzecz ograniczenia zatorów na drogach krajowych?

2. Czy opracowane zostaną procedury monitorowania i wewnętrznej kontroli w zakresie realizacji wytycznych i zaleceń przez oddziały terenowe GDDKiA?

3. Czy prowadzone są prace nad stworzeniem ogólnokrajowego, sprawnie funkcjonującego i zintegrowanego systemu zarządzania ruchem? Jeśli tak, to na jakim są etapie? Jeśli nie, to z jakich powodów?

4. Jakie dotychczas podjęto aktywności i wypracowano rozwiązania mające na celu zmniejszenie zatorów na drogach krajowych?

*Z poważaniem
Sławomir Rybicki*

Odpowiedź

Warszawa, 17 czerwca 2019 r.

Szanowny Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie z dnia 28.05.2019 r., złożone podczas 79. posiedzenia Senatu RP w sprawie przedstawienia informacji nt. zmniejszania uciążliwości drogowych związanych z pracami utrzymaniowymi i remontowymi dróg, Ministerstwo Infrastruktury przedstawia informacje w przedmiotowej sprawie.

W odpowiedzi na pytanie dotyczące opracowania procedur monitorowania i wewnętrznej kontroli w zakresie realizacji wytycznych i zaleceń przez oddziały GDDKiA należy wyjaśnić, że jednym z wniosków Najwyższej Izby Kontroli skierowanym do Ministra Infrastruktury, znajdującym się w Informacji o wynikach kontroli pt. „Przeciwdziałanie zatorom na drogach krajowych” było bieżące weryfikowanie i monitorowanie wykonywania przez oddziały Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA) zaleceń oraz wytycznych dotyczących minimalizowania utrudnień na drogach krajowych. W związku z rozbudową sieci dróg krajowych, w tym autostrad i dróg ekspresowych, po których użytkownicy mogą poruszać się z coraz większą prędkością oraz z uwagą na potrzebę niezwłocznego działania po pozyskaniu informacji, m.in.

o coraz liczniejszych nieprzewidywanych zdarzeniach na drogach, GDDKiA podjęła stosowne działania. Oddziały GDDKiA otrzymały narzędzie, jakim jest *Zarządzenie nr 56 Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie wytycznych dokonywania objazdów dróg*, będące jednym z elementów monitoringu wykonywanych prac na drogach, m.in. pod kątem płynności.

Odnosząc się do pytania w zakresie podjętych aktywności i wypracowanych rozwiązań mających na celu zmniejszenie zatorów na drogach krajowych, informuję, że niezależnie od czynności kontrolnych wykonywanych na terenie przez służby drogowe GDDKiA, w 2007 r. powołany został Punkt Informacji Drogowej w GDDKiA (PID), który prowadzi całoroczny monitoring sytuacji na drogach krajowych przez 24 godziny na dobę. Jest on systematycznie rozwijany o nowe funkcjonalności, takie jak np. dedykowany numer telefonu 19111, stałe komunikaty mailowe do mediów, które np. poprzez rozgłoszenie radiowe są przekazywane do użytkowników. Przyjęte rozwiązanie umożliwia zbieranie w sposób ciągły informacji o prowadzonych czynnościach na drogach w szerokim zakresie, m.in. o wystąpieniu nagłych zdarzeń, jak i planowanych pracach prowadzonych na drogach oraz w sposób bezpośredni wpływa na redukcję zatorów na drogach.

Na podstawie zebranych danych, GDDKiA podejmuje działania w trybie natychmiastowym przez dedykowany do tego celu PID. Dodatkowo Centrala GDDKiA prowadzi w ciągu roku kontrole w zakresie bieżącego letniego i zimowego utrzymania sieci dróg na mocy *Zarządzenia nr 119 GDDKiA z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie kontroli utrzymania dróg krajowych, dla których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad*.

W odniesieniu do pytań dotyczących prowadzenia prac nad stworzeniem zintegrowanego systemu zarządzania ruchem oraz planowanych działań na rzecz ograniczenia zatorów na drogach informuję, że obecnie GDDKiA prowadzi prace zmierzające do wdrożenia Krajowego Systemu Zarządzania Ruchem Drogowym (KSZR).

System ten stanowi zbiór powiązanych ze sobą projektów i działań, których efektem będzie użytkowanie zintegrowanego systemu teleinformatycznego umożliwiającego świadczenie usług dynamicznego zarządzania ruchem, informacja o warunkach ruchu na sieci dróg krajowych, wsparcie procesów utrzymania infrastruktury drogowej oraz zarządzania majątkiem. Projekt uwzględnia zaprojektowanie, dostawę i instalację lub budowę następujących elementów:

- urządzenia w pasie drogowym (m.in. znaki zmiennej treści, urządzenia pomiaru parametrów ruchu),
- oprogramowanie do zarządzania rozmieszczonymi urządzeniami,
- oprogramowanie centralne do zarządzania usługami oraz systemem,
- urządzenia IT,
- sieć komunikacyjna (światłowody, urządzenia transmisyjne, oprogramowanie),
- utworzenie Krajowego Centrum Zarządzania Ruchem,
- adaptacja i wyposażenie regionalnych centrów zarządzania ruchem,
- wyposażenie jednostek organizacyjnych w urządzenia i oprogramowanie dostępne do systemu.

Szacunkowy łączny koszt całego projektu to ok. 891,22 mln zł, w tym dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej w wysokości ok. 550,37 mln zł (środki z Funduszu TEN-T i Instrumentu „Łącząc Europę” CEF).

Należy wyjaśnić, że GDDKiA w ramach wdrażania KSZR aktualnie prowadzi prace nad projektem pn. *Krajowy System Zarządzania Ruchem Drogowym na sieci TENT – Etap 1*, który jest priorytetowym przedsięwzięciem GDDKiA. Przedmiotem projektu jest budowa i wdrożenie jednolitego, zintegrowanego systemu umożliwiającego uruchomienie usług ITS (Inteligentnych Systemów Transportowych) o największym znaczeniu dla kierowców. System umożliwi dynamiczne zarządzanie ruchem w celu poprawy bezpieczeństwa oraz zwiększenia płynności transportu drogowego w najważniejszych korytarzach transportowych zarządzanych przez GDDKiA. Jego rezultaty na wiele lat wpłyną na to, w jaki sposób użytkownicy dróg w Polsce będą informowani o warunkach ruchu i sytuacji na drodze. Jednocześnie informuję, że w ramach KSZR powstaną całodobowe centra zarządzania ruchem – w Warszawie utworzone

będzie Krajowe Centrum Zarządzania Ruchem, z kolei Regionalne Centra Zarządzania Ruchem powstaną odpowiednio w Gdańsku, Łodzi, Katowicach oraz we Wrocławiu. Zainstalowanych zostanie wiele urządzeń do automatycznego zbierania informacji, a następnie do ich prezentowania na drodze. Powstanie nowoczesna sieć łączności umożliwiająca przenoszenie dużej liczby danych w czasie rzeczywistym wraz z zapleczem do przetwarzania danych. KSZR obejmuje wdrożenie priorytetowych usług ITS poprzez zaprojektowanie i wdrożenie oprogramowania oraz infrastruktury informacyjnej, komunikacyjnej i telematycznej w pasie drogowym (m.in. tablice o zmiennej treści, znaki pryzmowe, urządzenia pomiaru parametrów ruchu, kamery, stacje meteorologiczne) oraz w dedykowanych centrach zarządzania ruchem (serwery, macierze danych, sprzęt komputerowy, ściany wizyjne itd.).

Z uwagi na znaczenie projektu dla zmiany jakościowej funkcjonowania systemu transportowego w Polsce, a także mając na uwadze, że jest to pierwszy w Polsce tak duży i złożony projekt z zakresu systemów zarządzania ruchem, jest on realizowany przez GDDKiA w ścisłej współpracy z Ministerstwem Infrastruktury, Ministerstwem Inwestycji i Rozwoju, a także w koordynacji z Agencją Wykonawczą ds. Innowacyjności i Sieci (INEA), która reprezentuje Komisję Europejską. Powyższe działania służą zminimalizowaniu ryzyk występujących we wdrażaniu tego typu projektów oraz uniknięciu potencjalnych błędów w toku jego realizacji.

Projekt pn. *Krajowy System Zarządzania Ruchem Drogowym na sieci TENT – Etap 1* zostanie zrealizowany przez pięciu wykonawców wybranych w dwóch postępowaniach przetargowych na prace wdrożeniowe. Obecnie prowadzone są postępowania przetargowe na wybór wykonawców realizacji: Centralnego Projektu Wdrożeniowego (otwarcie ofert miało miejsce w dniu 29 maja 2019 r.) oraz 4 Regionalnych Projektów Wdrożeniowych (otwarcie ofert miało miejsce w dniu 28 maja 2019 r.); aktualnie Komisja przetargowa przystąpiła do badania złożonych ofert.

Ponadto należy dodać, że w ramach szeroko rozbudowanych prac nad KSZR, GDDKiA realizuje projekt budowy Krajowego Punktu Dostępowego do informacji o warunkach ruchu (KPD). Celem projektu jest dostarczenie podróżującym wiarygodnych informacji o utrudnieniach na wszystkich drogach utrzymywanych w Polsce, a także w wybranych krajach Unii Europejskiej, poprzez międzynarodową wymianę danych pomiędzy, podobnymi do KPD, krajowymi punktami dostępowymi. Wymiana informacji pomiędzy zarządcami dróg w Polsce oraz za granicą spowoduje polepszenie skoordynowanego zarządzania ruchem krajowym i międzynarodowym oraz dostarczenie wiarygodnej informacji w czasie rzeczywistym. W ramach KPD przekazywane będą następujące informacje związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego:

- dane statyczne o drogach (m.in. przebieg drogi, liczba pasów ruchu, skrzyżowania, klasyfikacja drogi, wykaz dróg płatnych),
- wybrane elementy projektów organizacji ruchu (plany objazdów, oznakowanie),
- dane o punktach poboru opłat (lokalizacja punktów poboru opłat, metody płatności),
- rozszerzony zakres informacji o utrudnieniach.

Rezultatem wdrożenia i funkcjonowania KSZR będzie poprawa jakości zarządzania infrastrukturą drogową poprzez podniesienie poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego przy jednoczesnym zwiększeniu jego efektywności, komfortu podróżowania oraz zmniejszeniu negatywnego oddziaływania transportu na środowisko naturalne. Poniżej przedstawiono wykaz prognozowanych korzyści wynikających z wdrożenia KSZR w krótkim oraz dłuższym horyzoncie czasowym.

Korzyści w krótkim okresie po wdrożeniu:

Korzyść	Przykład prognozowanych korzyści
Poprawa komfortu podróżowania	Bieżąca informacja o wolnych miejscach parkingowych, usługach świadczonych w ramach drogi, np. stacje ładowania pojazdów elektrycznych, CNG, LNG, restauracje, hotele, stacje benzynowe, stawki za przejazd itp.

Ograniczenie ryzyka związanego z podróżą	Bieżąca informacja o zdarzeniu nagłym, np. jadącym pod prąd pojeździe, poprowadzenie objazdem oraz sprawdzone informacje o czasie przejazdu pomiędzy pkt. A-B.
Wzrost poczucia bezpieczeństwa użytkowników dróg	Ostrzeżenia o zjawiskach, nagle występującej mgłę, ulewnym deszczu. Kierowca otrzyma instrukcje jak się ma zachować, żeby było bezpieczniej, ale też aby było płynniej (np. poprzez sterowanie ruchem na pasach, ograniczenie prędkości ze względu na duże natężenie ruchu, wystąpienie kongestii czy występujące nagle zjawisko atmosferyczne).
Poprawa efektywności w zakresie zarządzania utrzymaniem dróg	Wykrycie zdarzenia, sytuacji nadzwyczajnej – szybsze podjęcie działań i przywrócenie stanu pierwotnego (np. usunięcie przeszkody, zabezpieczenie miejsca zdarzenia, podjęcie akcji ratunkowej i udrożnienie dojazdu, szybsze powiadomienie służby utrzymaniowej).
Poprawa współpracy z innymi zarządcami dróg	Wymiana danych i tworzenia wspólnych dynamicznych procedur zarządzania ruchem na styku obszarów kompetencyjnych (np. dynamiczne wdrażania objazdów).
Usprawnienie ruchu w transporcie transeuropejskim	Bieżąca informacja o wolnych miejscach parkingowych, usługach świadczonych w ramach drogi, np. stacje ładowania pojazdów elektrycznych, CNG, LNG, restauracje, hotele, stacje benzynowe, stawki za przejazd itp.
Impuls rozwojowy i promocyjny kraju	Atrakcyjność poruszania się po polskich drogach.

Korzyści w dłuższej perspektywie:

W rezultacie wdrożenia i eksploatacji spójnego KSZR w tym integracji odcinków dróg spoza Etapu 1 i upowszechnienia spójnych rozwiązań wśród użytkowników dróg oraz służb państwowych, oczekiwane są korzyści w postaci:

- podniesienia poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- skrócenia czasu podróży,
- zmniejszenia kosztów gromadzenia informacji (spójny zestaw danych i informacji wykorzystywany do różnych celów),
- zmniejszenia negatywnego wpływu transportu drogowego na środowisko.

Zgodnie z dostępnymi danymi i wynikami badań, wdrożone i eksploatowane usługi ITS prowadzą do uzyskania korzyści takich jak:

- zmniejszenia liczby zatorów na drogach – o 15%,
- zmniejszenia ilości ofiar śmiertelnych wypadków – o 30%,
- zmniejszenia ilości poważnie rannych w wypadkach – o 30%,
- zwiększenia średniej prędkości – o 15%,
- zwiększenia przepustowości sieci dróg – o 20–25%,
- zmniejszenia czasu trwania zdarzenia (np. skutków usuwania utrudnienia) – o 40%.

Jednocześnie podkreślam, że KSZR to jeden z największych tego rodzaju projektów ITS w Europie, obejmujący znaczną sieć drogową (ponad 1 tys. km dróg szybkiego ruchu), dlatego z uwagi na jego skalę, zarówno już zrealizowane prace przygotowawcze, jak również obecnie trwające postępowania przetargowe na budowę, utrzymanie oraz rozwój jego poszczególnych modułów są procesem skomplikowanym i długotrwałym.

Z poważaniem

z upoważnienia
 MINISTRA INFRASTRUKTURY
 Rafał Weber
 Sekretarz Stanu

Oświadczenie senatora Sławomira Rybickiego*skierowane do ministra zdrowia Łukasza Szumowskiego*

W 2017 r. zaczęły obowiązywać zmiany, które przemodelowały system powiadamiania ratunkowego. Podjęto działania mające na celu centralizację struktur, czego efektem, np. w województwie pomorskim, jest funkcjonowanie 2 dyspozytorni medycznych z wcześniejszych 18. Docelowo ma pozostać tylko 1 dyspozytornia. Obecnie zespoły medyczne mogą być dysponowane w ramach zdecydowanie większych rejonów operacyjnych. Reorganizacja była argumentowana m.in. usprawnieniem prac zespołów medycznych i większej mobilności. Jednak uwidaczniają się negatywne skutki zmian, np. w postaci wydłużenia czasu interwencji, tj. dojazdu do poszkodowanego, braku kontaktu ratowników z dyspozytorem przyjmującym zgłoszenie czy zwiększenia kosztów eksploatacji i napraw karettek.

W związku z tym proszę o następujące informacje.

1. Czy ministerstwo monitoruje to, jak przeprowadzona reorganizacja wpłynęła na jakość funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego? Jeśli tak, to jakie są wnioski?

2. Czy potwierdzają się dane, wg których nowy system przyczynił się do zwiększenia kosztów przy jednoczesnym zmniejszeniu efektywności? Czy ministerstwo reaguje i podejmuje działania mające na celu poprawienie lub wyeliminowanie negatywnych czynników zmian?

3. Jakie prace trwają obecnie w ministerstwie nad zmianami w systemie powiadamiania ratunkowego? Czy przygotowuje się rozwiązania mające na celu skrócenie czasu podjęcia interwencji?

*Z poważaniem
Sławomir Rybicki*

Odpowiedź

Warszawa, 2 lipca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Sławomira Rybickiego na 79. posiedzeniu Senatu w dniu 28 maja 2019 r., w sprawie zmian w systemie powiadamiania ratunkowego, proszę o przyjęcie poniższego.

Na wstępie wskazać należy, że rozwiązania przyjęte w ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego (t.j. Dz.U. z 2018, poz. 867) oraz rozporządzeniu z dnia 28 kwietnia 2014 r. Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego (Dz.U. z 2014, poz. 574), pozostają poza właściwością merytoryczną Ministra Zdrowia.

Natomiast w odniesieniu do organizacji systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne (zwanego dalej PRM) należy wskazać, iż został on określony w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2019 r., poz. 993).

Zgodnie z art. 19 przedmiotowej ustawy Minister Zdrowia sprawuje nadzór nad systemem Państwowe Ratownictwo Medyczne (PRM) na terenie kraju, natomiast

planowanie, organizowanie, koordynowanie oraz nadzór nad systemem na terenie województwa jest zadaniem wojewody.

Jednocześnie odnosząc się do poszczególnych pytań przedstawiam następujące informacje:

Ad 1 „Czy ministerstwo monitoruje to, jak przeprowadzona reorganizacja wpłynęła na jakość funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego? Jeśli tak, to jakie są wnioski?”

Od 21 czerwca 2016 r. do 31 października 2017 r. w całym kraju wdrażany był System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego (SWD PRM), który zgodnie z art. 3 ust. 15 ww. ustawy jest systemem teleinformatycznym umożliwiającym przyjmowanie zgłoszeń alarmowych z centrum powiadamiania ratunkowego, oraz powiadomień o zdarzeniach, dysponowanie zespołów ratownictwa medycznego, rejestrowanie zdarzeń medycznych, prezentację miejsca geograficznego zdarzenia, pozycjonowanie zespołów ratownictwa medycznego oraz wsparcie realizacji zadań przez zespoły ratownictwa medycznego i wojewódzkiego koordynatora ratownictwa medycznego. Stanowi on narzędzie wspomagające podejmowanie decyzji przez dyspozytorów medycznych, ale także pozwala na uzyskanie rzetelnych danych służących do bieżącej analizy funkcjonowania przedszpitalnej części systemu PRM.

Od 1 listopada 2017 r. SWD PRM funkcjonował w całym kraju, we wszystkich wówczas 42 dyspozytorniach medycznych (DM), w 1498 zespołach ratownictwa medycznego (ZRM) oraz na 16 stanowiskach wojewódzkich koordynatorów ratownictwa medycznego, wprowadzając po raz pierwszy ujednoczenie pracy wszystkich dyspozytorów medycznych, kierowników ZRM oraz wojewódzkich koordynatorów ratownictwa medycznego. Podkreślić należy, że system ten zakłada jednakowy model pracy we wszystkich DM z podziałem na role systemowe (dyspozytor medyczny przyjmujący i wysyłający, zastępca głównego dyspozytora medycznego, główny dyspozytor medyczny), z którymi związana jest obsługa wybranych notyfikacji, powiadomień i funkcjonalności, w tym przede wszystkim wszelkie działania związane z zadysponowaniem ZRM do osoby w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.

Reorganizacja systemu PRM polegała na skoncentrowaniu rozproszonej struktury DM oraz na ujednoczeniu zasad postępowania dyspozytorów medycznych na obszarze całego kraju. Funkcjonowanie małych, rozproszonych w terenie, niepowiązanych ze sobą organizacyjnie DM, w znacznym stopniu utrudniało sprawne koordynowanie akcji ratunkowej w sytuacji zdarzeń z większą liczbą poszkodowanych. Ponadto różnorodność rozwiązań w zakresie organizacji pracy i realizowanych zadań w małych DM, niekorzystnie wpływała na poziom udzielanych świadczeń oraz jakość danych, dotyczących czasów obsługi zgłoszeń i czasów dojazdu zespołów ratownictwa medycznego na miejsca zdarzenia, przekazywanych przez dysponentów ZRM.

Tworzenie wielostanowiskowych DM poprawiło zarządzanie zespołami ratownictwa medycznego. DM zarządzająca znaczną liczbą ZRM zdolna jest do koordynowania akcji medycznej w zdarzeniach z dużą liczbą poszkodowanych i stanowi punkt centralny systemu PRM na terenie województwa. Obecnie dyspozytornie medyczne dysponują zwiększoną liczbą zespołów ratownictwa medycznego co w praktyce powoduje, że do zdarzenia wysyłany jest ten ZRM, który względem niego znajduje się najbliżej.

Ponadto integralną częścią SWD PRM jest moduł raportowy umożliwiający tworzenie zestawień i raportów w sposób zdefiniowany lub swobodny. Źródłem danych do ich utworzenia są rekordy zarejestrowane już w trakcie obsługi zgłoszenia przez dyspozytora medycznego i kierownika ZRM. Otrzymane w ten sposób dane są udokumentowaniem kolejno podejmowanych działań i stanowią punkt odniesienia podczas monitorowania i nadzorowania funkcjonowania systemu PRM na etapie przedszpitalnym.

Ad 2 – 3 Ad 2 „Czy potwierdzają się dane wg których nowy system przyczynił się do zwiększenia kosztów przy jednoczesnym zmniejszeniu efektywności? Czy ministerstwo reaguje i podejmuje działania mające na celu poprawienie lub wyeliminowanie negatywnych czynników zmian?” „Jakie prace trwają obecnie w ministerstwie nad zmianami w systemie powiadamiania ratunkowego? Czy przygotowuje się rozwiązania mające na celu skrócenie czasu podjęcia interwencji?”

Należy podkreślić, że po dwóch latach od wdrożenia SWD PRM funkcjonuje stabilnie. Na bieżąco odbywa się monitoring zachowania systemu w środowisku produkcyjnym oraz ocena jego możliwości rozwojowych. Uwagi użytkowników SWD PRM oraz praktyczne podejście do stosowanych rozwiązań pozwala na wprowadzanie nowych funkcjonalności. Wiedza i doświadczenia zebrane od momentu wdrożenia, podparte współpracą z urzędami wojewódzkimi oraz z dysponentami ZRM, pozwala jeżeli to konieczne wdrażać mechanizmy korygujące.

Nie bez znaczenia jest też fakt, iż od momentu uruchomienia SWD PRM do chwili obecnej wprowadzony został szereg modyfikacji, w tym również te zgłaszane przez użytkowników systemu. Uruchomienie nowych funkcjonalności ma na celu zarówno poprawę jakości pracy dyspozytorów medycznych i zespołów ratownictwa medycznego, jak i skrócenie czasu realizacji zgłoszenia. W tym celu też z dniem 26 lutego 2018 r. uruchomiono mechanizm zastępowalności dyspozytorów medycznych w zakresie tzw. „odmiejscowienia” obsługi wywołań alarmowych w przypadku przepełnienia lokalnej kolejki połączeń oczekujących.

Przyjęte rozwiązanie gwarantuje uzyskanie jak najkrótszego czasu oczekiwania na rozpoczęcie rozmowy z dyspozytorem medycznym, jak również równomierne obciążenie pracą dyspozytorów medycznych w poszczególnych dyspozytorniach medycznych. Najwyższym priorytetem jest bowiem jak najszybsze odebranie przez dyspozytora medycznego zgłoszenia alarmowego lub powiadomienia o zdarzeniu bez względu na lokalizację dyspozytorni medycznej. Gwarantuje to:

- możliwość szybkiego rozpoczęcia rozmowy przez dowolnego dyspozytora medycznego w kraju,
- przeprowadzenie wywiadu medycznego obejmującego informacje o stanie zdrowia i w przypadku takiej konieczności, utrzymywanie stałego kontaktu z osobą dzwoniącą będącą na miejscu zdarzenia oraz przekazanie jej niezbędnych instrukcji dotyczących sposobu udzielania pierwszej pomocy osobie w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego przed przybyciem zespołu ratownictwa medycznego.

Wspomnieć należy, iż analogiczne rozwiązanie przyjęto w centrach powiadamiania ratunkowego. Zarówno dyspozytorzy medyczni jak i operatorzy numerów alarmowych posiadają zaawansowane narzędzia umożliwiające poprawne zebranie niezbędnych danych teleadresowych, którymi między innymi są:

- Platforma Lokalizacyjno-Informacyjna z Centralną Bazą Danych (PLI CBD) – systemu pozyskiwania informacji o lokalizacji osoby wzywającej,
- Uniwersalny Moduł Mapowy (UMM) – zestaw narzędzi aplikacyjnych działających w oparciu o referencyjne dane przestrzenne.

Ponadto podkreślić trzeba, że zintegrowanie Uniwersalnego Modułu Mapowego z SWD PRM umożliwia wytyczenie jak najkrótszej drogi dojazdu najbliższego wolnego zespołu ratownictwa medycznego na oznaczone miejsce zdarzenia.

Reasumując, całokształt działań podejmowanych przez Ministerstwo Zdrowia skupia się na holistycznym i perspektywicznym podejściu do problematyki ratownictwa medycznego w istniejącym systemie ochrony zdrowia. Korzystając z postępów i osiągnięć technologicznych, a także z uwagi na szczególną specyfikę tego systemu, jest on procesem rozwijającym się długofalowo.

Z poważaniem

z upoważnienia MINISTRA ZDROWIA
Józefa Szczurek-Żelazko
Sekretarz Stanu

Oświadczenie senatora Czesława Ryszki

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

W ślad za interpelacjami radnych Rady Miasta Imielin oraz petycjami mieszkańców proszę o pomoc w likwidacji barier architektonicznych dla osób niepełnosprawnych, osób starszych i matek z dziećmi chcących korzystać z peronu na stacji Imielin. Problem zgłaszany był już wielokrotnie w PKP Polskie Linie Kolejowe SA Zakład Linii Kolejowych w Sosnowcu, jednakże na dzień dzisiejszy nie zostały przedstawione żadne konkretne rozwiązania (od 2 lat toczą się rozmowy i kierowane są pisma).

Przeprowadzony remont wspomnianego peronu w odczuciu gminy wygenerował więcej barier architektonicznych, niż było przed remontem. Dostęp do peronu jest możliwy jedynie przez schody z kładką, co ogranicza możliwość korzystania z komunikacji kolejowej osobom „szczególnej troski”, które w XXI wieku powinny mieć zapewniony dostęp do wszystkich form transportu.

Obecnie gmina Imielin zakończyła inwestycję pn. „Budowa Zintegrowanego Centrum Przesiadkowego w Imielinie”, która sąsiaduje z peronem. Niestety, wyremontowany peron nie jest skomunikowany z nowym centrum przesiadkowym dla osób niepełnosprawnych, osób starszych i matek z dziećmi. Inwestycje, które miały na celu ułatwienie komunikacji wszystkim mieszkańcom, z powodu barier architektonicznych nie są dla wszystkich.

Proszę o zainteresowanie się i pomoc w rozwiązaniu problemu.

*Z poważaniem
Czesław Ryszka*

Odpowiedź

Warszawa, 25 czerwca 2019 r.

Szanowny Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do oświadczenia złożonego przez senatora Czesława Ryszkę podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r. w sprawie likwidacji barier architektonicznych dla osób niepełnosprawnych, osób starszych i matek z dziećmi w zakresie peronu na stacji w miejscowości Imielin, przedstawiam następujące informacje.

Obecnie prace w zakresie modernizacji peronów na stacji Imielin nie są uwzględniane w projektach inwestycyjnych realizowanych przez Spółkę PKP PLK SA. Pełna modernizacja linii nr 138, przy której zlokalizowana jest stacja Imielin, planowana jest wstępnie w perspektywie finansowej na lata 2021–2027. Na obecnym etapie planowane jest opracowanie studium wykonalności dla projektu pn.: „Prace na linii kolejowej nr 138 na odcinku Oświęcim – Mysłowice”.

Zgodnie z deklaracją Spółki PKP PLK SA, w przedmiotowej lokalizacji istnieje możliwość budowy 3 wind w konstrukcji wolnostojącej, jednak wymagałoby to dostosowania dojeżdż dla podróżnych. W związku z powyższym prace objęłyby nie tylko teren

kolejowy, ale także teren należący do gminy. Inwestycja ta wymagałaby współfinansowania ze strony samorządowej. Należy przy tym zaznaczyć, że w opinii PKP PLK SA optymalnym rozwiązaniem powyższego problemu jest budowa przejścia podziemnego.

Łączę wyrazy szacunku

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Rafał Weber
Sekretarz Stanu

Oświadczenie senatora Czesława Ryszki

skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego
Zbigniewa Ziobry

Szanowny Panie Ministrze!

8 lipca 2015 r. zwróciłem się do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta o udzielenie informacji w sprawie tragedii górników z 6.10.2014 r. w Kopalni Węgla Kamiennego Mysłowice-Wesoła Katowickiego Holdingu Węglowego SA, w wyniku której poniosło śmierć 5 pracowników, a 27 osób doznało ciężkich poparzeń o dużych powierzchniach. Problem polega na tym, że prowadząca śledztwo Prokuratura Okręgowa w Katowicach (sygn. V Ds. 125/14) odmawia dopuszczenia do udziału w sprawie Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność 80” RP przy KWK Mysłowice-Wesoła KHW SA.

Przypomnę, że MOZ NSZZ „Solidarność 80” RP złożyła 9.10.2014 zawiadomienie w sprawie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez dyrekcję KWK Mysłowice-Wesoła Katowicki Holding Węglowy SA, broniąc interesów pokrzywdzonych pracowników.

Zgodnie z przepisami ustawy o związkach zawodowych reprezentują one i bronią prawa oraz godności pracowników, osób bezrobotnych, emerytów i rencistów, bronią ich interesów zawodowych, moralnych i społecznych. Sprawują kontrolę nad przestrzeganiem prawa pracy oraz uczestniczą w nadzorze nad przestrzeganiem przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. Moim zdaniem prokuratura rażąco narusza art. 35 ust. 1 pkt 2 ustawy o związkach zawodowych, skoro odmawia zgody na zapoznanie się z dotychczas zebrany materiał dowodowy w sprawie.

W uzasadnieniu napisano, że pełnomocnik lub pokrzywdzeni mają zamiar wywierania presji na przesłuchiwanym w sprawie świadków, a udostępnienie akt w obecnej chwili może znacznie utrudnić tok prowadzonego śledztwa.

Panie Ministrze, mija 5 lat od tragedii, jej niewyjaśnienie oraz nieukaranie winnych wzbudza poczucie krzywdy i nieufności do władzy w całym środowisku górniczym.

Z wyrazami szacunku
Czesław Ryszka

**Stanowisko
DYREKTORA
BIURA MINISTRA
w MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI**

Warszawa, 5 czerwca 2019 r.

Pan
Tomasz Szafrąński
Dyrektor Biura Prezydialnego
Prokuratura Krajowa

Szanowny Panie Dyrektorze,
w załączeniu przekazuję według właściwości pismo Wicemarszałka Senatu RP, Pani Marii Koc, z dnia 29 maja 2019 r. nr BPS/043-79-2278/19, przesyłające tekst oświadczenia złożonego przez senatora Czesława Ryszkę podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r.

Uprzejmie proszę o udzielenie odpowiedzi na kwestie poruszone w powyższym oświadczeniu będące we właściwości Prokuratury Krajowej, bezpośrednio Marszałkowi Senatu RP w terminie do dnia 3 lipca 2019 r. oraz skierowanie kopii odpowiedzi do Departamentu Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Z poważaniem
DYREKTOR
BIURA MINISTRA
Marek Łukaszewicz

**Odpowiedź
PROKURATORA KRAJOWEGO**

Warszawa, 16.07.2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Czesława Ryszki złożone w dniu 28 maja 2019 r. podczas 79. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, skierowane do Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, uprzejmie informuję, że Prokuratura Okręgowa w Katowicach prowadzi śledztwo o sygn. V Ds. 125/14 w sprawie zaistniałego w dniu 6 października 2014 r. w Mysłowicach sprowadzenia zdarzenia zagrażającego życiu i zdrowiu wielu osób, w postaci gwałtownego spalania się substancji łatwopalnych w postaci metanu, w rejonie ściany nr 560, w pokładzie 510, poziomu 665 w KWK Mysłowice-Wesoła, w następstwie czego szereg osób doznało obrażeń ciała, a pięć osób zmarło, tj. o czyn z art. 163 §1 pkt 3 i §3 *Kodeksu karnego*. Prowadzone w tej sprawie śledztwo pozostaje w zainteresowaniu Departamentu Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej.

Kwestie związane z udostępnianiem stronom i innym podmiotom akt postępowania przygotowawczego uregulowane są w art. 156 §5 *Kodeksu postępowania karnego* oraz w §143–148 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. *Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury* (Dz.U. z 2017 r. poz. 1206, ze zm.). Organizacja związkowa wskazana w oświadczeniu Pana Senatora nie posiada statusu strony w toczącym się postępowaniu, a podjęte dotychczas decyzje w przedmiocie wniosków o udostępnienie akt postępowania znajdowały w pełni uzasadnienie w treści przytoczonych przepisów.

Niezależnie od powyższego, uwzględniając ustawową rolę organizacji związkowej powołanej do reprezentowania i obrony praw pracowników, ich interesów zawodowych i socjalnych, polecono Prokuratorowi Okręgowemu w Katowicach, aby po wykonaniu niezbędnych czynności procesowych i podjęciu decyzji co do dalszego kierunku śledztwa, co powinno nastąpić w terminie do 30 września 2019 r., wnikliwie rozważył możliwość wyrażenia zgody na udostępnienie akt śledztwa, w tym również w określonym zakresie, wskazanej w oświadczeniu Pana Senatora organizacji związkowej.

Z wyrazami szacunku

Bogdan Świączkowi

Oświadczenie senatora Czesława Ryszki

skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry,
do minister rodziny, pracy i polityki społecznej Elżbiety Rafalskiej
oraz do prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Gertrudy Uścińskiej

Szanowni Państwo Ministrowie!

Zwracam się do Państwa w imieniu pana S. M., zam. (...), z prośbą o interwencję i wzruszenie prawomocnie zakończzonego postępowania prowadzonego w pierwszej instancji przed Sądem Okręgowym w Katowicach (sygn. akt XI U 619/17), a w drugiej instancji przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach (sygn. akt III AUa 929/18), oraz rozważenie możliwości wprowadzenia zmian w przepisach prawa dotyczących zasad przeliczania świadczenia emerytalnego za pracę w warunkach szczególnych.

Pan S.M. we wniosku z dnia 6 lutego 2017 r. domagał się przeliczenia wysokości emerytury w oparciu o art. 26 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej: u.e.r.F.U.S.) wskazując, iż przeliczenie jest zasadne z uwagi na osiągnięcie przez niego ustawowego powszechnego wieku emerytalnego. Decyzją z dnia 16 marca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (dalej: ZUS) przyznał panu S.M. emeryturę od dnia 3 lutego 2017 r., tj. od momentu osiągnięcia wieku emerytalnego, pomniejszając podstawę jej wymiaru o kwotę 93 tysięcy 225,85 zł stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne. ZUS zastosował do przeliczenia emerytury za pracę w warunkach szczególnych tabelę średniego dalszego trwania życia z daty osiągnięcia przez pana S.M. ustawowego powszechnego wieku emerytalnego.

Pan S.M. nie zgodził się ze wskazaną decyzją i wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Katowicach. Niestety Sąd Okręgowy w Katowicach nie uwzględnił podnoszonych przez niego zarzutów dotyczących przeliczenia wysokości emerytury w oparciu o art. 26 ust. 6 u.e.r.F.U.S. i wyrokiem z dnia 22 marca 2018 r. oddalił odwołanie. Wobec powyższego pan S. M. złożył apelację do Sądu Apelacyjnego w Katowicach, domagając się prawidłowego przeliczenia emerytury.

Pan S.M. pobiera emeryturę od sierpnia 2015 r. W jego ocenie po właściwym zastosowaniu art. 26 u.e.r.F.U.S. i przy przyjęciu tablic GUS z 2010 r. można się zgodzić z przewidywanym dalszym trwaniem życia na sierpień 2015 r., jednakże w tym momencie do przeliczenia jest cały zgromadzony kapitał, w związku z czym dla prawidłowego przeliczenia zasadne jest pomniejszenie kapitału o już pobrane kwoty emerytury przy jednoczesnym obniżeniu liczby miesięcy dalszego trwania jego życia o tyle miesięcy, o ile miesięcy pobranych emerytur pomniejszono podstawę obliczenia jego emerytury z wieku powszechnego. W apelacji pan S.M. wskazał również, iż ani organ rentowy, ani biegły w swojej opinii nie przedstawili, jak emerytura została wyliczona (nie podano tablicy, według której dokonano przeliczeń; podano tylko, że pomniejszono kapitał).

Niestety również Sąd Apelacyjny w Katowicach nie podzielił jego twierdzeń i zarzutów i wyrokiem z dnia 3 lipca 2018 r. oddalił apelację. Pan S.M. czuje się głęboko pokrzywdzony przez wydane orzeczenia. Jego zdaniem u.e.r.F.U.S. mówi o wieku ustawowym, który w przypadku mężczyzn zatrudnionych w warunkach szczególnych wynosi 60 lat, a pomimo to ZUS i sądy powszechne przyjmują do przeliczenia emerytury za pracę w warunkach szczególnych tablice średniego dalszego trwania życia z daty osiągnięcia ustawowego powszechnego wieku emerytalnego. Uważa on, iż takie działania stanowią złamanie zagwarantowanej w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasady demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej.

W mojej ocenie stanowisko pana S.M. jest zasadne i dlatego proszę Państwa o interwencję w tej sprawie i wzruszenie na jego korzyść prawomocnie zakończzonego postępowania, jak również o rozważenie możliwości wprowadzenia zmian w przepisach prawa niwelujących możliwość dowolnego – i za-

razem błędnego – stosowania przepisów prawa na niekorzyść osób uprawnionych do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Wszelkie dokumenty dotyczące przedmiotowej sprawy są w posiadaniu Sądu Okręgowego w Katowicach, Sądu Apelacyjnego w Katowicach oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Rybniku.

*Z wyrazami szacunku
Czesław Ryszka*

**Stanowisko
DYREKTORA
BIURA MINISTRA
w MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI**

Warszawa, 5 czerwca 2019 r.

Pan
Tomasz Szafrński
Dyrektor Biura Prezydialnego
Prokuratura Krajowa

Szanowny Panie Dyrektorze,

w załączeniu przekazuję według właściwości pismo Wicemarszałka Senatu RP, Pani Marii Koc, z dnia 29 maja 2019 r. nr BPS/043-79-2279/19, przesyłające tekst oświadczenia złożonego przez senatora Czesława Ryszkę podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r.

Uprzejmie proszę o udzielenie odpowiedzi na kwestie poruszone w powyższym oświadczeniu będące we właściwości Prokuratury Krajowej, bezpośrednio Marszałkowi Senatu RP w terminie do dnia 3 lipca 2019 r. oraz skierowanie kopii odpowiedzi do Departamentu Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Z poważaniem

DYREKTOR
BIURA MINISTRA
Marek Łukaszewicz

**Odpowiedź
ZASTĘPCY
PROKURATORA GENERALNEGO**

Warszawa, 1 lipca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z pismem Pani Marii Koc Wicemarszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 maja 2019 r. doręczonym do Prokuratury Krajowej w dniu 6 czerwca 2019 r. przez Ministerstwo Sprawiedliwości wraz w załączonym tekstem oświadczenia złożonego przez Pana Czesława Ryszkę Senatora Rzeczypospolitej Polskiej, podczas 79. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 28 maja 2019 r., zawierającego wniosek o wzruszenie prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego z dnia 3 lipca 2018 r. o sygn. akt III AUa 929/18, działając na podstawie art. 12 §1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 740), uprzejmie informuję, co następuje.

W wyniku analizy akt sądowych nie stwierdzono podstaw prawnych do wywiedzenia przez Prokuratora Generalnego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, przewidzianego w kodeksie postępowania cywilnego, tj. skargi kasacyjnej.

Ustalono, że Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 3 lipca 2018 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 929/18 oddalił apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 22 marca 2018 r. o sygn. XI U 619/17 w sprawie z odwołania ubezpieczonego przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o wysokość świadczenia.

Powyższy wyrok został doręczony zainteresowanemu wraz z uzasadnieniem w dniu 22 sierpnia 2018 r. z informacją, że skarga kasacyjna nie przysługuje.

Przepis art. 398¹ §1 kodeksu postępowania cywilnego (dalej k.p.c.) stanowi, że od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie strona, Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka może wnieść skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Stosownie do art. 398⁵ §2 k.p.c., termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez Prokuratora Generalnego wynosi sześć miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, a jeżeli strona zażądała doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem – od chwili doręczenia orzeczenia stronie. Zaznaczyć należy, że nadzwyczajny środek zaskarżenia wniesiony po terminie podlega odrzuceniu. Zachowanie terminów Sąd Najwyższy bada z urzędu.

W przedmiotowej sprawie termin do wniesienia skargi kasacyjnej Prokuratorowi Generalnemu upłynął w dniu 22 lutego 2019 r.

Z uwagi na wejście w życie w dniu 3 kwietnia 2018 r. instytucji skargi nadzwyczajnej, kopię korespondencji przekazano do Wydziału Skargi Nadzwyczajnej.

Stanowisko w przedmiocie dopuszczalności i zasadności wniesienia wskazanego nadzwyczajnego środka zaskarżenia od orzeczenia o sygn. akt III AUa 929/18, zostanie przekazane przez Wydział Skargi Nadzwyczajnej Prokuratury Krajowej odrębnym pismem.

Z wyrazami szacunku

Robert Hernand

**Odpowiedź
PIERWSZEGO ZASTĘPCY
PROKURATORA GENERALNEGO**

Warszawa, 22.07.2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,
stosownie do pisma z dnia 29 maja 2019 r. numer BPS/043-79-2279-MS/19, po zapoznaniu się z treścią oświadczenia Senatora Rzeczypospolitej Polskiej Czesława Ryszki złożonego na 79. posiedzeniu Senatu w dniu 28 maja 2019 r. w kwestii skierowania skargi nadzwyczajnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach dotyczącego sprawy o sygnaturze III AUa 929/18 uprzejmie informuję, że zostało ono zarejestrowane w Wydziale Skargi Nadzwyczajnej Departamentu Postępowania Sądowego Prokuratury Krajowej pod sygnaturą PR IV Sn 1634.2019. Informuję również, że analiza akt wskazanej sprawy pod kątem wystąpienia przesłanek uzasadniających wywiedzenie skargi nadzwyczajnej zostanie przeprowadzona po osobistym złożeniu stosownego wniosku przez pana S.M., w myśl §3351 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz.U. z 2017 r., poz. 1206 z późn. zm.). O zajęcie stanowiska oraz osobiste złożenie prośby o skierowanie skargi nadzwyczajnej zwrócono się do zainteresowanego odrębnym pismem.

Z poważaniem

Bogdan Świączkowski

Odpowiedź

Warszawa, 26 czerwca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,
w odpowiedzi na oświadczenie pana senatora Czesława Ryszki w sprawie zmian w przepisach prawa dotyczących zasad przeliczania świadczenia emerytalnego za pracę w warunkach szczególnych, a dotyczące wysokości emerytury pana S.M., złożone podczas 79. posiedzenia Senatu RP, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest co prawda jednostką organizacyjną nadzorowaną przez Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Nadzór ten jednak, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2019 r. poz. 300, z późn. zm.) nie może dotyczyć spraw indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej.

Przepisy ww. ustawy stanowią, że organem wykonującym zadania z zakresu ubezpieczenia społecznego jest wyłącznie Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z art. 83 ww. ustawy ZUS wydaje decyzje m.in. w zakresie indywidualnych spraw dotyczących świadczeń emerytalno-rentowych.

Od wydanych przez organy rentowe decyzji przysługuje odwołanie do sądu okręgowego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, którego orzeczenie może być skontrolowane przez sąd apelacyjny jako sąd II instancji. Ponadto, na mocy art. 398¹ i art. 398² Kodeksu postępowania cywilnego, od prawomocnego wyroku w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych o przyznanie i ustalenie prawa do emerytury przysługuje również (niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia) skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego.

Mając powyższe na uwadze, Ministerstwo przekazywało wielokrotnie korespondencję pana S.M. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych celem zbadania w trybie nadzoru przedstawionych przez zainteresowanego zarzutów do działania organu rentowego w jego sprawie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismami z dnia 18 grudnia 2017 r. oraz 31 stycznia 2018 r. udzielił panu S.M. informacji nt. sposobu wyliczenia wysokości przysługującego mu świadczenia emerytalnego, które nie budziły żadnych zastrzeżeń.

Wielokrotnych wyjaśnień w tej sprawie (w formie pisemnej i ustnej) udzielali też zainteresowanemu pracownicy Ministerstwa.

Z oświadczenia Pana Senatora oraz z akt sprawy znajdujących się w MRPiPS wynika, że kwestionowana przez zainteresowanego decyzja organu rentowego z dnia 16 marca 2017 r. o przyznaniu mu emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego była przedmiotem sądowego postępowania odwoławczego.

W związku z powyższym należy zaznaczyć, iż Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nie ma wpływu na tok spraw będących przedmiotem rozpoznania i orzekania przez niezależne sądy ani nie rozpatruje zastrzeżeń na sposób prowadzenia przez nie postępowania sądowego i wyrokowania. Sądy są bowiem władzą odrębną i niezależną od innych władz, a w zakresie orzekania sędziowie są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom (art. 173 i 178 Konstytucji RP). Ocena prawidłowości przeprowadzonych postępowań, a także ocena wydanych w sprawie orzeczeń może być dokonywana jedynie w drodze prawnych środków zaskarżenia, wnoszonych w terminie oraz w sposób przewidziany przepisami prawa.

W przekonaniu resortu rodziny, pracy i polityki społecznej obowiązujące przepisy emerytalne w zakresie ustalania wysokości świadczeń emerytalnych są prawidłowe i nie przewiduje się dokonywania w nich zmian.

Odnosząc się natomiast do wniosku Pana Senatora złożonego w imieniu zainteresowanego, tj. wzruszenia prawomocnego orzeczenia, które zapadło w jego sprawie, należy podkreślić, że kwestia ta pozostaje poza kompetencją ministra właściwego do spraw zabezpieczania społecznego i wyczerpującej odpowiedzi w tej sprawie należy oczekiwać od Ministra Sprawiedliwości.

Z wyrazami szacunku

MINISTER

z up.

Marcin Zieleniecki

Podsekretarz Stanu

**Odpowiedź
PREZESA
ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH**

Warszawa, 26 czerwca 2019 r.

Pani
Maria Koc
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) jest organem, który wykonuje przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych. Warunki wymagane do przyznania prawa do emerytury, sposób ustalenia jej wysokości i oraz podjęcia wypłaty świadczenia określone zostały w przepisach ustawy emerytalnej¹.

Emerytura dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. – przepisy

Mężczyźnie urodzonej po 31 grudnia 1948 r. może być przyznana wcześniejsza emerytura², jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1 stycznia 1999 r., osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat³.

Osoba pobierająca wcześniejszą emeryturę może wystąpić z wnioskiem o emeryturę z tytułu ukończenia powszechnego wieku emerytalnego, o której mowa w art. 24 ustawy emerytalnej. Przepisy ustawy emerytalnej nie przewidują natomiast przeliczenia wcześniejszej emerytury w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego. Zgodnie z przepisami obowiązującymi od 1 stycznia 2013 r. do 30 września 2017 r.⁴, mężczyzna urodzony w okresie od 1 stycznia 1951 r. do 31 marca 1951 r. mógł wystąpić z wnioskiem o emeryturę z tytułu osiągnięcia podwyższonego wieku emerytalnego 66 lat 1 miesiąc⁵. Od 1 października 2017 r. obowiązuje wiek emerytalny 65 lat dla mężczyzn⁶.

Wysokość emerytury dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. ustala się według nowych zasad⁷. Stanowi ona równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego⁸.

¹ Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 z późn. zm.), zwana dalej ustawą emerytalną.

² Art. 184 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej.

³ W przypadku wykonywania prac w szczególnych warunkach określonych w wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.).

⁴ Ustawa z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Oz. U. z 2012 r. poz. 637), zwana ustawą zmieniającą.

⁵ Art. 24 ust. 1b pkt 3 ustawy emerytalnej w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 r. do 30 września 2017 r.

⁶ Na podstawie ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 38).

⁷ Art. 26 ustawy emerytalnej

⁸ Wiek ten wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.

Podstawę obliczenia nowej emerytury⁹ stanowi:

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz
- kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na indywidualnym koncie ubezpieczonego w ZUS (opłaconych po 31 grudnia 1998 r.) do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury.

Jeżeli ubezpieczony pobrał wcześniejszą emeryturę z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, podstawę obliczenia emerytury przyznanej z tytułu ukończenia powszechnego wieku emerytalnego pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne¹⁰.

Średnie dalsze trwanie życia to wielkość statystyczna, która określa przeciętny okres, jaki upływa od ustalenia prawa do emerytury do śmierci ubezpieczonego. Wyraża się je w miesiącach i ustala wspólnie dla mężczyzn i kobiet. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia dla poszczególnego wieku ubezpieczonych¹¹. Są one podstawą do obliczenia emerytur, o które wnioski ubezpieczeni zgłosili od 1 kwietnia danego roku do 31 marca następnego roku.

Z dniem 1 maja 2015 r. został wprowadzony przepis¹² umożliwiający przyjęcie do ustalenia wysokości emerytury średniego dalszego trwania życia według tablicy obowiązującej w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął powszechny wiek emerytalny¹³, jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego. Zastosowanie tego sposobu obliczenia jest możliwe dla osób, które wniosek o emeryturę zgłoszą w okresie, w którym obowiązuje inna tablica średniego dalszego trwania życia w stosunku do tablicy obowiązującej w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego.

Decyzje organu rentowego podlegają kontroli w sądowym postępowaniu odwoławczym. Prawomocny wyrok sądu jest wiążący dla obu stron postępowania.

Przebieg postępowania w sprawie Pana S.M.

Z poczynionych ustaleń wynika, że Pan S.M. jest uprawniony do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach od 1 lutego 2013 r. Emerytura została przyznana na podstawie wyroku¹⁴ Sądu Okręgowego w Katowicach z 9 maja 2014 r., a jej wypłata zawieszona z uwagi na kontynuowanie przez Pana S.M. zatrudnienia¹⁵. Po rozpatrzeniu wniosku z 10 sierpnia 2015 r., do którego zainteresowany przedłożył świadectwo pracy potwierdzające rozwiązanie stosunku pracy z dniem 31 lipca 2015 r., Oddział ZUS w Rybniku podjął wypłatę emerytury od 1 sierpnia 2015 r.

Do obliczenia wysokości emerytury Oddział ZUS przyjął średnie dalsze trwanie życia 221,20 miesięcy dla wieku 64 lata 7 miesięcy, tj. wieku, który zainteresowany osiągnął na dzień złożenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury.

W wyniku rozpatrzenia wniosku Pana S.M. z 7 marca 2017 r. Oddział ZUS, decyzją z 16 marca 2017 r., przyznał zainteresowanemu emeryturę z tytułu ukończenia powszechnego wieku emerytalnego, tj. 66 lat 1 miesiąc. Podstawa obliczenia emerytury została pomniejszona o sumę kwot pobranych emerytur wcześniejszych. Do obliczenia emerytury Oddział ZUS przyjął średnie dalsze trwanie życia wynoszące 207,10 miesięcy, ustalone według tablicy, obowiązującej w dniu nabycia prawa do emerytury,

⁹ Art. 25 ust. 1 ustawy emerytalnej.

¹⁰ Art. 25 ust. 1 b ustawy emerytalnej.

¹¹ Art. 26 ust. 2-4 ustawy emerytalnej.

¹² Art. 26 ust. 6 ustawy emerytalnej.

¹³ Tj. dla mężczyzn określony w art. 24 ust. 1b, a od 1 października 2017 r. – wiek 65 lat,

¹⁴ Sygn. akt XI U 943/13.

¹⁵ Zgodnie z art. 103a ustawy emerytalnej.

tj. od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r. Zainteresowany wniósł odwołanie od tej decyzji. Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem¹⁶ z 22 marca 2018 r. oddalił odwołanie, a Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem¹⁷ z 3 lipca 2018 r. oddalił apelację Pana S.M., potwierdzając tym samym prawidłowość decyzji Oddziału ZUS.

W związku z obniżeniem powszechnego wieku emerytalnego od 1 października 2017 r. osoby, które miały przyznaną emeryturę od podwyższonego wieku emerytalnego, mogły wystąpić z wnioskiem o przeliczenie emerytury przy zastosowaniu średniego dalszego trwania życia dla wieku przejścia na emeryturę według tablicy trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia przez mężczyznę wieku 65 lat, o ile było to korzystniejsze.

W dniu 1 października 2018 r. Pan S.M. wystąpił z wnioskiem o zastosowanie do ustalenia wysokości emerytury średniego dalszego trwania życia według tablicy obowiązującej w 2010 r., tj. w roku osiągnięcia przez niego wieku uprawniającego do wcześniejszej emerytury, tj. 60 lat. Oddział ZUS, decyzją z 11 października 2018 r., odmówił przeliczenia emerytury z uwagi na brak podstaw prawnych do jego zastosowania.

Jednocześnie w związku z wyżej powołaną zmianą przepisów ustawy emerytalnej, Oddział ZUS ustalił, że przyjęcie średniego dalszego trwania życia według tablicy obowiązującej w dniu osiągnięcia przez zainteresowanego wieku 65 lat wynosi 208,6 miesięcy. Jest zatem mniej korzystne niż średnie dalsze trwanie życia przyjęte do ustalenia wysokości emerytury Pana S.M., które wynosi 207,10 miesięcy. Wobec tego nie ma podstaw do przeliczenia emerytury z tego tytułu.

Zainteresowany skorzystał z przysługującego uprawnienia i od decyzji z 11 października 2018 r. złożył odwołanie. Sąd Okręgowy w Katowicach postanowieniem¹⁸ z 28 lutego 2019 r. odrzucił odwołanie.

Po waloryzacji od 1 marca 2019 r. emerytura Pana S.M. wynosi 5 576,08 zł. Po odliczeniu zaliczki na podatek dochodowy 525,00 zł i składki na ubezpieczenie zdrowotne 501,85 zł, do wypłaty pozostaje 4 549,23 zł.

Przedstawiając powyższe wyjaśniam, że ZUS jest zobligowany do ustalania wysokości świadczeń zgodnie z przepisami. Przepis art. 26 ust. 6 ustawy emerytalnej wprost odsyła do powszechnego wieku emerytalnego. Nie ma więc podstaw do przyjęcia przy obliczeniu wysokości emerytury Pana S.M. średniego dalszego trwania życia według tablicy obowiązującej w dniu osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego 60 lat, tj. uprawniającego do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Informuję jednocześnie, że udzielane Panu S.M. przez Oddział ZUS w Rybniku, jak i Centrum Obsługi Korespondencji w sprawach Emerytalno-Rentowych ZUS w Jaśle, wyjaśnienia o zasadach ustalania wysokości emerytury są prawidłowe i pozostają aktualne.

Z wyrazami szacunku

Gertruda Uścińska

¹⁶ Sygn. akt XI U 619/17.

¹⁷ Sygn. akt III AUa 929/18.

¹⁸ Sygn. akt XI U 2530/18.

Oświadczenie senatora Czesława Ryszki

skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry oraz rzecznika praw obywatelskich Adama Bodnara

Szanowni Panowie Ministrowie!

Zwracam się w imieniu pana S.J., zam. (...) z prośbą o interwencję i wzruszenie postępowania administracyjnego prowadzonego przez naczelnika Urzędu Skarbowego w M. (decyzja znak ... z dnia 9 sierpnia 2017 r.), a następnie przez dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach (decyzja znak ... z dnia 21 grudnia 2017 r.), ostatecznie zakończonego postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 4 listopada 2018 r. (sygn. akt III SA/G1 240/18).

Moim zdaniem pan S.J. został pokrzywdzony zapadłymi decyzjami i orzeczeniami poprzez nieuwzględnienie całokształtu materiału dowodowego oraz jego sytuacji osobistej i majątkowej. Przede wszystkim zauważyć należy, że organy podatkowe błędnie uznały, iż pan S.J. brał udział w tzw. karuzeli podatkowej. W przywołanych decyzjach same organy podatkowe stwierdziły, że pan S.J. płacił za wykonywanie na jego rzecz usługi przez panów R.L. oraz M.T. Jednakże w obowiązujących przepisach prawa nigdzie nie znajduje się zapis, że osoba prowadząca działalność gospodarczą nie może działać przez pełnomocników. Dodatkowo organy podatkowe stwierdziły, że na niekorzyść pana S.J. świadczy okoliczność, iż wcześniej nie prowadził działalności gospodarczej w zakresie handlu olejem. Organ podatkowy w decyzjach liczących ponad 50 stron każda wielokrotnie zaprzeczają własnym ustaleniom. W jednym miejscu zarzucają panu S.J., iż nie dostarczał oleju rzepakowego, a wystawione faktury były fakturami fikcyjnymi, zaś w drugim wskazują, iż olej był dostarczany do magazynu, a przy odbiorze był obecny kierowca oraz pracownicy. Olej był również ważony i poddawany badaniom laboratoryjnym.

Kolejny zarzut związany z transakcjami, na który powołują się organy podatkowe, dotyczy tzw. neutralizacji dokumentów. Procedura ta polega na podaniu w CMR zamiast danych faktycznego nabywcy lub odbiorcy danych zleceniodawcy transportu lub wskazaniu innego adresu niż adres pierwszego dostawcy lub ostatecznego nabywcy. Organ pomija przy tym całkowicie okoliczność, iż działanie takie jest w pełni legalne i dopuszczalne (zgodnie z art. 13 konwencji CMR) w sytuacjach, kiedy pośrednicy nie chcą, aby finalny odbiorca wiedział, skąd pochodzi zakupiony towar. Konwencja o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) z 19 maja 1956 r. została przez Polskę podpisana i organy podatkowe muszą respektować jej postanowienia. Organ podatkowy nie wykazał, iż pan S.J. miał świadomość uczestnictwa w rzekomej karuzeli podatkowej ani też, iż nie zachował należytej staranności podczas doboru kontrahentów. Wręcz przeciwnie, w przywołanych decyzjach organy podnoszą okoliczności świadczące o realizacji dostaw, przywołując w związku z tym dokumenty oraz zeznania świadków. Wymagania, jakie zdaniem organów podatkowych, pan S.J. miał spełnić, aby według ich oceny wykazać należytą staranność, są absurdalne i niejednokrotnie niemożliwe do spełnienia. Takie postępowanie nie tylko jest niezgodne z podstawowymi zasadami prowadzenia postępowania podatkowego, ale również godzi w zaufanie obywateli do organów podatków. Zauważyć należy także, że do dziś panu S.J. nie zostały postawione żadne zarzuty karne przez organy ścigania, które prowadzą postępowanie karne w zakresie obrotu olejem rzepakowym.

Niezależnie od przedstawionej sytuacji pan S.J. został również pokrzywdzony orzeczeniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach (dalej: WSA), który pozbawił go zagwarantowanego przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej prawa do sądu. Po zakończeniu postępowania przed organami podatkowymi pan S.J. wniósł skargę do WSA, jak również wniósł o zwolnienie z kosztów sądowych. Niestety, WSA odmówiło mu przyznania prawa do pomocy, nawet częściowo. W uzasadnieniu wniosku pan S.J. wskazywał, iż cały jego majątek został zabezpieczony w postępowaniu egzekucyjnym, a jego dochody oraz dochody prowadzących z nim gospodarstwo domowe rodziców ledwo wystarczają na codzienne utrzymanie i zaspokojenie podstawowych potrzeb. Sama okoliczność ponoszenia wydatków

wyższych niż uzyskiwane dochody nie jest przestanką odmowy przyznania zwolnienia. Ponadto w praktyce, jeżeli pojawiają się wątpliwości co do sytuacji rodzinnej, majątkowej i źródeł dochodu, sądy wzywają do złożenia osobistych wyjaśnień w tym zakresie. Jednakże WSA tego nie uczynił i zażądał wniesienia przez pana S.J. wpisu w wysokości 27.728,00 zł. Wymogi postawione przez WSA obiektywnie uniemożliwiły panu S.J. sprostanie kosztom i skorzystanie z prawa do sądu. Jak wynika ze stanu faktycznego, pan S.J. nie był i w dalszym ciągu nie jest w stanie ponieść kosztów postępowania bez uszczerbku na utrzymaniu koniecznym dla siebie i rodziców. Doprowadziło to ostatecznie do wydania przez WSA w dniu 14 listopada 2018 r. postanowienia o odrzuceniu skargi. W wyniku tej rażącej niesprawiedliwości pan S.J. utracił możliwość uzyskania sprawiedliwego rozstrzygnięcia, a cały jego majątek został zajęty w postępowaniu egzekucyjnym przez organy podatkowe. Takie niesprawiedliwe działania organów podatkowych oraz orzeczenia sądów bezpośrednio naruszające prawa obywateli nie pozwalają ludziom dobrze myśleć o demokratycznym państwie i wymiarze sądownictwa.

Mając na uwadze przedstawioną sytuację, a także wobec okoliczności, w jakich doszło do wydania decyzji oraz orzeczeń przez WSA, oraz sposobu przeprowadzenia i zakończenia wskazanych postępowań, proszę o zainteresowanie się niniejszą sprawą i podjęcie zgodnych z prawem działań zmierzających do wzruszenia wskazanych postępowań oraz umożliwienie panu S.J. skorzystania z zagwarantowanego w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawa do sądu. Wszelkie dokumenty dotyczące przedmiotowej sprawy są w posiadaniu naczelnika Urzędu Skarbowego w M., dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Katowicach oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach.

Z wyrazami szacunku
Czesław Ryszka

**Stanowisko
DYREKTORA
BIURA MINISTRA
w MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI**

Warszawa, 5 czerwca 2019 r.

Pan
Tomasz Szafrąński
Dyrektor Biura Prezydzialnego
Prokuratura Krajowa

Szanowny Panie Dyrektorze,
w załączeniu przekazuję według właściwości pismo Wicemarszałka Senatu RP, Pani Marii Koc, z dnia 29 maja 2019 r. nr BPS/043-79-2280-MS/19, przesyłające tekst oświadczenia złożonego przez senatora Czesława Ryszkę podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r.

Uprzejmie proszę o udzielenie odpowiedzi na kwestie poruszone w powyższym oświadczeniu będące we właściwości Prokuratury Krajowej bezpośrednio Marszałkowi Senatu RP w terminie do dnia 3 lipca 2019 r. oraz skierowanie kopii odpowiedzi do Departamentu Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Z poważaniem

DYREKTOR BIURA MINISTRA
Marek Łukaszewicz

**Odpowiedź
ZASTĘPCY
PROKURATORA GENERALNEGO**

Warszawa, 1 lipca 2019 r.

Pani
Maria Koc
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

w związku z pismem zawierającym oświadczenie senatora Czesława Ryszki, złożone podczas 79. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 28 maja 2019 r., otrzymanym za pośrednictwem Biura Ministra Sprawiedliwości w dniu 6 czerwca 2019 r., w którym zwrócono się o zakwestionowanie decyzji Dyrektora Izby Administracji Skarbowej z dnia 21 grudnia 2017 r., nr 2401-IOV-1.4103.981-991.2017. IK, oraz postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 14 listopada 2018 r. – uprzejmie informuję, że sprawę zarejestrowano w Departamencie Postępowania Sądowego Prokuratury Krajowej pod sygn. akt PK IV Pa 128.2019.

W niniejszej sprawie zwrócono się do właściwego Dyrektora Izby Administracji Skarbowej oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o przesłanie akt ww. postępowań. Po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających na podstawie art. 69 §1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz. 740 ze zm.) zostanie udzielona odrębnym pismem odpowiedź o podjęciu ewentualnych działań w ramach ustawowych kompetencji prokuratury.

Z wyrazami szacunku

Robert Hernand

**Odpowiedź
ZASTĘPCY
PROKURATORA GENERALNEGO**

Warszawa, 14.12.2019 r.

Pan
Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na pismo zawierające oświadczenie byłego senatora Czesława Ryszki, złożone podczas 79. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej IX kadencji w dniu 28 maja 2019 r., otrzymane za pośrednictwem Biura Ministra Sprawiedliwości w dniu 6 czerwca 2019 r., w którym zwrócono się o wzruszenie decyzji Dyrektora Izby Administracji Skarbowej z dnia 21 grudnia 2017 r. oraz postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 14 listopada 2018 r. – działając na podstawie art. 12 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 740) – uprzejmie informuję, że przeprowadzono analizę akt postępowań zakończonych ww. rozstrzygnięciami, pod kątem możliwych do podjęcia działań

przez prokuratora w ramach ustawowych kompetencji, jak i z punktu widzenia szczególnych uprawnień, jakie posiada Prokurator Generalny w postępowaniu sądowoadministracyjnym.

Powyższa analiza nie dostarczyła podstaw do złożenia przez Prokuratora Generalnego skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 14 listopada 2018 r. W myśl art. 285a § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.; dalej: „p.p.s.a.”), skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia wojewódzkiego sądu administracyjnego, gdy przez jego wydanie została stronie wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarga ta przysługuje również w wyjątkowych przypadkach od prawomocnego orzeczenia wojewódzkiego sądu administracyjnego, jeżeli strony nie skorzystały z przysługujących im środków prawnych, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

W rezultacie przeprowadzonych ustaleń stwierdzono, że żadna z powyższych przesłanek ustawowych nie została spełniona. Przede wszystkim nie można uznać, by ww. orzeczenie sądowoadministracyjne zostało wydane z naruszeniem prawa, a tym bardziej by doszło do naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela – jak wymagają tego przywołane przesłanki z art. 285a § 1 i § 2 p.p.s.a. Ponadto w badanym przypadku nie uprawdopodobniono, by poprzez wydanie ww. postanowienia została skarżącemu wyrządzona szkoda. Trzeba dodać, że do odrzucenia skargi przez Wojewódzki Sąd Administracyjny doszło wskutek nieuiszczenia wpisu. Upřednio zaś Sąd odmówił przyznania skarżącemu prawa pomocy, gdyż nie przedstawił on w pełni swojej sytuacji finansowej, jak i rodzinnej, pomimo wezwania go do przedłożenia dokumentów źródłowych w tym zakresie. Wobec powyższego zarówno odmowę przyznania skarżącemu prawa pomocy, jak i odrzucenie skargi przez Sąd na podstawie art. 220 § 3 p.p.s.a., należy uznać za prawidłowe. Nie jest również uzasadnione twierdzenie, że Wojewódzki Sąd Administracyjny pozbawił stronę konstytucyjnego prawa do sądu. Zainteresowany skorzystał z prawa do złożenia skargi do sądu administracyjnego na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej, jednak nie spełnił wymogu z art. 220 § 1 p.p.s.a., tzn. nie uiszczył opłaty (wpisu) przy wnoszeniu tego środka zaskarżenia. Należy zwrócić uwagę, że skarżący nie złożył zażalenia do Naczelnego Sądu Administracyjnego na postanowienie Sądu I instancji o odrzuceniu skargi.

Przedstawiona w oświadczeniu byłego senatora Czesława Ryszki sprawa została poddana analizie również pod kątem ustawowych kompetencji prokuratora w postępowaniu podatkowym oraz w postępowaniu sądowoadministracyjnym.

W pierwszej kolejności nie znaleziono podstaw do zakwestionowania ww. prawomocnego postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w drodze skargi o wznowienie postępowania. Nie stwierdzono bowiem zaistnienia przesłanek do złożenia tego środka zaskarżenia, o których mowa w art. 271 – art. 273 p.p.s.a.

Ponadto nie ustalono podstaw do wywiedzenia sprzeciwu od ostatecznej decyzji Dyrektora Izby Skarbowej z dnia 21 grudnia 2017 r. Nie zostały ujawnione okoliczności uzasadniające stwierdzenie nieważności tej decyzji lub wznowienie postępowania podatkowego. Prokurator podzielił stanowisko organu podatkowego.

Podkreślić także należy, że przeprowadzone przez organy podatkowe postępowanie odnosiło się do kwestii ustalenia albo określenia wysokości zobowiązania podatkowego, nie zaś do stwierdzenia, czy doszło do popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary.

W świetle powyższych okoliczności nie jest możliwe wzruszenie wspomnianych na wstępie rozstrzygnięć w drodze przyznanych prokuratorowi przez ustawę środków prawnych.

Z wyrazami szacunku
Robert Hernand

**Odpowiedź
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

Warszawa, 19.02.2020

Pan

prof. Tomasz Grodzki

Marszałek Senatu RP

Wielce Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo Pana Marszałka, dotyczące oświadczenia Pana Czesława Ryszki – Senatora RP VIII kadencji, dotyczące Pana S. J. złożone podczas 79 posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r., pragnę uprzejmie poinformować, co następuje.

Po zapoznaniu się z nadesłanym oświadczeniem postanowiłem podjąć czynności wyjaśniające odnośnie do działań organów podatkowych podejmowanych wobec Pana S. J. Analiza całokształtu okoliczności nie dała jednak podstaw do podjęcia interwencji zgodnie z oczekiwaniami Pana Senatora Czesława Ryszki. Pragnę jednakże zapewnić, że kwestia ochrony praw podatników jest jednym z priorytetowych obszarów mojej działalności. W Biurze RPO analizowane są skargi zgłaszane przez obywateli, zarówno co do potrzeby reformy systemu podatkowego, jak i co do możliwości udzielenia wsparcia podatnikom w sporze z organami podatkowymi. Jednakże nie zawsze istnieje możliwość udzielenia pomocy osobom, które o nią wnioskuje. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

Istota sporu sprowadzała się bowiem do kwestii oceny poprawności dokonanych przez organy podatkowe ustaleń stanu faktycznego. Nie są to zatem kwestie związane z wykładnią przepisów prawa materialnego będących podstawą rozstrzygnięcia. Tylko takie kwestie mogą być uznane za mające istotne znaczenie dla ukształtowania sytuacji prawnej innych obywateli lub wymagające wykładni zagadnienia prawnego budzącego wątpliwości z punktu widzenia praw i wolności obywatelskich – co jest warunkiem skorzystania przez Rzecznika z kompetencji wynikających z ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U z. 2018 r. poz. 2179, z późn. zm.)

Postępowanie prowadzone przez organy podatkowe miało na celu ustalenie, czy Pan S. J. dokonywał fikcyjnych transakcji, nieodzwierciedlających rzeczywistych zdarzeń gospodarczych w zakresie obrotu olejem. Niestety, zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazał, że podmioty figurujące jak wystawcy faktur nie mogły dokonać dostaw. Dlatego organ podatkowy zastosował art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2020 r. poz. 106, dalej: „ustawa o VAT”) i odmówił podatnikowi prawa do odliczenia podatku VAT. Prawo do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony nic jest bowiem związane z wystawieniem faktury nieodzwierciedlającej rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, lecz z nabyciem towaru albo usługi. W konsekwencji w/w regulacja uniemożliwia odliczenie podatku naliczonego z faktury dokumentującej czynności, które nie zostały dokonane.

Powyższy pogląd znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego. Przepis art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o VAT był kilkukrotnie przedmiotem skargi konstytucyjnej (postanowienie z dnia 3 listopada 2014 r., sygn. akt Ts 176/J 4, postanowienie z dnia 28 grudnia 2015 r., sygn. akt Ts 342/15, postanowienie z dnia 23 marca 2016 r., sygn. akt Ts 383/15, postanowienie z dnia 16 marca 2016 r., sygn. akt Ts 110i14, postanowienie z dnia 7 grudnia 2017 r., sygn. akt Ts 90/17). Trybunał odmawiał jednakże nadania dalszego biegu skargom konstytucyjnym zwracając uwagę, że ukształtowanie sytuacji prawnej skarżących wynikało z podjętych przez nich działań, a nie z powodu treści zakwestionowanej regulacji.

Należy jednocześnie zauważyć, że w dniu 27 czerwca 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydał wyrok w połączonych sprawach francuskich spółek SGI i Valeriane SNC (sprawy C-459/17 i C 460/17) -w ramach odpowiedzi na pytanie pr-ioducyjne. W sprawach tych TSUE uznał, że dla pozbawienia podatnika prawa do odliczenia podatku naliczonego -wystarczające jest, aby organ ustalił do przedmiotowych dostaw towarów nie doszło, bez konieczności badania t.z.w. dobrej wiary podatnika.

Powyższe stanowisko prezentowane jest również przez polskie sądy administracyjne (por. wyroki NSA z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt I FSK 390/13; z dnia 1 grudnia 2016 r., sygn. akt I FSK 697/15; wyroki WSA w Warszawie z 6 lutego 2015 r., sygn. akt III SAIWa 3726/14).

Odnosząc się z kolei do postulatu zainicjowania trybów nadzwyczajnych jakimi są m.in. postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wznowienie postępowania, pragnę zauważyć, że w postępowaniu o stwierdzenie nieważności decyzji nie ma miejsca na weryfikowanie ustaleń faktycznych dokonanych przez organy podatkowe w postępowaniu wymiarowym (wyrok NSA z 19 sierpnia 2010 r., sygn. akt II FSK 614/09). Wznowienie postępowania to natomiast instytucja nadzwyczajna, która może mieć zastosowanie tylko wówczas, gdy kwestionowana decyzja dotknięta jest kwalifikowaną wadą prawną. Z oświadczenia Pana Senatora nie wynika jednak, na jakiej przesłance miałyby opierać się wzruszenie ostatecznej decyzji organu podatkowego.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej przez Pana Senatora kwestii przyznania podatnikowi prawa pomocy, pragnę wskazać, że w postanowieniu o odmowie przyznania prawa pomocy Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wyjaśnił podatnikowi motywy podjęcia takiego rozstrzygnięcia. Sąd zauważył, że podatnik nie dołożył należytej staranności w wykazaniu, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych. Przekazany przez podatnika materiał źródłowy nie pozwalał na jednoznaczne ustalenie czy wskazane dochody są jedynymi, które członkowie jego rodziny, z którymi prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, uzyskują i wydatkują, a nadto czy ich wysokość pozwala na ponoszenie zadeklarowanych w formularzu wydatków. Gdy strona uchyla się od przedstawienia wszelkich informacji na temat jej sytuacji rodzinnej bądź finansowej lub podaje fakty, które nie znajdują pokrycia w aktach sprawy lub pozostają w sprzeczności z zawartymi informacjami o stanie majątkowym, istnieją podstawy do odmowy przyznania prawa pomocy.

Z uwagi na powyższe nie można uznać, że podatnik został pozbawiony prawa do sądu. Pan S. J. nie wykazał, iż jego sytuacja materialna jest na tyle trudna, że uzasadnia poczynienie odstępstwa od generalnej reguły ponoszenia kosztów związanych z udziałem w sprawie.

Prawo pomocy jest szczególną instytucją postępowania przed sądami administracyjnymi, która ma na celu zagwarantowanie konstytucyjnego prawa do sądu osobom, które nie są w stanie samodzielnie ponieść kosztów postępowania sądowego, a tym samym realizację uprawnień wynikających z art. 45 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Konstytucji RP. Prawo pomocy jest instytucją o charakterze wyjątkowym, a tylko taktyczny brak możliwości finansowych może skutkować zwolnieniem od ich ponoszenia. To w interesie osoby składającej wniosek leży udzielenie wszelkich informacji i niezbędnych do rozpoznania wniosku. Do uwzględnienia wniosku o przyznanie prawa pomocy nie wystarczy jedynie ogólne twierdzenie strony o trudnej sytuacji finansowej, bycie osobą bezrobotną czy o niskich dochodach.

Nie można zatem uznać, że ograniczenie dostępu do sądu, poprzez nałożenie na stronę obowiązku uiszczenia kosztów sądowych oraz wykazania – w sytuacji ubiegania się o prawo pomocy – że nie jest się w stanie tego obowiązku zrealizować, narusza art. 45 ust. 1 Konstytucji RP. Takie ograniczenie nie narusza samej istoty tego prawa, ponieważ zmierza do realizacji uzasadnionego prawnie celu. Ograniczona ilość funduszy publicznych dostępna na udzielanie pomocy prawnej sprawia, że koniecznością systemu wymiaru sprawiedliwości jest przyjęcie procedury weryfikacji sytuacji majątkowej osoby ubiegającej się o zwolnienie.

Na zakończenie pragnę wyrazić nadzieję, że udzielone wyjaśnienia uznane zostaną za wystarczające.

Łączę wyrazy szacunku

Adam Bodnar

Oświadczenie senatora Czesława Ryszki

skierowane do sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów Mariana Banasia

Panie Ministrze!

Do mojego biura senatorskiego zgłosiła się powtórnie pani K.S., zam (...), prowadząca catering w M. Jak twierdzi, posiada wyrok sądowy zasądza-jący jej należności od (...) za zrealizowanie bonów żywnościowych dla gór-ników kopalni „M.”. Rozpoczęła egzekucję komorniczą, ale niestety nie była ona skuteczna. Dlatego złożyła wniosek do sądu o wyjawienie majątku (...). W odpowiedzi (...) przedstawiło 5 faktur wystawionych na przedsiębiorstwo (...) SA na ok. 5–6 milionów zł. (...) początkowo potwierdził w piśmie do ko-mornika, iż zalega dla (...) na kwotę ok. 3,8 miliona zł, jednak po jakimś czasie wycofał się z tego.

Panie Ministrze, w tej sprawie złożyłem oświadczenie na 64. posiedzeniu Senatu RP odbywającym się w dniach 24–27 lipca 2018 r., prosząc o prze-prowadzenie kontroli w zakresie podatku od towarów i usług oraz podat-ku dochodowego od osób prawnych za 2014, 2015 i 2016 r. w (...) SA (...) i udzielenie informacji o wynikach tej kontroli.

W uzasadnieniu podkreśliłem, że (...) SA w M. posiada należności przy-sługujące od (...) SA na podstawie:

- 1) faktury nr (...) z 6.10.2014 r. na kwotę 294 677,50 zł, termin płatności 5.01.2015 r.;*
- 2) faktury nr (...) z 5.12.2014 r. na kwotę 1 577 475,00 zł, termin płatności 5.03.2015 r.;*
- 3) faktury nr (...) z 7.01.2015 r. na kwotę 1 930 903,20 zł, termin płatności 8.04.2015 r.;*
- 4) faktury nr (...) z 6.02.2015 r. na kwotę 1 598 606,40 zł, termin płatności 7.05.2015 r.;*
- 5) faktury nr (...) z 10.03.2015 r. na kwotę 543 660,00 zł, termin płatności 18.06.2015 r.*

Jak wspominałem, początkowo w trakcie egzekucji w piśmie, które-go adresatem był komornik sądowy K. S. z M., z 8.01.2015 r. (sygn. akt Km 40783/14 B. SA) firma (...) SA potwierdziła swoje zadłużenie wobec (...) SA na sumę 3 803 055 zł (trzy miliony osiemset trzy tysiące pięćdziesiąt pięć zł). Jednakże po kilku miesiącach firma (...) SA zmieniła zdanie i odmó-wiła wypłaty. Odmowę uzasadniła tym, iż notą obciążeniową nr (...) obciąż-zyła (...) SA na kwotę 5 288 772,45 zł (pięć milionów dwieście osiemdziesiąt osiem tysięcy siedemset siedemdziesiąt dwa zł czterdzieści pięć gr). Wskaza-ła nawet, że (...) SA stało się teraz jej dłużnikiem na kwotę co najmniej kilku milionów złotych. Nie pokazała jednak tej noty.

Ta odmowa naraża Skarb Państwa na znaczną utratę dochodów, po-nieważ bezzasadnie zaniża podstawę podatku dochodowego od osób praw-nych oraz pomniejsza podatek od towarów i usług o kilka lub kilkanaście milionów zł. Konieczne jest więc zweryfikowanie noty obciążeniowej nr (...) celem ustalenia zasadności jej wystawienia i ustalenia jej rzetelności.

W pierwszej kolejności należy sprawdzić, czy i kiedy firma (...) SA przy-jęła i potwierdziła pisemnie oraz zaksięgowła i rozliczyła w zakresie podat-ku od towarów i usług (pomniejszyła podatek należny o podatek naliczony) oraz podatku dochodowego od osób prawnych (pomniejszyła podstawę opo-datkowania o koszty uzyskania przychodów) wymienione wcześniej faktury (...) SA:

- 1) nr (...) z 6.10.2014 r. na kwotę 294 677,50 zł, termin płatności 5.01.2015 r.;*
- 2) nr (...) z 5.12.2014 r. na kwotę 1 577 475,00 zł, termin płatności 5.03.2015 r.;*
- 3) nr (...) z 7.01.2015 r. na kwotę 1 930 903,20 zł, termin płatności 8.04.2015 r.;*
- 4) nr (...) z 6.02.2015 r. na kwotę 1 598 606,40 zł, termin płatności 7.05.2015 r.;*
- 5) nr (...) z 10.03.2015 r. na kwotę 543 660,00 zł, termin płatności 18.06.2015 r.*

W tym celu niezbędne jest również zażądanie od (...) SA korespondencji z komornikiem sądowym K.S. w M. (sygn. akt Km 40783/14), noty obciążeniowej nr (...) oraz dokumentacji finansowo-księgowej za 2014, 2015 i 2016 r., a następnie przesłuchanie członków zarządu na okoliczność rozliczeń z (...) SA w 2014, 2015 i 2016 r., rzetelności ksiąg podatkowych i deklaracji, podstaw opodatkowania i prawidłowej wysokości podatku od towarów i usług oraz podatku dochodowego od osób prawnych za 2014, 2015 i 2016 r.

Panie Ministrze, w odpowiedzi na moje powyższe oświadczenie otrzymałem pismo od pana wiceministra Pawła Cybulskiego, że ta sprawa zostanie przekazana do załatwienia do miejscowej Izby Administracji Skarbowej w Katowicach (DNK7.054.2.2018). Rozumiem, że nie jest możliwe przekazanie mi szczegółowych informacji dotyczących podjętych czynności. Panią K.S. interesuje jednak, czy w ogóle podjęto jakieś czynności, skoro jako poszkodowana nie została dotąd powiadomiona, że jej sprawa jest badana.

Z poważaniem

Czesław Ryszka

Odpowiedź MINISTRA FINANSÓW

Warszawa, 2 lipca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka nr BPS/043-79-2281/19 z dnia 29 maja 2019 r., dot. oświadczenia złożonego przez Senatora Pana Czesława Ryszkę podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 07 czerwca 2019 r. dotyczące firmy Bumech SA, uprzejmie informuję, że Naczelnik Pierwszego Śląskiego Urzędu Skarbowego w Sosnowcu, w sprawie będącej w zainteresowaniu Pana Senatorsa, podjął działania przewidziane w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa¹.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że z uwagi na obowiązek ochrony informacji, nie jest możliwe przekazanie Panu Marszałkowi i Panu Senatorowi, szczegółowych informacji dotyczących podejmowanych czynności. Przedmiotowe informacje stanowią bowiem tajemnicę skarbową i mogą być udostępniane wyłącznie podmiotom uprawnionym zgodnie z ustawą Ordynacja podatkowa. Do grona tych podmiotów nie zostali włączeni senatorowie. Tym samym, nie jest możliwe przedłożenie informacji dotyczących konkretnej, indywidualnej sprawy.

Z poważaniem

z upoważnienia
MINISTRA FINANSÓW
Sekretarz Stanu
SzeF
Krajowej Administracji Skarbowej
nadinsp. Piotr Walczak

¹ Tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 900.

Oświadczenie senatorów

**Rafała Ślusarza, Bogusławy Orzechowskiej,
Małgorzaty Kopiczko, Jarosława Rusieckiego,
Krzysztofa Słonia, Andrzeja Pajaka, Roberta Gawła,
Alicji Zajac, Doroty Czudowskiej, Zdzisława Pupy,
Jana Marii Jackowskiego, Grzegorza Peczkisa,
Kazimierza Wiatra, Grzegorza Biereckiego, Roberta Mamąta,
Jerzego Czerwińskiego, Andrzeja Kamińskiego, Jana Hamerskiego,
Rafała Ambrozika, Czesława Ryszki, Artura Warzochy,
Aleksandra Bobki, Janiny Sagatowskiej, Konstantego Radziwiłła,
Wiesława Dobkowskiego, Jana Żaryna, Michała Seweryńskiego,
Zbigniewa Cichonia i Waldemara Kraski**

skierowane do ministra spraw zagranicznych Jacka Czaputowicza

Szanowny Panie Ministrze!

W dniu 25 maja 2019 r. JE zastępca szefa misji w Ambasadzie Brytyjskiej J.R. wziął udział w tzw. paradzie równości w Gdańsku. Fakt uczestnictwa oraz pełną aprobatę dla przestania zabawy wyraził w kilku deklaracjach – wpisach w internetowych sieciach społecznościowych.

W trakcie marszu miały miejsce obrzydliwe drwiny z wiary katolickiej szeroko opisane w mediach. Wzywamy Pana Ministra do zaproszenia ambasadora Ambasady Brytyjskiej z żądaniem wyjaśnień, czy jego zastępca posiadał wiedzę o scenariuszu marszu i jaki jest jego stosunek do takich form obrażania wyznawców religii. Ponadto oczekujemy przeprosin ze strony ambasady i niezależnie ze strony JE J.R., który w przypadku odmowy winien zostać uznany za persona non grata.

*Rafał Ślusarz
Bogusława Orzechowska
Małgorzata Kopiczko
Jarosław Rusiecki
Krzysztof Słoń
Andrzej Pajak
Robert Gawł
Alicja Zajac
Dorota Czudowska
Zdzisław Pupa
Jan Maria Jackowski
Grzegorz Peczkis
Kazimierz Wiatr
Grzegorz Bierecki
Robert Mamąta
Jerzy Czerwiński
Andrzej Kamiński
Jan Hamerski
Rafał Ambrozik
Czesław Ryszka
Artur Warzocha
Aleksander Bobko
Janina Sagatowska
Konstanty Radziwiłł
Wiesław Dobkowski
Jan Żaryn
Michał Seweryński
Zbigniew Cichoń
Waldemar Kraska*

Odpowiedź

Warszawa, 3 lipca 2019 r.

Pan Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie Państwa Senatorów złożone podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja br. w sprawie udziału dyplomaty Ambasady UK w Warszawie, J.R. w Paradzie Równości w Gdańsku uprzejmie informuję, co następuje.

Z uwagi na fakt, że podczas Parady Równości w Gdańsku doszło do incydentów, które wzburzyły dużą część opinii publicznej i stanowią obecnie przedmiot postępowania prokuratorskiego w związku z zawiadomieniami osób, które poczuły się nimi urażone, kwestia udziału w niej zastępcy Ambasadora Wielkiej Brytanii w Polsce p. J.R. została poruszona podczas rozmowy Zastępcy Dyrektora Departamentu Polityki Europejskiej p. M S z p. J.R. – na prośbę Sekretarza Stanu w MSZ, p. Sz.S. vel S.

Dyrektor M.S. wskazał na niestosowność wydarzeń, które miały miejsce podczas Parady, zwracając uwagę na ich obraźliwy dla katolików charakter. J.R. odciął się od wspomnianych incydentów, zaznaczając, że jego udział w Paradzie nie może być traktowany jako przyzwolenie, czy tym bardziej poparcie dla tego typu działań. W Paradzie uczestniczył w oficjalnym charakterze, jako przedstawiciel Ambasady Wielkiej Brytanii, która do swoich zadań statutowych wpisane ma wsparcie dla kwestii równych praw mniejszości. Powyższe incydenty, naruszające uczucia religijne, stoją w jego opinii w sprzeczności z samą ideą Parady.

Z poważaniem

z upoważnienia
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Oświadczenie senatora Jerzego Wcisły

skierowane do prezesa Rady Ministrów Mateusza Morawieckiego

Szanowny Panie Premierze!

29 marca upłynął termin składania wniosków do programu „Mosty dla regionów”. Celem programu było uzupełnienie lokalnej infrastruktury drogowej o brakujące połączenia mostowe. Rząd przeznaczył na realizację programu kwotę 2 miliardów 300 milionów zł i wprowadził bardzo korzystne zasady finansowania zakładające wsparcie z budżetu państwa na poziomie 80% wartości inwestycji.

Niestety z rekomendowanej w rządowym programie listy 21 mostów jedynie 7 zostało zgłoszonych do realizacji. Wśród niezgłoszonych jest most na rzece Elbląg w miejscowości Nowakowo, most, od którego budowy zależy sukces gospodarczy innej strategicznej inwestycji, czyli budowy kanału przez mierzęję. Przypomnę, że te mosty miały być traktowane priorytetowo, jako ważne z perspektywy celów polityki krajowej.

Niezgłoszenie do realizacji mostu w Nowakowie wynika z przyjętej w programie zasady, że zgłaszającym nie może być miasto na prawach powiatu, a w tej sytuacji jedynym beneficjentem może być miasto Elbląg będące właścicielem portu morskiego w Elblągu. To jedyne ograniczenie w sferze podstawowych jednostek samorządu terytorialnego i, jak się okazuje, wykluczające z programu bardzo ważną inwestycję.

Wobec powyższego wnoszę o modyfikację programu „Mosty dla regionów” poprzez wykreślenie z rozdziału 1.4 tegoż programu wykluczenia miast na prawach powiatu. Proszę też o przedłużenie terminu składania wniosków, by z nowych uwarunkowań mogły skorzystać takie samorzady jak miasto Elbląg.

Jestem przekonany, że dla osiągnięcia celów budowy kanału przez mierzęję, której koszt szacuje się na kwotę 1,3–1,5 miliarda zł, warto skorygować program „Mosty dla regionów”.

Jerzy Wcisła

**Odpowiedź
MINISTRA
INWESTYCJI I ROZWOJU**

Warszawa, 19 czerwca 2019

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Jerzego Wcisłę podczas 79. posiedzenia Senatu RP w dniu 28 maja 2019 r., uprzejmie informuję co następuje.

W ramach naboru w Programie „Mosty dla regionów” trwającego od 16 sierpnia 2018 r. do 29 marca 2019 r. jednostki samorządu terytorialnego mogły ubiegać się o wsparcie zadań własnych, składając wnioski o dofinansowanie zadań dotyczących przygotowania dokumentacji niezbędnej do realizacji przeprawy mostowej wraz z niezbędnymi drogami dojazdowymi. Wnioskodawcą w naborze mogła być jednostka

samorządu terytorialnego będąca zarządcą drogi, w ciągu której planowana jest przeprawa mostowa lub jednostka samorządu terytorialnego, które planuje realizować zadanie polegające na budowie przeprawy mostowej i która przejęła zadania w tym zakresie od innej jednostki samorządu terytorialnego tego samego szczebla.

Lokalizacja nowego mostu w miejscowości Nowakowo na rzece Elbląg została wskazana w Programie „Mosty dla Regionów” jako jedna z lokalizacji rekomendowanych. Miejscowość Nowakowo zlokalizowana jest w gminie Elbląg, w powiecie elbląskim. Obecnie w tej lokalizacji znajduje się most pontonowy położony w ciągu drogi powiatowej, zarządzany przez Powiat Elbląski. Tym samym, brak możliwości ubiegania się o wsparcie przez miasta na prawach powiatu w ramach Programu „Mosty dla Regionów” nie powinno być stanowić bariery dla aplikowania o wsparcie wspomnianego zadania. Jednocześnie informuję, że kwestia ta nie była również zgłaszana przez potencjalnego wnioskodawcę na żadnym etapie naboru.

Z poważaniem

Jerzy Kwieciński

Oświadczenie senatora Jerzego Wcisły

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Trwają przygotowania do realizacji dużego projektu inwestycyjnego, którego efektem ma być stworzenie sieci połączeń kolejami dużych prędkości ponad 100 najważniejszych ośrodków miejskich Polski z Centralnym Portem Komunikacyjnym.

Niestety w sieci jest wyraźna dziura między Olsztynem a Gdańskiem, w której znalazł się Elbląg. To jedyne miasto ponadstutysięczne i niemal jedyne byłe miasto wojewódzkie, które nie będzie objęte tą strategiczną inwestycją. Jest to miasto, które w rządowych strategiach gospodarczych traktowane jest jako czwarty port Rzeczypospolitej i które z tego tytułu objęte zostało inwestycjami transportowymi o wartości ponad 1 miliarda zł. Ich realizacja musi skutkować wzrostem atrakcyjności gospodarczej i turystycznej miasta oraz całego subregionu Zalewu Wiślanego.

Być może właśnie dlatego, że te rozwojowe inwestycje, w tym głównie kanał przez mierzeję, są dopiero w realizacji, potencjał rozwojowy Elbląga nie został dostrzeżony przez pracujących nad siecią połączeń kolejowych.

Myślę, że jest możliwe i zasadne przedłużenie do Elbląga linii nr 2 łączącej Warszawę i Centralny Port Komunikacyjny z Olsztynem lub, jak zrobiono to w przypadku innych linii, wprowadzenie dodatkowego odgałęzienia w ciągu obecnego połączenia Działdowo – Iława – Malbork i dalej do Elbląga. W obu tych wariantach połączenie z Kaliningradem byłoby z perspektywy wykorzystania potencjału Centralnego Portu Komunikacyjnego znacznie efektywniejsze niż w wariantcie tczewskim.

Proszę o przychylne rozważenie tej koncepcji i informację, czy proponowane warianty lub inne opcje zakładające włączenie Elbląga do podstawowej sieci kolei dużych prędkości są możliwe do realizacji i czy będą analizowane.

Jerzy Wcisła

Odpowiedź

Warszawa, 21 czerwca 2019 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do oświadczenia złożonego przez senatora Jerzego Wcisłę na 79. posiedzeniu Senatu w dniu 28 maja 2019 r. przekazanego pismem z dnia 29 maja 2019 r. (znak pisma: BPS/043-79-2286/19) wyjaśniam, co następuje.

Przyjęta uchwałą Rady Ministrów nr 173/2017 z dnia 7 listopada 2017 r. *Koncepcja przygotowania i realizacji inwestycji Port Solidarność – Centralny Port Komunikacyjny dla Rzeczypospolitej Polskiej* (dalej: *Koncepcja*) zakłada ewolucyjny i etapowy model budowy infrastruktury kolejowej Centralnego Portu Komunikacyjnego (dalej: CPK), traktowanej jako integralny element sieci, a nie wyodrębniony podsystem. W ramach tych działań, w pierwszej kolejności *Koncepcja* przewiduje wybudowanie odcinków (tzw. „szprychy”) niezbędnych do funkcjonowania CPK oraz poprawiających geometryczne przebiegi linii prowadzących do głównych ośrodków i obszarów kraju.

Na tym etapie „szprychy” składać się będą z nowych odcinków sieci oraz odcinków istniejącej infrastruktury, które zostaną wyremontowane lub przebudowane w stopniu pozwalającym na maksymalne wykorzystanie ich warunkowanych geometrią linii możliwości w zakresie osiągniętych prędkości. W wyniku realizacji wspomnianych założeń, docelowo powinien zostać zbudowany węzeł układu oraz promieniste relacje łączące wszystkie obszary Polski.

Kolejnym krokiem działań były przyjęcie przez Radę Ministrów w dniu 29 kwietnia br. rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykazu linii kolejowych o znaczeniu państwowym. Ten akt normatywny usystematyzował opisaną w koncepcji sieć linii kolejowych (dla linii planowanych) przez określenie ich numerów, nazwy oraz przybliżonej łącznej długości, a następnie (względem linii planowanych i istniejących) ujęcie całej sieci linii w wykazie linii o znaczeniu państwowym – ze względu na ich znaczenie gospodarcze i dla spójności sieci kolejowej.

Jednocześnie należy podkreślić, że włączenie innych ośrodków miejskich (w tym Elbląga) w sieć szybkich połączeń kolejowych przewidziano poprzez realizację potencjalnych projektów komplementarnych, dotyczących podsystemów transportu o charakterze regionalnym lub lokalnym, zintegrowanych z krajowym systemem międzyregionalnych dalekobieżnych przewozów pasażerskich, budowanych w oparciu o CPK.

Przedstawiony w Załączniku nr 5 do koncepcji katalog zadań zawiera m.in. projekt Metropolii Ujścia Wisły, stanowiący komponent działań mających na celu połączenie systemem komunikacji podmiejskiej aglomerację trójmiejską z Elblągiem oraz powiatem elbląskim. Przedsięwzięcia inwestycyjne to, w szczególności:

- a) budowa linii kolejowej Trójmiasto-Elbląg włączającej to miasto w obszar metropolitalny Zatoki Gdańskiej i uruchomienie ekspresowych przewozów aglomeracyjnych (SKM),
- b) rozwój systemów lokalnych z użyciem taboru LRT dla celów transportu aglomeracyjnego oraz rozwoju turystyki, w tym na nieczynnej lub odtwarzanej infrastrukturze kolejowej (np. Żuławskiej Kolei Wąskotorowej, kolei nadzalewowej etc.).

Oferowane połączenie klasy SKM Elbląg – Gdańsk z czasem przejazdu około 30 min umożliwi mieszkańcom tych ośrodków codzienne dojazdy oraz zapewni mieszkańcom Elbląga i subregionu elbląskiego szybki dostęp do dworca kolejowego obsługującego krajowy system przewozów budowany w oparciu o CPK. Jednocześnie realizacja ww. przedsięwzięć poprawi dostępność obszarów o dużym potencjale rozwoju turystyki na Żuławach, nad Zalewem Wiślanym oraz wzdłuż kanału Elbląskiego. Poprawa kolejowej dostępności transportowej będzie synergicznie wspierana realizacją inwestycji przekopu przez Mierzęję Wiślaną, która również zwiększy istotnie potencjał turystyczny całego regionu.

Niemniej jednak koncepcja wskazuje wprost, że wspomniane przedsięwzięcie dla zasadności swojej realizacji wymaga współdziałania z jednostkami samorządu, zarówno w zakresie samych inwestycji, jak i późniejszego utrzymania i użytkowania budowanej infrastruktury.

Z poważaniem

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Mikołaj Wild

Oświadczenie senatora Jerzego Wcisły

skierowane do ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Polski rząd angażuje ogromne środki, ok. 30 miliardów zł, w budowę trasy Via Carpatia, która ma zaktywizować wschodnie regiony Polski przez zlokalizowanie na tzw. ścianie wschodniej połączenia transportowego Bałtyku z Morzem Czarnym i Morzem Śródziemnym.

Niestety to rozwojowe połączenie skomunikuje z południem Europy litewski port Kłajpeda kosztem naszych portów w Gdańsku, w Gdyni i w Elblągu. Uczyni też litewski port atrakcyjnym dla inwestorów nowego Jedwabnego Szlaku, który może przez to ominąć nasz kraj oraz nasze porty morskie i multimodalne.

Jednocześnie polski rząd w 2017 r., przyjmując konwencję AGN, przystąpił do realizacji połączenia śródlądowego łączącego Gdańsk i Elbląg właśnie z portami Morza Czarnego. Koszt tej inwestycji szacowany jest także na ok. 30 miliardów zł.

Zdaniem ekonomistów oraz zarządu portu morskiego w Gdańsku te 2 projekty wzajemnie się wykluczają. Zasadne byłoby połączenie realizowanej Via Carpatii z polskimi portami, a nie z litewskimi. Po przyjęciu tej koncepcji osiągnięto by efekt wzmocnienia gospodarczego ściany wschodniej, obejmującej Białystok, Lublin, Rzeszów, wraz ze wzmocnieniem polskich portów oraz osiągnięto by opłacalność ekonomiczną połączenia śródlądowego MDW E40 – Gdańsk i Elbląg, Bydgoszcz, Warszawa, Morze Czarne – a także wykorzystano by oraz rozwinięto połączenia już prawie gotowe, czyli drogę ekspresową S7, i od lat projektowane, takie jak Via Hanseatica czy Via Intermare.

Proszę o informacje: czy rządowi znane są zastrzeżenia ekonomistów; czy rozważano wpływ budowy Via Carpatii na ekonomiczną zasadność budowy drogi wodnej E40 i na zmniejszenie atrakcyjności portów Trójmiasta i Elbląga; czy analizowano możliwość sprzęgnięcia rozwoju polskich portów, MDW E40 i szlaków transportowych z nimi związanych ze zmodyfikowanym szlakiem Via Carpatia.

Proszę o analizę ekonomiczną przedsięwzięcia Via Carpatia pod kątem jego szkodliwości dla rozwoju polskich portów i dróg transportowych oraz o przeprowadzenie analiz korzyści z połączenia Via Carpatii z portami trójmiejskimi i portem w Elblągu.

Jerzy Wcisła

Odpowiedź

Warszawa, 28 czerwca 2019 r.

Pan Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu

Szanowny Panie Marszałku,

nawiązując do prośby o zajęcie stanowiska w kwestii przesłanego wystąpieniem nr BPS/043-79-2287/19 z dnia 29 maja br. oświadczenia, złożonego w dniu 28 maja 2019 r. przez Pana Jerzego Wcisłę, Senatora RP podczas 79. posiedzenia Senatu RP, niniejszym pragnę przekazać poniższe informacje.

Ministerstwo Infrastruktury (MI) niezmiennie angażuje się w budowę korytarza drogowego Via Carpatia (VC), którego głównym celem jest aktywizacja przez lata

ignorowanych wschodnich regionów Polski poprzez włączenie ich do systemu nowoczesnych połączeń drogowych. Korytarz łączy państwa położone między portami Morza Bałtyckiego, Czarnego i Śródziemnego oraz dzięki odnodze prowadzącej w kierunku zachodnim – również Adriatyckiego. Podejmowane działania ukierunkowane są jednocześnie na co najmniej dwie płaszczyzny: wymiar krajowy oraz międzynarodowy. Zwracam uwagę na efekt synergii dla gospodarek regionu, jaki będzie miał miejsce poprzez realizację projektu VC, pierwszego w historii połączenia drogowego państw regionu w tak wysokim standardzie w tej części Europy, które przyczyni się do wzrostu nie tylko wymiany handlowej i turystycznej, ale i lokowania inwestycji.

Zwracam uwagę, że jedna z kluczowych odnóg tego korytarza prowadzi ruch tranzytowy z południa Europy, przez Lublin w kierunku centrum kraju i Warszawy trasą S17 i następnie drogą ekspresową S7 w kierunku polskich dynamicznie rozwijających się portów w Elblągu, Gdańsku i Gdyni. Trzeba w tym miejscu nadmienić, że Kłajpeda znajduje się ponad 200 km dalej na północ od Lublina niż wymienione polskie porty. Zatem nieprawdą jest, jakoby projekt Via Carpatia pomijał polskie porty morskie i polskie wybrzeże.

Chcę podkreślić, że Rząd RP w swych działaniach każdorazowo uwzględnia potrzebę rozwoju narodowej gospodarki morskiej, dlatego jednym z podstawowych działań Ministerstwa Infrastruktury w zakresie rozwoju infrastruktury drogowej jest budowa sieci autostrad i dróg ekspresowych doprowadzających ruch lądowy do polskich portów. Można tu wymienić m.in.:

- Dokończenie budowy Autostrady A1, zakończenie realizacji ostatniego odcinka Piotrków Trybunalski – Częstochowa planowane jest w roku 2023,
- Dokończenie budowy drogi ekspresowej S3, realizacja kluczowego odcinka Świnoujście – Troszyn planowana jest na lata 2022–2024,
- Budowę kolejnych odcinków drogi ekspresowej S7, realizacja odcinka Napierki – Płońsk zakończy się w 2021 roku, realizacja odcinka Płońsk – Czosnów planowana jest na lata 2022–2024.

Skomunikowanie korytarza Via Carpatia z resztą sieci drogowej Polski pozwoli na nadanie impulsu rozwojowego regionom i stanowi szansę, a nie zagrożenie dla polskich portów. Szlaku VC nie można rozpatrywać wyłącznie liniowo, lecz holistycznie, łącznie z wysokiego standardu drogami ekspresowymi i autostradami, które ruchowo zasilają ruch na VC. Podkreślenia również wymaga, że odnoga Lublin-Gdynia powstanie wcześniej niż docelowa główna nitka szlaku VC. Jestem przekonany, że takie rozwiązanie niewątpliwie da jeszcze większy impuls dalszemu rozwojowi i dostępności polskich portów morskich oraz przysporzy atrakcyjności ulokowanym tam terenom inwestycyjnym. Jak nadmieniałem, niezależnie od projektu VC kontynuowane będą inne prace na rzecz pełnego skomunikowania polskich portów morskich o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej (Gdańsk, Gdynia, Szczecin i Świnoujście) z ich zapleczem, za pośrednictwem wysokiej jakości połączeń drogowych i kolejowych, aż do granic państw ościennych, przechodzące przez największe polskie ośrodki miejskie i gospodarcze.

Stoję na stanowisku, że zbudowanie infrastruktury, w tym przypadku drogowej to zaledwie element uzyskania efektu finalnego, jakim jest jej faktyczne wykorzystywanie do przewozu ładunków w określonym kierunku. Wybór szlaków transportowych będzie determinowany nie tylko przez założenia rządowe, lecz przede wszystkim przez ocenę korzyści dokonywaną przez przewoźników drogowych w oparciu o fundamentalne uwarunkowania logistyczne, a te – jak wyżej wskazałem – są korzystne dla polskich portów.

Rozwój infrastruktury na terytorium Polski, w szczególności tej włączonej do transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) stanowi znaczącą szansę dla obszarów, przez które ta infrastruktura będzie przebiegać. Dlatego podejmowane są przez MI działania w kierunku wpisania całego przebiegu trasy VC do sieci bazowej TEN-T, w tym budowania poparcia politycznego wśród państw członkowskich projektu oraz nowych, potencjalnie nim zainteresowanych.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że działania i zabiegi dyplomatyczne MG MiŻŚ na arenach krajowej oraz międzynarodowej wspierają przyjętą przez polski rząd w 2017 r.

konwencję AGN, w tym przystąpienie do realizacji połączenia wodnego śródlądowego Gdańska i Elbląga z portami Morza Czarnego.

Odnosząc się do wątku szkodliwości VC, poruszonego w oświadczeniu Pana Senatora Jerzego Wcisły, pragnę zauważyć, że Ministerstwu Infrastruktury nie są znane opracowania i zastrzeżenia ekonomistów dot. negatywnego wpływu Via Carpatii na ekonomiczną zasadność budowy drogi wodnej E40 oraz zmniejszenie atrakcyjności portów Trójmiasta oraz Elbląga.

Dziękując Panu Senatorowi za zainteresowanie tematyką polityki transportowej prowadzonej przez Rząd RP, pozostaję z szacunkiem.

Łączę wraży szacunku

z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY
Rafał Weber
Sekretarz Stanu

